

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 115

Rozeslána dne 28. srpna 2001

Cena Kč 79,20

O B S A H:

301. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

302. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o technických prohlídkách a měření emisí vozidel

Opatření ústředních orgánů

31. Opatření Ministerstva financí, kterým se stanoví částky pro určení výše příspěvku na dopravu podle zákona o státní sociální podpoře

301

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy a spojů

ze dne 7. srpna 2001

o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel
na pozemních komunikacích

Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle § 91 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 2 odst. 5 až 8, § 7 odst. 2, § 18 odst. 4, § 19 odst. 5 a 8, § 25 odst. 2, § 31 odst. 1 a 2, § 33 odst. 2, § 72 odst. 3, § 74 odst. 1, § 76 odst. 1, § 78 odst. 1, § 79 odst. 5 a § 87 zákona:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) motorovým vozidlem vozidlo, které se po pozemní komunikaci pohybuje pomocí vlastní motorické síly,
- b) nemotorovým vozidlem vozidlo, které se po pozemní komunikaci pohybuje pomocí lidské nebo zvířecí síly,
- c) jízdní soupravou spojení motorového vozidla (dále jen „tažné vozidlo“) s jedním přípojným vozidlem nebo s více přípojnými vozidly,
- d) pevnou nástavbou vozidla samostatný technický celek, který je se základním vozidlem (podvozkem) kompletován a je součástí vozidla,
- e) výměnnou nástavbou samostatný technický celek, který je se základním vozidlem (nosičem výměnných nástaveb) v rozebíratelném spojení,
- f) osvědčením o homologaci dokument osvědčující shodu vlastností typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného

technického celku vozidla s technickými požadavky stanovenými předpisy vydanými na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,¹⁾ (dále jen „homologační předpis“),

- g) identifikačním číslem vozidla (dále jen „číslo VIN“) určitý počet znaků, čísel a písmen, které jsou specifické pro dané vozidlo,
- h) osvědčením o homologaci typu ES dokument vydaný státem Evropské unie osvědčující shodu vlastností typu vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla s technickými požadavky stanovenými předpisy vydanými Evropskými společenstvími (dále jen „směrnice Evropských společenství“),
- i) technickým předpisem homologační předpis, směrnice Evropských společenství a technická norma stanovené v předpisové základně a vymezené v informačním dokumentu,
- j) technickým protokolem doklad vypracovaný pověřenou zkušebnou nebo zkušební stanicí, kterým se vždy dokládá shoda údajů předkládaných žadatelem o schválení technické způsobilosti typu vozidla nebo jednotlivého vozidla nebo o povolení přestavby vozidla s údaji zjištěnými na vozidle; údaje se uvádějí v rozsahu údajů uváděných v technickém průkazu vozidla,
- k) největší povolenou hmotností hmotnost, se kterou smí být vozidlo užíváno v provozu na pozemních komunikacích,
- l) největší technicky přípustnou hmotností na nápravu hmotnost odpovídající největšímu technicky přípustnému statickému svislému zatížení, kterým působí náprava vozidla na povrch vozovky,
- m) největší technicky přípustnou hmotností vozidla hmotnost vozidla daná jeho konstrukcí a hmotností nákladu podle údajů výrobce vozidla,
- n) největší technicky přípustnou hmotností jízdní

¹⁾ Vyhláška č. 176/1960 Sb., o Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, ve znění sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 42/1996 Sb.

soupravy součet největších technicky přípustných hmotností tažného a přípojných vozidel,

- o) okamžitou hmotností vozidla nebo jízdní soupravy hmotnost zjištěná v určitém okamžiku při jejich provozu na pozemních komunikacích.

ČÁST DRUHÁ

SCHVALOVÁNÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI

§ 2

Schvalování technické způsobilosti typu vozidla (K § 19 odst. 8 zákona)

(1) Technická způsobilost typu vozidla se schválí, jestliže vozidlo odpovídá technickým požadavkům stanoveným v předpisové základně, popřípadě podmínkám stanoveným pro určité druhy přepravy zvláštním právním předpisem.²⁾

(2) V informační složce, kterou výrobce dokládá žádost o schválení technické způsobilosti typu vozidla, se uvádějí podklady pro zpracování základního technického popisu schvalovaného typu vozidla, specifikaci použitelných pneumatik a ráfků (rozměry, nosnosti, rychlostní kategorie apod.), seznam základní a alternativní výbavy s uvedením její hmotnosti a prohlášení výrobce o tom, že vozidlo splňuje technické podmínky stanovené zákonem a prováděcími předpisy. Tyto podklady, kromě prohlášení výrobce, mohou mít elektronickou podobu.

(3) Žádá-li výrobce o výjimku z technických požadavků, uvede v žádosti o schválení technické způsobilosti typu vozidla specifikaci výjimky a její zdůvodnění.

(4) V případech, kdy pro konstrukční části vozidla a systémy vozidla nebyla předložena osvědčení o homologaci nebo o schválení podle technických příloh směrnic Evropských společenství nebo jejich montáž není předmětem homologace nebo schválení podle technických příloh směrnic Evropských společenství, ověří se při schvalování technické způsobilosti typu vozidla na vybraném vzorku vozidel schvalovaného typu, zda konstrukční části vozidla a systémy vozidla a jejich montáž odpovídají technickým požadavkům stanoveným v předpisové základně a vymezeným v informačním dokumentu.

(5) Při schvalování technické způsobilosti typu vozidla se dále ověří, zda specifikace vozidla uvedené v základním technickém popisu souhlasí s celkovým technickým popisem vozidla uvedeným v informačním

dokumentu a s osvědčeními o dílčích schvalovacích zkouškách a s osvědčeními o homologacích.

(6) Činnosti podle odstavců 5 a 6 se mohou provádět s využitím zkoušek a kontrol vykonaných oprávněnými zkušebními (§ 19 odst. 7 zákona).

(7) Pokud typ vozidla zahrnuje různé varianty typu a verze variant typu vozidla, zkoušky a kontroly podle odstavce 5 se provádějí na vzorcích vozidel odpovídajících variantám typu a verzím variant typu vozidla.

§ 3

Vícestupňové schvalování technické způsobilosti typu silničního vozidla (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Technická způsobilost základního vozidla se schválí, odpovídá-li vozidlo v dosaženém stupni výroby technickým požadavkům stanoveným pro tento stupeň výroby předpisovou základnou.

(2) Pro schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla vyráběného ve více stupních odpovídá výrobce základního vozidla a výrobce v každém následujícím stupni výroby vozidla za shodu jím vyrobené části vozidla s technickými požadavky stanovenými v předpisové základně.

(3) Žádost o schválení technické způsobilosti vozidla v příslušném stupni výroby podává výrobce. Údaje v žádosti musí odpovídat dosaženému stupni výroby vozidla.

(4) Výrobce v následujících stupních výroby je vázán podmínkami stanovenými výrobcem v předcházejícím stupni výroby.

(5) Kontrolní a zkušební činnosti při vícestupňovém schvalování technické způsobilosti typu vozidla může ministerstvo provádět s využitím zkoušek a kontrol vykonaných oprávněnými zkušebními.

§ 4

Schvalování technické způsobilosti typu systému vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla (K § 19 odst. 8 zákona)

(1) Technická způsobilost typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla určených pro vozidlo, u něhož se schvaluje technická způsobilost typu, se prokazuje osvědčením o homologaci typu nebo osvědčením o schválení podle technických příloh zvláštního právního předpisu¹⁾ nebo osvědčením o homologaci

²⁾ Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 159/1997 Sb.

typu ES nebo osvědčením o schválení podle technických příloh směrnic Evropských společenství.

(2) V případech, kdy technická způsobilost typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla není prokázána podle odstavce 1, schválí se technická způsobilost typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla, jestliže odpovídá technickým požadavkům stanoveným v předpisové základně, popřípadě podmínkám stanoveným pro určité druhy přepravy zvláštním právním předpisem.²⁾

(3) Žádost o schválení technické způsobilosti typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla předkládá žadatel ministerstvu přímo nebo prostřednictvím příslušné oprávněné zkušebny. Pro žádost o schválení technické způsobilosti podle odstavce 2 platí obdobně ustanovení § 2.

§ 5

Schvalování technické způsobilosti typu silničního vozidla vyráběného v malé sérii

(K § 19 odst. 8 zákona)

(1) Technická způsobilost typu silničního vozidla vyráběného v malé sérii se schválí, pokud toto vozidlo splňuje technické požadavky stanovené v předpisové základně, popřípadě podmínky stanovené pro určité druhy přepravy zvláštním právním předpisem.²⁾

(2) Pro schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla vyráběného v malé sérii platí obdobně ustanovení § 2.

(3) Při schvalování technické způsobilosti silničního vozidla vyráběného v malé sérii se neprovádějí destrukční zkoušky, pokud si je ministerstvo ze zvláštních důvodů nevyžádá.

(4) Postup podle odstavců 1 až 3 se vztahuje i na schvalování technické způsobilosti dovezeného silničního vozidla, které bylo v zahraničí vyrobeno v malé sérii.

§ 6

Schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla

(K § 31 odst. 1 a 2 a § 33 odst. 2 zákona)

(1) Technická způsobilost jednotlivě vyrobeného silničního vozidla se schválí, pokud toto vozidlo splňuje podmínky uložené v rozhodnutí o povolení jeho výroby a technické požadavky stanovené v předpisové základně a vymezené v informačním dokumentu.

(2) Pro žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla platí obdobně ustanovení § 2.

(3) Jsou-li v informačním dokumentu povoleny výjimky z technických požadavků stanovených předpisovou základnou, uvede okresní úřad tyto výjimky v technickém průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla.

(4) Pro silniční vozidlo jednotlivě vyrobené, které nepodléhá registraci, se vydává technické osvědčení silničního vozidla. Pro potřeby provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích se vystavuje výpis z technického osvědčení silničního vozidla, kterým se jeho provozovatel prokazuje při kontrole prováděné Policií České republiky při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích; toto neplatí pro jízdní kolo. Vzor technického osvědčení silničního vozidla, které nepodléhá registraci, a výpisu z tohoto technického osvědčení je uveden v příloze č. 1.

§ 7

Schvalování technické způsobilosti zvláštního vozidla

(K § 78 odst. 1 a § 79 odst. 5 zákona)

(1) Podmínkou schválení technické způsobilosti typu zvláštního vozidla i jednotlivě vyrobeného nebo dovezeného zvláštního vozidla je splnění technických požadavků stanovených v předpisové základně a vymezených v informačním dokumentu.

(2) Pro žádost o schválení technické způsobilosti typu zvláštního vozidla platí obdobně ustanovení § 2.

(3) Pro zvláštní vozidlo, které nepodléhá registraci, se vydává technické osvědčení zvláštního vozidla. Pro potřeby provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích se vystavuje výpis z technického osvědčení zvláštního vozidla, kterým se jeho provozovatel prokazuje při kontrole prováděné Policií České republiky při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla, které nepodléhá registraci, a výpisu z tohoto osvědčení je uveden v příloze č. 2.

§ 8

Vzor osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

(K § 19 odst. 5 zákona)

(1) Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu je speciální tiskopis s ochrannými prvky formátu A4, který obsahuje údaje o osobě, které bylo toto osvědčení vydáno, a o typu vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla, na které bylo toto osvědčení vydáno.

(2) Vzor osvědčení o schválení technické způsobilosti typu je uveden v příloze č. 3.

§ 9

Označování vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla

(K § 25 odst. 2 zákona)

(1) Vozidla kategorií M, N, O a L se označují výrobním štítkem, na kterém je uvedeno číslo osvědčení o homologaci typu ES nebo číslo schválení technické způsobilosti typu vozidla v České republice. Dále se na rámu nebo karosérii vozidla vyznačuje číslo VIN. U vozidel vyráběných ve více stupních se uvádí jedno číslo VIN na základním vozidle, na všech jeho dalších stupních výroby i na dokončeném vozidle. Výrobci každé z nástavby může být přiděleno samostatné číslo VIN pro nástavbu.

(2) Motorové a jeho přípojné vozidlo jiné kategorie, než která je uvedena v odstavci 1, a zvláštní vozidlo se na snadno přístupném místě v přední části vozidla označuje výrobním (továrním) štítkem, který obsahuje

- a) údaj o výrobcu vozidla,
- b) výrobní číslo vozidla,
- c) největší technicky přípustnou hmotnost vozidla, největší technicky přípustnou hmotnost připadající na jednotlivé nápravy a u tažných vozidel největší technicky přípustnou hmotnost celé jízdní soupravy,
- d) číslo schválení technické způsobilosti typu vozidla, byla-li schválena ministerstvem.

(3) Každá konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla, jehož technická způsobilost typu byla schválena, se označuje schvalovací značkou podle toho homologačního předpisu nebo směrnice Evropských společenství, podle kterého byla schválena technická způsobilost jeho typu. Pokud byla technická způsobilost typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla schválena podle technického protokolu, uvádí se ve schvalovací značce místo písmene „E“ nebo „e“ písmena „CZ“ a číslo schválení technické způsobilosti typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla.

(4) Při vícestupňové výrobě vozidla se ve druhém a dalším následujícím stupni výroby vozidla upevní k povinnému štítku podle odstavce 1 doplňkový štítek obsahující údaje uvedené v příloze č. 4.

(5) Údaje na štítcích podle odstavců 1, 2 a 4 se vyznačují zřetelně a nesmazatelně, štítek nesmí být snadno odstranitelný.

ČÁST TŘETÍ

TECHNICKÉ POŽADAVKY A TECHNICKÉ PODMÍNKY

§ 10

Technické požadavky na typ systému vozidla, typ konstrukční části vozidla a typ samostatného technického celku vozidla

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Typ systému vozidla, typ konstrukční části vozidla a typ samostatného technického celku vozidla ministerstvo schválí, jestliže splňují technické požadavky stanovené v předpisové základně.

(2) Technické předpisy, které upravují technické požadavky pro typ systému vozidla, typ konstrukční části vozidla a typ samostatného technického celku vozidla určené k montáži na vozidlo, jsou uvedeny v informačním dokumentu (§ 15 odst. 3 zákona).

§ 11

Technické požadavky na konstrukci typu vozidel kategorií M, N, O

(K § 2 odst. 8 zákona)

(1) Technické požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3 platí pro všechna vozidla kategorií M a N poháněná spalovacím motorem nebo elektromotorem určená k užívání na pozemních komunikacích, která mají nejvyšší konstrukční rychlost přesahující 25 km.h⁻¹, a pro vozidla kategorie O. Technické požadavky platí i pro nedokončená vozidla.

(2) Pro schválení technické způsobilosti typu vozidel uvedených v odstavci 1 platí, že

- a) každý systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek vozidla musí splňovat požadavky podle § 10,
- b) u systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku vozidla, pro jehož typové schválení není homologační předpis, se vyžaduje buď schválení podle technických požadavků stanovených v technických přílohách příslušné směrnice Evropských společenství, nebo homologace podle ustanovení této směrnice,
- c) homologace typu vozidla jako celku podle směrnice č. 70/156/EHS nahrazuje všechny dílčí homologace podle homologačních předpisů nebo směrnic Evropských společenství.

(3) Homologační předpisy a směrnice Evropských společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla kategorií M, N a O, jsou uvedeny v příloze č. 5.

(4) Pro vozidla uvedená v odstavci 1, která mají nejvyšší konstrukční rychlost nejvýše 25 km.h⁻¹, určí ministerstvo podle konkrétního případu, který z poža-

davků uvedených v odstavcích 2 a 3 se na tato vozidla uplatní.

(5) V informačním dokumentu jsou uvedeny technické požadavky na vozidla kategorií M_2 a M_3 třídy městský autobus, které, bude-li je vozidlo splňovat, umožní provést bezbariérovou úpravu tohoto vozidla pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

§ 12

Technické požadavky na konstrukci typu vozidel kategorie L

(K § 2 odst. 8 zákona)

(1) Technické požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3 platí pro všechna vozidla kategorie L poháněná spalovacím motorem nebo elektromotorem, která jsou určena k užívání na pozemních komunikacích, a pro jejich přípojná vozidla. Technické požadavky platí i pro nedokončená vozidla.

(2) Pro schválení technické způsobilosti typu vozidel uvedených v odstavci 1 platí, že

- každý systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek musí splňovat požadavky podle § 10,
- u systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku vozidla, pro jehož typové schválení není homologační předpis, se vyžaduje buď schválení podle technických požadavků stanovených v technických přílohách příslušné směrnice Evropských společenství, nebo homologace podle ustanovení této směrnice,
- homologace typu vozidla jako celku podle směrnice č. 92/61/EHS nahrazuje všechny dílčí homologace podle homologačních předpisů nebo směrnic Evropských společenství.

(3) Homologační předpisy a směrnice Evropských společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla kategorie L, jsou uvedeny v příloze č. 6.

§ 13

Technické požadavky na konstrukci typu vozidel kategorií T , O_T

(K § 2 odst. 8 zákona)

(1) Technické požadavky stanovené v odstavci 3 platí pro všechna vozidla kategorie T, tedy dvou a více-nápravové zemědělské a lesnické kolové traktory (dále jen „traktory“) opatřené pneumatikami, jejichž nejvyšší konstrukční rychlost zpravidla nepřevyšuje 40 km.h^{-1} .

(2) Pro traktory s nejvyšší konstrukční rychlostí převyšující 40 km.h^{-1} platí ustanovení odstavce 3 s tím, že tato vozidla musí být dostatečně odpružena s případným použitím tlumičů pérování a stabilizátorů. Z hlediska brzdového zařízení musí tato vozidla spl-

ňovat požadavky stanovené homologačním předpisem EHK č. 13.

(3) Pro schválení technické způsobilosti typu vozidla podle odstavců 1 a 2 platí, že

- každý systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek vozidla musí splňovat požadavky podle § 10,
- homologace typu vozidla jako celku podle směrnice č. 74/150/EHS nahrazuje všechny dílčí homologace podle homologačních předpisů nebo směrnic Evropských společenství.

(4) Traktorové přívěsy a návěsy jsou přípojná vozidla kategorií O_{T1} , O_{T2} , O_{T3} , O_{T4} určená k přepravě nákladu. Jejich nejvyšší konstrukční rychlost nesmí převyšovat 40 km.h^{-1} .

(5) Homologační předpisy a směrnice Evropských společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla uvedená v odstavcích 1, 2 a 4, jsou uvedeny v příloze č. 5.

§ 14

Technické požadavky na konstrukci zvláštních vozidel kategorií S_S , S_P a pracovních strojů nesených

(K § 2 odst. 8 zákona)

(1) Pro vozidla kategorie S_P určená k zapojení do jízdní soupravy s vozidly kategorie M nebo N platí technické požadavky stanovené pro vozidla kategorie O.

(2) Pracovní stroje nesené jsou stroje určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností, které se na pozemních komunikacích pohybují zavěšeny na vozidle a tvoří s ním jeden celek. Jejich pojezdové ústrojí, pokud jsou jím vybaveny, není v přepravní poloze ve styku s vozovkou.

(3) Technické požadavky na vozidla a stroje uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou stanoveny v technických normách uvedených v předpisové základně vymezené v informačním dokumentu. Homologační předpisy a směrnice Evropských společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla kategorie S_S , jsou uvedeny v příloze č. 5.

§ 15

Technické požadavky na konstrukci jednonápravových traktorů s přívěsy

(K § 78 odst. 1 zákona)

(1) Jednonápravový traktor je vozidlo s poháněnou nápravou řiditelné pomocí řídítek, které lze užít v provozu na pozemních komunikacích pouze s přívěsem, s nímž traktor tvoří jízdní soupravu. Řidič při řízení sedí na sedadle přívěsu. Při řízení nesmí být možná taková poloha řídítek traktoru, která by znemožňovala současné držení obou rukojetí.

(2) Technické požadavky pro jednonápravový traktor s přívěsem jsou stanoveny v technických normách stanovených v předpisové základně vymezené v informačním dokumentu.

§ 16

Technické požadavky na jízdní kola, potahová vozidla a ruční vozíky

(1) Podmínkou pro užití jízdního kola a jízdního kola s pomocným motorkem v provozu na pozemních komunikacích je jeho vybavení

- dvěma na sobě nezávislými účinnými brzdami s odstupňovatelným ovládním brzdného účinku; jízdní kola pro děti předškolního věku vybavená volnoběžným nábojem s protišlapací brzdou nemusí být vybavena přední brzdou,
- jasně znějícím zvonkem nebo obdobným zařízením,
- za snížené viditelnosti přední odrazkou bílé barvy, zadní odrazkou červené barvy a odrazkami oranžové barvy na šlapadlech a v paprscích kol; tyto odrazky mohou být nahrazeny odrazovými materiály obdobných vlastností a mohou být umístěny i na oděvu či obuvi cyklisty,
- za snížené viditelnosti odrazkami podle písmene c) a dále světlometem svítícím dopředu bílým světlem a svítilnou svítící dozadu stálým nebo přerušovaným světlem červené barvy.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se nevztahuje na jízdní kolo užitě v provozu na pozemních komunikacích účastníkem sportovní akce.

(3) Podmínkou provozu potahového vozidla na pozemních komunikacích je jeho vybavení

- alespoň jednou brzdou snadno, rychle a bezpečně ovladatelnou,
- vpředu dvěma bílými a vzadu dvěma červenými odrazkami shodnými a shodně umístěnými jako odrazky předepsané pro přívěsy,
- za snížené viditelnosti vpředu svítilnou s bílým světlem na straně přivrácené ke středu vozovky nebo dvěma svítilnami s bílým světlem na každé straně vozidla vyznačujícími jeho největší obrysovou šířku; vzadu dvěma svítilnami s červeným světlem na každé straně vozidla vyznačujícími jeho největší obrysovou šířku.

(4) Podmínkou provozu ručního vozíku, jehož šířka přesahuje 0,6 m, na pozemních komunikacích je jeho vybavení červenými odrazkami netrojúhelníkového tvaru umístěnými symetricky co nejbližší k bočním obrysům vozíku ve stejné výši nad vozovkou.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘESTAVBA SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 17

Podmínky pro přestavbu silničního vozidla (K § 74 odst. 1 zákona)

(1) Přestavěné vozidlo musí po přestavbě splňovat technické požadavky, které byly platné v době jeho výroby, nebo technické požadavky pozdějších předpisů uvedených v předpisové základně pro typ vozidla příslušného druhu a kategorie.

(2) Při povolování přestavby jednotlivého vozidla se postupuje obdobně jako při schvalování technické způsobilosti jednotlivého vozidla a při povolování hromadné přestavby vozidel, tj. více než 5 kusů vozidel jednoho typu, se postupuje obdobně jako při schvalování technické způsobilosti typu vozidla.

(3) Okresní úřad nebo ministerstvo přestavbu vozidla povolí, jestliže přestavěné vozidlo nebo jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, do nichž přestavba zasáhla, splňují i po přestavbě technické požadavky stanovené v předpisové základně podle odstavce 1.

(4) Pokud se při přestavbě vozidla mění konstrukční část vozidla, na které je vyznačeno číslo VIN, povolí okresní úřad vyznačení tohoto čísla VIN na nové konstrukční části vozidla.

(5) Pokud lze přestavěné vozidlo zařadit do více kategorií, stanoví jeho kategorii ministerstvo nebo okresní úřad, přičemž nesmějí být dotčena ustanovení § 73 odst. 4 zákona.

ČÁST PÁTÁ

VÝBAVA VOZIDLA

§ 18

Povinná výbava motorových a přípojných vozidel (K § 76 odst. 1 zákona)

(1) Pro vozidla kategorií M a N se požaduje vždy tato výbava:

- náhradní elektrické pojistky, pokud jsou v elektrické instalaci používány, po jedné od každého užitého druhu,
- po jedné náhradní žárovce (výměnného zdroje světla s výjimkou výbojek) od každého druhu užívaného v zařízeních k vnějšímu osvětlení a ke světelné signalizaci, s výjimkou zvláštního světelného výstražného zařízení,
- příruční zvedák o nosnosti rovnající se alespoň největší technicky přípustné hmotnosti na nápravu nejvíce zatížené nápravy vozidla nebo jízdní soupravy nebo rovnající se hmotnosti zvedané části

vozidla z největší technicky přípustné hmotnosti vozidla při zvedání této části způsobem stanoveným výrobcem pro použití zvedáku,

- d) klíč na matice (šrouby) kol vozidla,
- e) náhradní kolo (ráfek s pneumatikou), které je dostatečně upevněno v držáku zajišťujícím, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N; v případě, kdy je na vozidle použito více rozměrů kol, musí být náhradní kolo použitelné pro všechny tyto rozměry nebo musí být vozidlo vybaveno náhradními koly pro všechny rozměry.

(2) Povinnost podle odstavce 1 písm. c) a d) a povinnost vybavení vozidla náhradními koly rozměrů podle písmene e) se nevztahuje na

- a) vozidla, která mají opatřena všechna kola pneumatikami zvláštní konstrukce umožňující nouzové dojetí po defektu s indikací defektu v kterékoli z pneumatik nebo u vozidel kategorií M_1 a N_1 s indikací defektu v kterékoli z pneumatik, která jsou vybavena prostředky pro bezdemontážní opravu poškozené pneumatiky umožňující nouzové dojetí,
- b) městské autobusy, zásahové požární automobily a komunální vozidla, která jsou provozována na omezeném území v operativním dosahu servisních služeb svého provozovatele.

(3) Pro vozidla kategorie T platí ustanovení odstavce 1 s výjimkou písmene e), pro vozidla kategorie S_8 platí ustanovení odstavce 1 s výjimkou písmen c), d) a e), pro jednonápravové traktory s přívěsy ustanovení odstavce 1 neplatí.

(4) Přívěsy a návěsy s výjimkou vozidel kategorií O_1 a O_{T1} a požárních přívěsů musí mít náhradní kolo s ráfkem a s pneumatikou předepsaného druhu a rozměru upevněné v držáku, který zajišťuje, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N. Tahač návěsu může mít náhradní kolo umístěno na připojeném návěsu. Jízdní souprava tahače s návěsem může v případě stejných rozměrů pneumatik a stejného provedení kola mít jedno společné náhradní kolo.

(5) Motocykly a motorové tříkolky musí mít tuto minimální výbavu:

- a) jednu náhradní pojistku,
- b) po jedné náhradní žárovce od každého druhu žárovky používané pro vnější osvětlení a světelnou signalizaci vozidla a nářadí nutné k jejich výměně.

(6) Každé motorové vozidlo, kromě mopedu a motokola, jednonápravového traktoru s přívěsem, motorového vozíku a jízdního kola s pomocným motorkem, je vybavováno příslušným druhem lékárničky pro poskytnutí první pomoci. Obsah lékárničky se ukládá do samostatného pouzdra s charakteristickým označením. Lékařnicka se ve vozidle ukládá v takovém prostoru, aby na ni nemohlo dopadat přímé sluneční světlo (záření). Úložný prostor pro lékařnicku musí být suchý a čistý a musí být snadno přístupný. U vozidel pro hromadnou přepravu cestujících se lékařnicka umísťuje na označeném a přístupném místě v prostoru vozidla určeném pro cestující. Provozovatel vozidla je povinen lékařnicku udržívat v řádném stavu, přičemž doba použitelnosti jednotlivých druhů zdravotnických potřeb je omezena. Druhy lékařnic, jejich obsah a výbava a použití podle druhů vozidel jsou uvedeny v příloze č. 7.

(7) Přenosným výstražným trojúhelníkem pro vyznačení nouzového stání vozidla na pozemní komunikaci se vybavují motorová vozidla, s výjimkou dvoukolových a tříkolových vozidel bez kabiny a s výjimkou čtyřkolok bez kabiny, jednonápravových traktorů s přívěsem, motorových vozíků a vozidel o celkové šířce menší než 1 m.

(8) Nové vozidlo výrobce při jeho předávání prodejci vybavuje minimální výbavou podle odstavců 1, 2, 3 a 5. Výbavu podle odstavců 6 a 7 nabízí prodejce zákazníkovi při prodeji nového vozidla.

(9) Autobus, který má nejvýše 22 míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, se vybavuje jedním nebo několika hasicími přístroji s celkovou náplní nejméně 6 kg, ostatní autobusy hasicími přístroji s celkovou náplní nejméně 12 kg, sanitní vozidlo hasicím přístrojem s náplní nejméně 2 kg a vozidlo taxislužby hasicím přístrojem podle zvláštního předpisu.³⁾ Tyto hasicí přístroje mohou být nahrazeny hasicími přístroji s minimální požadovanou hasicí schopností přenosových hasicích přístrojů podle zvláštního předpisu.⁴⁾

(10) U hasicích přístrojů je potřebné provedení posouzení shody výrobku autorizovanou osobou.⁵⁾ Hasicí přístroj se ve vozidle upevňuje ve směru svislém nebo vodorovném tak, aby spolehlivě odolával zrychlení nejméně o hodnotě 6 g ve směru čelního nárazu vozidla, a umísťuje se na dobře viditelném a snadno přístupném místě, přičemž jeden přístroj se instaluje v bezprostřední blízkosti řidiče vozidla.

³⁾ Vyhláška č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě.

⁴⁾ ČSN E 3 – 4.

⁵⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 102/2001 Sb.

§ 19

Schvalování technické způsobilosti výbavy vozidla
(K § 76 odst. 1 zákona)

(1) Technická způsobilost výbavy se schválí, jestliže výbava odpovídá technickým požadavkům stanoveným v informačním dokumentu. Výbava, jejíž technická způsobilost se schvaluje, je uvedena v příloze č. 8.

(2) V žádosti o schválení technické způsobilosti výbavy vozidla se uvede název výrobku, typové označení výrobku, název výrobce, pokud jím není žadatel, a údaj, pro jaký druh a typ vozidla je výrobek určen.

(3) K žádosti podle odstavce 2 se přikládá

- a) výpis z obchodního rejstříku nebo obdobný doklad (živnostenský list apod.) nebo jejich ověřené kopie; u zahraničního výrobce výbavy vozidla se přikládá pověření k zastupování na území České republiky, z kterého je patrné, že žadatel je oprávněn projednávat jménem výrobce záležitosti související se schválením technické způsobilosti výbavy vozidla v České republice,
- b) návod k obsluze, montáži a údržbě výbavy v českém jazyce; návod k montáži se nepřikládá v případě, že montáž výbavy je zabezpečována odborným montážním pracovištěm,
- c) popis umístění a způsob povinného značení výbavy,
- d) seznam odborných montážních pracovišť v případě, že je montáž výbavy zabezpečována odbornými montážními pracovišti.

§ 20

Technické požadavky na doplňková zařízení a vybavení vozidla
(K § 76 odst. 1 zákona)

(1) Ochranná přilba řidiče a spolujezdce vozidel kategorie L a její hledí musí splňovat technické požadavky stanovené v homologačním předpisu EHK č. 22. U ochranných přileb spolujezdců se připouští použití hledí se sníženou propustností světla.

(2) Volný konec antény, která je delší než 1,40 m a v provozu by přesahovala půdorysný průmět obrysu vozidla (s výjimkou výsuvných antén), se připevňuje k vozidlu tak, aby anténa nepřesahovala půdorysný obrys vozidla. Anténa z hlediska vnějších výčnělků musí splňovat technické požadavky stanovené v homologačním předpisu EHK č. 26.

(3) Nosiče zavazadel, reklamní tabule, směrové tabulky, označení vozidel taxislužby a jiná zařízení dodatečně montovaná na vozidlo musí být spolehlivě přichycena k vozidlu, nesmějí přesahovat půdorysný obrys vozidla, s výjimkou zádi vozidla, a nesmějí mít žádné hroty ani ostré hrany; vnější části včetně připevňovacích částí musí mít poloměr zakřivení nejméně 2,5 mm. Z této hodnoty poloměru zakřivení jsou mož-

né výjimky podle ustanovení homologačního předpisu EHK č. 26. Nosiče zavazadel musí umožňovat spolehlivé upevnění přepravovaných předmětů. Upevnění nosiče zavazadel musí spolehlivě odolávat zrychlení v podélném směru nejméně o hodnotě 6 g. Nosiče zavazadel, nosiče lyží a nosiče jízdních kol z hlediska vnějších výčnělků musí splňovat technické požadavky stanovené v homologačním předpisu EHK č. 26.

(4) Na zasklené plochy vozidel lze připevňovat mimo vztažné plochy výhledu pouze průhledné barevné fólie, včetně perforovaných, které při pohledu z vozidla nemění ani nepohlcují barvu předmětů, návěstních světél a světelných signálů a splňují technické požadavky stanovené v předpisové základně. V zorném poli řidiče nesmí být umístěny žádné předměty (např. okrasné a upomínkové), které by omezovaly výhled řidiče všemi směry, s výjimkou schválených označení určených k umístění na skla vozidla. Tato podmínka neplatí pro zadní skla vozidel kategorie M₃. Výhled zadním sklem vozidla kategorie M₁ může být částečně snížen schváleným příslušenstvím nebo přepravovanými předměty, avšak jen za podmínky, že je vozidlo vybaveno pravým vnějším zpětným zrcátkem homologovaného nebo schváleného typu. Výhled předním sklem u vozidel kategorie M₃ může být částečně snížen vedle schválených označení určených k umístění na skla jen směrovou tabulkou.

(5) Nádoby na záložní palivo se provádějí tak, aby palivo při jakékoli poloze nádoby nemohlo vytékat. Nádoby se na vozidle umísťují tak, aby nepřesahovaly nebo netvořily obrys vozidla a aby byly od rovin vymezujících největší šířku vozidla vzdáleny nejméně 150 mm a od roviny vymezující délku vozidla vpředu nebo vzadu nejméně 250 mm.

(6) Tyče k vlečení vozidel se z důvodů dobré viditelnosti opatřují po celé délce příčnými červenobílými pruhy, lana pak červeným praporkem nebo štítkem.

(7) Dodatečně montovaná nezávislá topení se schvalují podle technických příloh směrnice č. 78/548/EHS. Montáž do vozidla se provádí v autorizované servisní službě, které ministerstvo udělilo oprávnění zapsat tuto montáž do technického průkazu vozidla.

ČÁST ŠESTÁ

§ 21

Umístění tabulky s registrační značkou
(K § 7 odst. 2 zákona)

Vozidla kategorie L a přípojná vozidla mají prostor pro umístění tabulky s registrační značkou pouze vzadu, a to vozidla kategorie L uprostřed a přípojná vozidla uprostřed nebo vlevo. Prostor vymezený pro umístění tabulky s registrační značkou musí umožnit umístění přední tabulky ve svislé poloze tak, aby

spodní hrana tabulky byla rovnoběžně s rovinou vozovky. Vzadu musí prostor pro umístění tabulky s registrační značkou odpovídat směrnici č. 70/222/EHS pro vozidla kategorií M, N a O, směrnici č. 74/151/EHS pro vozidla kategorií T a S_s a směrnici č. 93/94/EHS pro vozidla kategorie L.

§ 22

Závady na vozidle, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích

(K § 2 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Jsou-li na vozidle závady, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí.⁶⁾

(2) Závadou podle odstavce 1 v osvětlení vozidla je vždy,

- a) nesvítí-li potkávací nebo brzdové nebo zadní obrysové světlo alespoň na straně převrácené do středu vozovky,
- b) nelze-li přepnout dálková světla na potkávací,
- c) způsobují-li světlomety oslnění,
- d) jsou-li dodatečně namontovány nebo upraveny svítilny svítící dopředu nepřerušovaně světlem jiné barvy než bílé, kromě předních svítlen do mlhy žluté barvy a dozadu nepřerušovaně svítící světlem jiné barvy než červené,
- e) jsou-li chybně zapojeny svítilny nebo chybně propojeny svítilny tažného vozidla a přípojného vozidla

(3) Závadou podle odstavce 1 v zasklení vozidla je vždy

- a) prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm,
- b) zatemnění čelního skla na propustnost zjevně nižší než 75 % nebo zatemnění předního bočního skla na propustnost zjevně nižší než 70 %.

(4) Závadou podle odstavce 1 na výfukovém potrubí vozidla je vždy netěsnost nebo neúplnost výfukového potrubí nebo zjevný zásah do tohoto potrubí mající vliv na vnější hluk vozidla.

(5) Závadou podle odstavce 1 na karosérii vozidla nebo na jeho podvozku je vždy poškození nebo deformace karosérie nebo podvozku, včetně řízení a brzd, které může bezprostředně ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

(6) Závadou podle odstavce 1, která má vliv na znečišťování životního prostředí, je vždy zjevné unikání paliva, oleje nebo mazacích tuků.

(7) Závadou podle odstavce 1 na pneumatikách vozidla je vždy,

- a) je-li hloubka dezénu hlavních dezénových drážek nebo zářezů menší než 1,6 mm u vozidel všech kategorií a u mopedů menší než 1,0 mm,
- b) obnažuje-li trhlina nebo poškození pláště pneumatiky na jejím vnějším obvodu (oblast koruny, ramene, boku a patky) kostru pneumatiky nebo ji narušují,
- c) jsou-li namontovány pneumatiky různého rozměru na téže nápravě, nejde-li o nouzové dojetí.

(8) Závadou podle odstavce 1 je vždy zjevné překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo zjevné překročení největších povolených rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy.

(9) Závadou podle odstavce 1, která se týká spojení dvou nebo více vozidel do jízdní soupravy, je vždy zjevné porušení požadavků na vzájemné zapojení vozidel do jízdních souprav.

(10) Jsou-li na vozidle závady na brzdovém systému, které zjevně znemožňují nebo by mohly znemožnit účinně zastavit vozidlo (například prasklé brzdové hadice) nebo hrubé závady na řídicím ústrojí (například zjevné deformace a nadměrné vůle), je vozidlo nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích.

ČÁST SEDMÁ

§ 23

Druhy zkušebních stanic

(K § 72 odst. 3 zákona)

(1) Zkušební stanice se dělí na

- a) zkušební stanice pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií L, M₁, N₁, O₁ a O₂ (zkušební stanice pro osobní automobily),
- b) zkušební stanice pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií M₂, M₃, N₂, N₃, O₁, O₂, O₃ a O₄ a zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O_{T1}, O_{T2}, O_{T3} a O_{T4} (zkušební stanice pro užitkové automobily),
- c) zkušební stanice pro zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O_{T1}, O_{T2}, O_{T3} a O_{T4} (zkušební stanice pro traktory),
- d) zkušební stanice kombinované pro motorová a přípojná vozidla podle písmen a), b) a c) v různých kombinacích podle kategorií vozidel.

(2) Vzor tiskopisu oprávnění stanice technické kontroly k provádění technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sé-

⁶⁾ § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

rií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích a vzor tiskopisu osvědčení k provozování zkušební stanice je uveden v příloze č. 9.

§ 24

Získávání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích

(K § 72 odst. 3 zákona)

(1) Technické kontroly vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích provádí osoba, která je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika a získala osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (dále jen „osvědčení“).

(2) Osvědčení může získat kontrolní technik, který absolvoval speciální kurz k získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích a úspěšně složil zkoušku z této odborné způsobilosti.

(3) Kontrolnímu technikovi, který absolvoval speciální kurz a úspěšně složil zkoušku z odborné způsobilosti podle odstavce 2, (dále jen „kontrolní technik typu K“) ministerstvo udělí osvědčení a přidělí razítko s evidenčním číslem.

(4) Držitel osvědčení podle odstavce 1 se jednou za dva roky podrobuje školení ve zdokonalovacím kurzu a přezkoušení z odborné způsobilosti k provádění kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích v rozsahu, který určí ministerstvo a který je zveřejněn ve Věstníku dopravy.

(5) Speciální kurz, zdokonalovací kurz, zkoušky z odborné způsobilosti podle odstavce 2 a přezkoušení z odborné způsobilosti podle odstavce 4 provádí ministerstvo nebo jím zmocněná osoba. Obsah výuky ve speciálním kurzu a zdokonalovacím kurzu a způsob provádění zkoušky a přezkoušení z odborné způsobilosti zveřejní ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(6) Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 10.

§ 25

Úhrada za úkony

(K § 87 zákona)

(1) Za školení kontrolního technika typu „K“ ve speciálním kurzu uhradí posluchač ministerstvu 500 Kč.

(2) Za školení kontrolního technika typu „K“ ve

zdokonalovacím kurzu uhradí posluchač ministerstvu 200 Kč.

(3) Za závěrečnou zkoušku ve speciálním i zdokonalovacím kurzu uhradí posluchač ministerstvu 100 Kč, za opakovanou zkoušku 200 Kč.

ČÁST OSMÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 26

(1) Homologační předpisy platí vždy ve znění jejich pozdějších změn.¹⁾ Pokud změny předpisů neobsahují přechodná ustanovení pro nabytí účinnosti změny, je změna účinná

- a) pro nově udělované homologace po uplynutí jednoho roku ode dne platnosti změny,
- b) pro uvedení vozidla do provozu po uplynutí dvou roků ode dne platnosti změny.

(2) Úplné znění homologačních předpisů, směrnic Evropských společenství a technických norem v českém jazyce tvoří předpisovou základnu podle zákona.

(3) Tiskopisy dokumentů potřebných pro výkon činností podle této vyhlášky zabezpečuje ministerstvo.

§ 27

Vozidlo v mezinárodním silničním provozu

(1) Vozidlo v mezinárodním silničním provozu je vozidlo registrované v zahraničí, které má platné osvědčení o registraci a platnou registrační značku. Toto vozidlo může být v České republice provozováno v souladu s Úmluvou o silničním provozu uzavřenou ve Vídni dne 8. listopadu 1968.

(2) Za jízdní soupravu v mezinárodním silničním provozu se považuje jízdní souprava, v níž alespoň jedno vozidlo této jízdní soupravy splňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

§ 28

Přechodná ustanovení

(1) Schválení technické způsobilosti typu vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla, které bylo zahájeno přede dnem účinnosti této vyhlášky, se dokončí podle právních předpisů platných v době zahájení řízení.

(2) Pro schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla, které bylo zahájeno přede dnem účinnosti této vyhlášky, se použije právní úprava technických požadavků platná v době povolení výroby jednotlivě vyrobeného vozidla.

(3) Pro schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které bylo zahájeno přede dnem účinnosti této vyhlášky, se použije právní úprava technických požadavků platná v době zahájení řízení.

(4) Pro schválení technické způsobilosti přestavby, která byla povolena přede dnem účinnosti této vyhlášky, se použije právní úprava technických požadavků platná v době zahájení řízení o povolení přestavby vozidla.

§ 29

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. vyhláška č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích,
2. vyhláška č. 299/1996 Sb., kterou se mění a doplňuje

vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích,

3. vyhláška č. 244/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,
4. vyhláška č. 160/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 30

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Schling v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 301/2001 Sb.

Vzor technického osvědčení silničního vozidla

ČESKÁ
REPUBLIKATECHNICKÉ OSVĚDČENÍ
SILNIČNÍHO VOZIDLA

POUČENÍ PRO DRŽITELE TECHNICKÉHO OSVĚDČENÍ

Technické osvědčení musí být bezpečně uloženo. Ztrátu nebo zničení technického osvědčení je jeho držitel povinen neproděně ohlásit věcně příslušnému orgánu státní správy.
Zápisy do technického osvědčení smí provádět jen oprávněná osoba.
Technické osvědčení se předkládá příslušným orgánům při provádění úkonů ve vztahu k vozidlu nebo na jejich výzvu.

TAA 000000

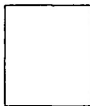
CZECH REPUBLIC

TECHNICKÝ POPIS VOZIDLA		ZMĚNA		
ZTP č.:	ES č.:	(ZTP)		
Vozidlo	1 Druh vozidla:			
	2			
	3 Zkratka kategorie vozidla:			
	4 Tovární značka:			
Motor	5 Typ:	6 Varianta:	7 Verze:	
	8 Obchodní označení:			
	9 Identifikační číslo vozidla (VIN):			
	10 Výrobce podvozku:			
Enise	11 Výrobce:			
	12 Typ:	13 Palivo:		
	14 Max. výkon [kW]/ot. [min ⁻¹]:	15 Zdvh. objem [cm ³]:		
	16 Předpis EHK OSN č.:	17 Směnice EHS/ES č.:		
Kategorie	18 Korigovaný součinitel absorpce:			
	19 Výrobce:			
	20 Druh (typ):			
	21 Výrobní číslo (nástavby, kabiny):			
Rozměry	22 Barva:			
	23 Počet míst: - celkem	24 - k sezení:	25 - k stání:	26 - lůžek:
	27 Maximální zatížení střešiny [kg]:	28 Objem cisterny - skříňové [m ³]:		
	29 Celková: - délka [mm]:	30 - šířka:	31 - výška:	
Hmotnosti	32 Rozvor [mm]:			
	33 Rozměry ložné plochy [mm]: - délka:	34 - šířka:		
	35 Provozní hmotnost [kg]:			
	36 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost [kg]:			
Nápravy	37 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost na nápravu [kg]: 1-2-3-4-...			
	38 Největší svislé statické zatížení spojovacího zařízení (závěs/točnice) [kg]:			
	39 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost přípojného vozidla [kg]: - brzděného:			
	40 - nebrzděného:			
	41 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost jízdní soupravy [kg]:			
	42 Spojovací zařízení - druh a typ:			
	43 Počet náprav - z toho poháněných:			
	Kola a pneumatiky na nápravě (1-2-3-4-...) - rozměry/montáž (zdvojená = „[2]“):			
	44 1.			
	45 2.			
	46 3.			
	47 4.			
	48 Nejvyšší rychlost [km.h ⁻¹]:			
	49 Brzdy (ano - ne): - provozní: - parkovací: - nouzová: - odlehčovací:			
	50 Vnější hluk vozidla [dB (A)]: - stojícího/ot.[min ⁻¹]:	51 - za jízdy:		
	52 Spotřeba paliva: - metodika:	53 - při rychlosti [km.h ⁻¹]:		
	54 [l.100 km ⁻¹]:			
	Výbava (ano/ne): 55 ABS:	56 - Retarder:		
	57 Řazení převodovky (man/aut):			
	Další údaje viz Další záznamy:			

Druhá strana

ZÁZNAM O SCHVÁLENÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI VOZIDLA	
<i>Niže podepsaný potvrzuje, že vozidlo se shoduje s typem, jehož technická způsobilost byla schválena k provozu na pozemních komunikacích Ministerstvem dopravy a spojů ČR.</i> <i>(V případě, kdy je technické osvědčení vydáno na základě schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla, potvrdí toto příslušný orgán státní správy a zapíše č. j. Rozhodnutí. Pokud se jedná o typové schválení č. j. se nezapisuje. Do kolonky „dne“ se vždy zapisuje datum vydání TO.)</i> Vozidlo: č. j. dne Nástavba: č. j. dne Otisk razítka a podpis oprávněné osoby Otisk razítka a podpis oprávněné osoby	Doklad o nabytí vozidla - záznam o celním projednávání otisk razítka podpis
DALŠÍ ZÁZNAMY	

Vzor výpisu z technického osvědčení silničního vozidla

ČESKÁ REPUBLIKA		
VÝPIS Z TECHNICKÉHO OSVĚDČENÍ		
SILNIČNÍHO VOZIDLA Č.		
VOZIDLO SE SHODUJE S TYPEM SCHVÁLENÝM MINISTERSTVEM DOPRAVY A SPOJŮ POD ČÍSLEM		
ZE DNE		
DRUH VOZIDLA		
TOVÁRNÍ ZNAČKA, TYP, VARIANTA, VERZE		
IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO VOZIDLA		
DATUM VYSTAVENÍ		
PODPIS		RAZÍTKO

ROZMĚRY [mm]: DÉLKA - ŠÍŘKA - VÝŠKA	HMOTNOST [kg]: PROVOZNÍ-NEJVĚTŠÍ PŘÍPUST.
NEJVYŠŠÍ RYCHLOST [km.h ⁻¹]	MAX. VYKON MOTORU [kW/ot.min ⁻¹]
POČET MÍST: CELK.-K SEZENÍ-K STÁNÍ-LŮŽEK	BARVA
MAX. HMOTNOST PŘÍVĚSU [kg]: BRZD-NEBRZD	MAX. SVISLÉ ZATÍŽENÍ SPOJ. ZAŘ. [kg]
SPOJOVACÍ ZAŘÍZENÍ	
JINÉ ZÁZNAMY	

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 301/2001 Sb.

Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla

ČESKÁ
REPUBLIKATECHNICKÉ OSVĚDČENÍ
ZVLÁŠTNÍHO VOZIDLA

POUČENÍ PRO DRŽITELE TECHNICKÉHO OSVĚDČENÍ

Technické osvědčení musí být bezpečně uloženo. Ztrátu nebo zničení technického osvědčení je jeho držitel povinen neprodleně ohlásit věcně příslušnému orgánu státní správy. Zápisy do technického osvědčení smí provádět jen oprávněná osoba. Technické osvědčení se předkládá příslušným orgánům při provádění úkonů ve vztahu k vozidlu nebo na jejich výzev.

TOA 000000

CZECH REPUBLIC

TECHNICKÝ POPIS VOZIDLA		ZMĚNA	
ZTP č.:		ES č.:	
		(ZTP)	
Vozidlo	1 Druh vozidla:		
	2		
	3 Zkratka kategorie vozidla:		
	4 Tovární značka:		
	5 Typ:	6 Varianta:	7 Verze:
	8 Obchodní označení:		
	9 Identifikační číslo vozidla (VIN):		
	10 Výrobce podvozku:		
Motor	11 Výrobce:		
	12 Typ:	13 Palivo:	
Ensis	14 Max. výkon [kW/ot. [min ⁻¹]:	15 Zdvih. objem [cm ³]:	
	16 Předpis EHK OSN č.:	17 Směnice EHS/ES č.:	
Karosérie	18 Korigovaný součinitel absorpce:		
	19 Výrobce:		
Rozměry	20 Druh (typ):		
	21 Výrobní číslo (nástavby, kabiny):		
	22 Barva:		
	23 Počet míst: - celkem 24 - k sezení: 25 - k stání: 26 - lůžek:		
Hmotnosti	27 Maximální zatížení střechy [kg]:	28 Objem čistoty - skříně [m ³]:	
	29 Celková: - délka [mm]:	30 - šířka:	31 - výška:
	32 Rozvor [mm]:		
	33 Rozměry ložné plochy [mm]: - délka: 34 - šířka:		
Nápravy	35 Provozní hmotnost [kg]:		
	36 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost [kg]:		
	37 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost na nápravu [kg]: 1-2-3-4-...		
	38 Největší svislé statické zatížení spojovacího zařízení (závěs horní/spodní) [kg]:		
	39 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost přípojného vozidla [kg]: - brzděného:		
	40 - nebrzděného:		
	41 Největší technicky přípustná/povolená hmotnost jízdní soupravy [kg]:		
	42 Spojovací zařízení - druh a typ:		
	43 Počet náprav - z toho poháněných:		
	Kola a pneumatiky na nápravě (1-2-3-4-...) - rozměry/montáž (zdvojená = „2“):		
	44 1.		
	45 2.		
	46 3.		
	47 4.		
	48 Nejvyšší rychlost [km.h ⁻¹]:		
	49 Brzdy (ano - ne): - provozní: - parkovací: - nouzová: - odlehčovací:		
	50 Vnější hluk vozidla [dB (A)]: - stojícího/ot.[min ⁻¹]:	51 - za jízdy:	
	52 Spotřeba paliva: - metodika:	53 - při rychlosti [km.h ⁻¹]:	
	54 [l.100 km ⁻¹]:		
	Výbava (ano/ne): 55 ABS:	56 - Hydropohon:	
	57 Propojení ovládání brzd přípojného vozidla:	58 - Druh:	
	Další údaje viz Další záznamy:		

Druhá strana

ZÁZNAM O SCHVÁLENÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI VOZIDLA	
Niže podepsaný potvrzuje, že vozidlo se shoduje s typem, jehož technická způsobilost byla schválena k provozu na pozemních komunikacích Ministerstvem dopravy a spojů ČR. (V případě, kdy je technické osvědčení vydáno na základě schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla, potvrdí toto příslušný orgán státní správy a zapíše č. j. Rozhodnutí. Pokud se jedná o typové schválení č. j. se nezapisuje. Do kolonky „dne“ se vždy zapisuje datum vydání TO.) Vozidlo: č. j. dne Otisk razítka a podpis oprávněné osoby Nástavba: č. j. dne Otisk razítka a podpis oprávněné osoby	Doklad o nabytí vozidla - záznam o celním projednávání otisk razítka podpis
DALŠÍ ZÁZNAMY	

Vzor výpisu z technického osvědčení zvláštního vozidla

ČESKÁ REPUBLIKA		
VÝPIS Z TECHNICKÉHO OSVĚDČENÍ		
ZVLÁŠTNÍHO VOZIDLA Č.		
VOZIDLO SE SHODUJE S TYPEM SCHVÁLENÝM MINISTERSTVEM DOPRAVY A SPOJŮ POD ČÍSLEM		
ZE DNE		
DRUH VOZIDLA		
TOVÁRNÍ ZNAČKA, TYP, VARIANTA, VERZE		
IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO VOZIDLA		
DATUM VYSTAVENÍ		RAZÍTKO
PODPIS		

ROZMĚRY [mm]: DÉLKA - ŠÍŘKA - VÝŠKA	HMOTNOST [kg]: PROVOZNÍ-NEJVĚTŠÍ PŘÍPUST.
NEJVYŠŠÍ RYCHLOST [km.h-1]	MAX. VYKON MOTORU [kW.ot.min-1]
POČET MÍST: CELK.-K SEZENÍ-K STÁNÍ-LŮŽEK	BARVA
MAX. HMOTNOST PŘÍVĚSU [kg]: BRZD-NEBRZD	MAX. SVISLÉ ZATÍŽENÍ SPOJ. ZAŘ. [kg]
SPOJOVACÍ ZAŘÍZENÍ	
JINÉ ZÁZNAMY	

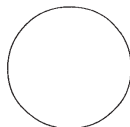
Příloha č. 3 k vyhlášce č. 301/2001 Sb.

Vzor osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Č. j.:

V Praze dne

OSVĚDČENÍ**O SCHVÁLENÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI TYPU**

Ministerstvo dopravy a spojů České republiky podle ustanovení § 19 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. a prováděcích předpisů o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích **vydává** osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 301/2001 Sb.

Vzor vyplněného doplňkového štítku vozidla

KINCLOVA KAROSÁRNA
e 2*91/289*2609
stupeň 3
1856
1500 kg
2500 kg
1 – 700 kg
2 – 810 kg

Homologační předpisy Evropské hospodářské komise OSN a směrnice Evropského společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla kategorií M,N,O,T,Ss

Předpisy EHK/OSN	
1	Asymetrické světlomety
2	Žárovky asymetrických světlometů
3	Odrázky
4	Osvětlení zadní registrační tabulky
5	Světlomety „sealed beam“
6	Směrové svítilny
7	Svítilny doplňkové obrysové, přední obrysové, zadní obrysové, brzdové, boční obrysové
8	Světlomety a žárovky H1,H2,H3
10	Elektromagnetická kompatibilita
11	Zámky a závěsy dveří
12	Ochrana řidiče při nárazu na mechanismus řízení
13	Brzdění vozidel kategorií M,N a O
13H	Brzdění vozidel kategorie M ₁
14	Kotevní úchyty bezpečnostních pásů
16	Bezpečnostní pásy
17	Pevnost sedadel, úchytů a opěrek hlavy
18	Zařízení proti zneužití vozidla
19	Mlhové světlomety
20	Světlomety a žárovky H4
21	Vnitřní výčnělky ve vozidlech
23	Zpětné světlomety
24	Kouř vznětových motorů
25	Opěrky hlavy
26	Vnější výčnělky vozidel
27	Výstražné trojúhelníky
28	Zvuková výstražná zařízení
29	Pevnost kabin nákladních automobilů
30	Pneumatiky osobních automobilů a jejich přípojných vozidel
31	Světlomety HSB
32	Náraz na vozidlo zezadu
33	Náraz na vozidlo zepředu
34	Snížení rizika požáru
35	Rozmístění nožních ovladačů
36	Konstrukce velkých autobusů
37	Žárovky pro homologované světlomety a svítilny
38	Zadní mlhové svítilny
39	Rychloměry včetně montáže
42	Přední a zadní nárazníky
43	Bezpečnostní skla a zasklívací materiály
44	Zadržovací prostředky pro děti
45	Zařízení pro čištění světlometů
46	Zpětná zrcátka a výhled dozadu

48	Montáž světelné techniky
49	Emise vznětových motorů
51	Hladiny hluku vozidel s min. 4 koly
52	Konstrukce malých autobusů
54	Pneumatiky užitkových automobilů a jejich přípojných vozidel
55	Zařízení pro mechanická spojení vozidel
58	Zadní ochrana proti podjetí
59	Náhradní výfukové systémy
60	Ovladače, identifikace ovladačů, sdělovačů a indikátorů
61	Vnější výčnělky přední části kabin vozidel kategorie N
64	Náhradní kola pro dočasné použití
65	Zvláštní výstražná světla
66	Pevnost karosérie autobusů
67	Zařízení pro pohon zkapalněným ropným plynem
68	Měření max. rychlosti vozidel včetně elektrických
69	Desky zadního značení pomalých vozidel (do 30 km/h)
70	Desky zadního značení těžkých a dlouhých vozidel
71	Pole výhledu řidiče traktorů
73	Boční ochranná zařízení nákladních vozidel, přívěsů a návěsů
77	Parkovací svítlny
79	Systémy řízení
80	Pevnost sedadel autobusů a jejich úchyty
83	Emise škodlivin z motorů podle požadavků na palivo
85	Měření výkonu motoru u vozidel kategorií M a N
86	Montáž osvětlení a světelné signalizace traktorů
87	Denní svítlny
89	Omezovače rychlosti vozidel kategorií M3, N2, N3
90	Náhradní brzdová obložení
91	Boční obrysové svítlny
93	Ochrana proti podjetí zepředu
94	Ochrana proti čelnímu nárazu
95	Ochrana proti bočnímu nárazu
96	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů traktorů
97	Poplašná zařízení, imobilizéry
98	Světlomety s výbojkami
99	Výbojky
100	Bateriové elektromobily
101	Emise CO ₂ /spotřeba paliva u vozidel kategorie M1 a N1
102	Zařízení ke spojení vozidel do krátké soupravy
103	Náhradní katalyzátory
104	Značení těžkých a dlouhých vozidel a jejich přípojných vozidel
105	Konstrukce vozidel pro dopravu nebezpečných věcí
106	Pneumatiky traktorů a jejich přípojných vozidel
107	Konstrukce dvoupodlažních autobusů
108	Obnovování pneumatik osobních a jejich přípojných vozidel
109	Obnovování pneumatik nákladních vozidel, jejich přípojných vozidel a autobusů
110	Zvláštní konstrukční části pro vozidla s pohonem na zkapalněný ropný plyn (CNG)
111	Cisternová vozidla kategorií N a O a jejich stabilita proti převrácení
112	Asymetrické světlomety
113	Symetrické světlomety

Směrnice EHS/ES	
70/156	Homologace typu vozidla kategorie M1
70/157	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
70/220	Emise škodlivin
70/221	Palivové nádrže a zadní ochrana proti podjetí
70/222	Prostor pro zadní registr. tabulku
70/311	Systém řízení
70/387	Dveře, vstup do vozidla a výstup
70/388	Zvukový signál
71/127	Zpětné zrcátko a výhled dozadu
71/320	Brzdění vozidel
72/245	Elektromagnetická kompatibilita
72/306	Kouř vznětových motorů
73/350	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
74/ 60	Bezpečnost interiéru vozidel
74/ 61	Zařízení proti zneužití vozidel
74/132	Brzdění vozidel
74/150	Homologace typu vozidla kategorie T
74/151	Hmotnosti, registrační tabulka, palivové nádrže, přídavná závaží, zvuková výstražná zařízení, hladina vnějšího hluku pro vozidla kategorie T
74/152	Největší rychlost a nákladní plošina pro vozidla kategorie T
74/290	Emise škodlivin
74/297	Bezpečnost při nárazu na řízení
74/346	Zpětná zrcátka vozidel kategorie T
74/347	Výhled a stírače čelního skla vozidel kategorie T
74/408	Pevnost sedadel
74/483	Vnější výčnělky vozidel kategorie M1
75/321	Řízení vozidel kategorie T
75/322	Elektromagnetická kompatibilita vozidel kategorie T
75/443	Rychloměr a zpětný chod
75/524	Brzdění vozidel
76/114	Štítky a nápisy
76/115	Kotevní úchyty bezpečnostních pásů
76/432	Brzdění vozidel kategorie T
76/756	Montáž světelných zařízení
76/757	Odrázky
76/758	Svítilny doplňkové obrysové, přední obrysové, zadní obrysové, brzdové, boční obrysové
76/759	Směrové svítilny
76/760	Osvětlení zadní registrační tabulky
76/761	Světlomety, žárovky, výbojky
76/762	Přední mlhové světlomety
76/763	Sedadla spolujezdců u vozidel kategorie T
77/102	Emise škodlivin
77/212	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
77/311	Hladina zvuku vnímaná řidičem u vozidel kategorie T
77/389	Odtahové úchyty vozidel
77/536	Ochranné zařízení při převrácení (ROPS) u vozidel kategorie T
77/537	Kouř vznětových motorů u vozidel kategorie T
77/538	Zadní mlhové svítilny
77/539	Zpětné světlomety
77/540	Parkovací svítilny
77/541	Bezpečnostní pásy

77/649	Výhled řidiče dopředu vozidel kategorie M1
78/315	Homologace typu vozidla kategorie M1
78/316	Označení ovladačů, sdělovačů a indikátorů
78/317	Odmrazování/odmlžování čelních skel vozidel kategorie M1
78/318	Ostríkování/stírání čelních skel vozidel kategorie M1
78/507	Štítky a nápisy
78/547	Homologace typu vozidla kategorie M1
78/548	Vytápěcí systémy vozidel kategorie M1
78/549	Kryty kol vozidel kategorie M1
78/632	Bezpečnost interiéru vozidel
78/665	Emise škodlivin
78/764	Sedadlo řidiče vozidel kategorie T
78/932	Opěrky hlavy
78/933	Montáž světelných zařízení u vozidel kategorie T
79/488	Vnější výčnělky vozidel kategorie M1
79/489	Brzdění vozidel
79/490	Palivové nádrže a zadní ochrana proti podjetí
79/533	Zařízení ke spojení (k vlečení) a pro zpětnou jízdu vozidel kategorie T
79/622	ROPS (statická zkouška) u vozidel kategorie T
79/694	Homologace typu vozidla kategorie T
79/795	Zpětné zrcátko a výhled dozadu
79/1073	Výhled a stírače čelního skla vozidel kategorie T
80/233	Montáž světelných zařízení
80/720	Pracovní prostor vozidel kategorie T
80/1267	Homologace typu vozidla kategorie M1
80/1268	Měření spotřeby paliva
80/1269	Měření výkonu motoru
81/333	Palivové nádrže a zadní ochrana proti podjetí
81/334	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
81/575	Kotevní úchyty bezpečnostních pásů
81/576	Bezpečnostní pásy
81/577	Pevnost sedadel a úchytlů
81/643	Výhled řidiče dopředu vozidel kategorie M1
82/244	Montáž světelných zařízení
82/318	Kotevní úchyty bezpečnostních pásů
82/319	Bezpečnostní pásy
82/890	Homologace typu vozidla kategorie T
82/953	ROPS (statická zkouška) u vozidel kategorie T
83/190	Sedadlo řidiče vozidel kategorie T
83/276	Montáž světelných zařízení
83/351	Emise škodlivin
84/8	Montáž světelných zařízení
84/372	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
84/424	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
85/3	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
85/205	Zpětné zrcátko a výhled dozadu
85/647	Brzdění vozidel
86/217	Manometry pro měření tlaku v pneumatikách
86/297	Vývody pro odběr výkonu u vozidel kategorie T
86/298	Vzadu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
86/360	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
86/364	Štítky a nápisy
86/415	Umístění a označení ovladačů u vozidel kategorie T

86/562	Zpětné zrcátko a výhled dozadu
87/354	Bezpečnostní pásy
87/358	Homologace typu vozidla kategorie
87/402	Vpředu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
87/403	Homologace typu vozidla kategorie M1
88/76	Emise škodlivin
88/77	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů
88/194	Brzdění vozidel
88/195	Měření výkonu motoru
88/218	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
88/297	Homologace typu vozidla kategorie T
88/320	Laboratorní zkoušky – kontrola a ověřování
88/321	Zpětné zrcátko a výhled dozadu
88/366	Výhled řidiče dopředu vozidel kategorie M1
88/410	Hmotnosti, registrační tabulka, palivové nádrže, přídavná závaží, zvuková výstražná zařízení, hladina vnějšího hluku pro vozidla kategorie T
88/411	Řízení vozidel kategorie T
88/412	Největší rychlost a nákladní plošina pro vozidla kategorie T
88/413	ROPS (statická zkouška) u vozidel kategorie T
88/414	Pracovní prostor vozidel kategorie T
88/436	Emise škodlivin
88/465	Sedadlo řidiče vozidel kategorie T
88/599	Tachografy, záznamová zařízení
89/173	Rozměry, přípojná hmotnost, zasklení, regulátor otáček, ochrana hnacích součástí, spojovací zařízení, výrobní štítek a spojení brzd přípojného vozidla vozidel kategorie T
89/277	Směrové svítidly
89/278	Montáž světelných zařízení
89/297	Boční ochranná zařízení
89/336	Elektromagnetická kompatibilita
89/338	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
89/458	Emise škodlivin
89/459	Hloubka vzorku pneumatiky
89/460	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
89/461	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
89/516	Svítidly doplňkové obrysové, přední obrysové, zadní obrysové, brzdové, boční obrysové
89/517	Světlomety, žárovky, výbojky
89/518	Zadní mlhové svítidly
89/680	Ochranné zařízení při převrácení (ROPS) u vozidel kategorie T
89/681	Vpředu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
89/682	Vzadu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
90/628	Bezpečnostní pásy
90/629	Kotvení úchyty bezpečnostních pásů
90/630	Výhled řidiče dopředu vozidel kategorie M1
91/60	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
91/157	Akumulátory
91/226	Zařízení proti rozstříku vody
91/422	Brzdění vozidel
91/441	Emise škodlivin
91/542	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů
91/662	Bezpečnost při nárazu na řízení
91/663	Montáž světelných zařízení
92/6	Omezovače rychlosti, montáž a použití
92/7	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)

92/21	Hmotnosti a rozměry vozidel kategorie M1
92/22	Bezpečnostní skla a zasklívání
92/23	Pneumatiky a náhradní kola pro dočasné použití
92/24	Omezovače rychlosti
92/31	Elektromagnetická kompatibilita
92/53	Homologace typu vozidla kategorie M1
92/62	Systém řízení
92/97	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
92/114	Vnější výčnělky kabin vozidel kategorie N
93/59	Emise škodlivin
93/81	Homologace typu vozidla kategorie M1
93/86	Akumulátory
93/91	Označení ovladačů, sdělovačů a indikátorů
93/116	Měření spotřeby paliva
94/12	Emise škodlivin
94/20	Zařízení pro mechanická spojení vozidel
94/53	Označení ovladačů, sdělovačů a indikátorů
94/68	Ostřikování/stírání čelních skel vozidel kategorie M1
94/78	Kryty kol vozidel kategorie M1
95/28	Hořlavost materiálů interiéru
95/48	Hmotnosti a rozměry vozidel kategorie M1
95/54	Elektromagnetická kompatibilita
95/56	Zařízení proti zneužití vozidel
96/1	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů
96/20	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
96/27	Boční náraz
96/36	Bezpečnostní pásy
96/37	Pevnost sedadel
96/38	Kotevní úchyty bezpečnostních pásů
96/44	Emise škodlivin
96/53	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
96/63	Brzdění vozidel kategorie T
96/64	Odtahové úchyty vozidel
96/69	Emise škodlivin
96/79	Čelní vyosený náraz
96/96	Periodické technické kontroly vozidel
96/627	Hladina zvuku vnímaná řidičem u vozidel kategorie T
97/19	Palivové nádrže a zadní ochrana proti podjetí
97/20	Kouř vznětových motorů
97/21	Měření výkonu motoru
97/27	Hmotnosti a rozměry (mimo M ₁)
97/28	Montáž světelných zařízení
97/29	Odrázky
97/30	Svítilny doplňkové obrysové, přední obrysové, zadní obrysové, brzdové, boční obrysové
97/31	Osvětlení zadní tabulky registrační značky
97/32	Zpětné světlomety
97/39	Rychloměr a zpětný chod
97/54	Homologace typu vozidla kategorie T
97/68	Nesilniční mobilní stroje
98/12	Brzdění vozidel
98/14	Homologace typu vozidla kategorie M1
98/38	Hmotnosti, registrační tabulka, palivové nádrže, přídavná závaží, zvuková výstražná zařízení, hladina vnějšího hluku pro vozidla kategorie T

98/39	Řízení vozidel kategorie T
98/40	Zpětná zrcátka vozidel kategorie T
98/69	Emise škodlivin
98/77	Emise škodlivin
98/89	Největší rychlost a nákladní plošina pro vozidla kategorie T
98/90	Dveře, vstup do vozidla a výstup
98/91	Konstrukce vozidel pro dopravu nebezpečných věcí
1999/7	Systém řízení
1999/14	Zadní mlhové světlíky
1999/15	Směrové světlíky
1999/16	Parkovací světlíky
1999/17	Světlomety, žárovky, výbojky
1999/18	Přední mlhové světlomety
1999/26	Montáž zadní tabulky registrační značky
1999/37	Dokumenty k registraci vozidel
1999/40	ROPS (statická zkouška) u vozidel kategorie T
1999/52	Periodické technické kontroly vozidel
1999/55	Ochranné zařízení při převrácení (ROPS) u vozidel kategorie T
1999/56	Montáž světelných zařízení u vozidel kategorie T
1999/57	Sedadlo řidiče vozidel kategorie T
1999/58	Zařízení ke spojení (k vlečení) a pro zpětnou jízdu vozidel kategorie T
1999/86	Sedadla spolujezdců u vozidel kategorie T
1999/96	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů
1999/98	Čelní vyosený náraz
1999/99	Měření výkonu motoru
1999/100	Měření spotřeby paliva
1999/101	Hladiny hluku a náhradní výfukové systémy
1999/102	Emise škodlivin
2000/1	Rozměry, přípojná hmotnost, zasklení, regulátor otáček, ochrana hnacích součástí, spojovací zařízení, výrobní štítek a spojení brzd přípojného vozidla vozidel kategorie T
2000/2	Elektromagnetická kompatibilita vozidel kategorie T
2000/3	Bezpečnostní pásy
2000/4	Bezpečnost interiéru vozidel
2000/8	Palivové nádrže a zadní ochrana proti podjetí
2000/19	Vzadu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
2000/22	Vpředu montované ROPS pro úzkorozchodná vozidla kategorie T
2000/25	Kouř vznětových motorů u vozidel kategorie T
2000/30	Silniční technické kontroly užitkových vozidel
2000/40	Ochrana proti podjetí zepředu
2000/53	Vyřazení vozidel, recyklace a renovace dílů
2001/1	Emise škodlivin
2001/2	Přeprava nebezpečných věcí
2001/3	Homologace typu vozidla kategorie T
2001/9	Technické kontroly vozidel
2001/11	Technické kontroly vozidel – omezovače rychlosti
2001/27	Emise plyných škodlivin ze vznětových motorů
2001/31	Dveře, vstup do vozidla a výstup
2001/43	Pneumatiky a náhradní kola pro dočasné použití
2135/98	Záznamová zařízení (tachografy)

Homologační předpisy Evropské hospodářské komise OSN a směrnice Evropského společenství, které tvoří předpisovou základnu pro vozidla kategorie L

Předpisy EHK OSN	
3	Odrázky
9	Vnější hluk tříkolových vozidel
22	Ochranné přilby
40	Plynné škodliviny motocyklů
41	Vnější hluk motocyklů
47	Plynné škodliviny mopedů
50	Zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci motocyklů a mopedů
53	Montáž zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci motocyklů
56	Světlomety mopedů
57	Světlomety motocyklů
62	Zařízení proti zneužití
63	Vnější hluk mopedů
45	Zařízení pro čištění světlometů
72	Světlomety motocyklů
74	Montáž zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci mopedů
75	Pneumatiky motocyklů
76	Světlomety mopedů
78	Brzdění motocyklů
81	Zpětná zrcátka a montáž zpětných zrcátek
82	Světlomety mopedů vybavené halogenovými žárovkami
88	Pneumatiky s vratným odrazem
90	Náhradní brzdová obložení
92	Náhradní výfukové systémy motocyklů

Směrnice EHS/ES

92/61	Schvalování dvoukolových a tříkolových vozidel
93/14	Brzdění
93/29	Ovladače, sdělovače a indikátory
93/30	Zvuková výstražná zařízení
93/31	Stojánky dvoukolových mot. vozidel
93/32	Držadla spolujezdců
93/33	Zařízení proti zneužití
93/34	Povinné štítky a značení
93/92	Montáž zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci
93/93	Hmotnosti a rozměry
93/94	Montáž zadní tabulky registrační značky
95/1	Max. konstrukční rychlost a výkon
97/24(1)	Pneumatiky
97/24(2)	Zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci mopedů a vozidel posuzovaných jako takové
97/24(3)	Vnější výčnělky
97/24(4)	Zpětná zrcátka
97/24(5)	Plynné škodliviny
97/24(6)	Palivová nádrž
97/24(7)	Opatření proti neoprávněnému seřizování motoru
97/24(8)	Elektromagnetická kompatibilita
97/24(9)	Vnější hluk a výfukový systém (mimo elektromobily)
97/24(10)	Zařízení pro mechanická spojení vozidel
97/24(11)	Kotevní místa bezpečnostních pásů
97/24(12)	Zasklení, stírače, odmrazování a odmlžování
1999/23	Zařízení proti zneužití
1999/24	Držadla spolujezdců
1999/25	Povinné štítky a značení
1999/26	Montáž zadní tabulky registrační značky
2000/7	Rychloměry
2000/72	Stojánky
2000/73	Montáž zařízení k osvětlení a ke světelné signalizaci
2000/74	Ovladače a indikátory

Druhy lékárníček, jejich obsah a výbava a jejich použití podle druhů vozidel

1. Lékárníčka pro motorová vozidla kategorie L (motolékárníčka)

Zdravotnický materiál	Množství (ks)
a) Obvaz hotový sterilní č. 2	1
b) Obvaz hotový sterilní č. 4	1
c) Šátek trojcípý	1
d) Náplast s polštářkem 8 cm x 4 cm	3
e) Obinadlo škrticí pryžové, délka 70 cm	1
f) Rouška resuscitační	1
g) Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	1
h) Špendlík zavírací v antikoroziční úpravě	2

2. Lékárníčka pro ostatní motorová vozidla (autolékárníčka)

Zdravotnický materiál	Množství (ks)		
	velikost lékárníčky		
	I.	II.	III.
a) Obvaz hotový sterilní č. 2	2	5	10
b) Obvaz hotový sterilní č. 3	2	5	10
c) Obvaz hotový sterilní č. 4	2	5	10
d) Šátek trojcípý	2	3	6
e) Obinadlo elastické 10 cm x 5 m	-	3	6
f) Náplast hladká cívka 2,5 cm x 5 m	1	2	4
g) Náplast s polštářkem 8 cm x 4 cm	6	12	18
h) Obinadlo škrticí pryžové, délka 70 cm	1	3	5
i) Dezinfekční roztok ve spreji	1	1	2
j) Obvaz hotový sterilní 5 cm x 7,5 cm	1	3	5
k) Rouška resuscitační	1	2	4
l) Rouška PVC 20 x 20 cm	1	2	4
m) Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	1	2	4
m) Špendlík zavírací v antikoroziční úpravě	2	2	4
n) Nůžky	1	1	1

Pozn. Autolékárníčku velikosti III. je možno nahradit dvěma autolékárníčkami velikosti II.

Výbava vozidla, jejíž technická způsobilost se schvaluje

1. Antény pro motorová vozidla
2. Audio soustavy vozidel
 - autorádia, radiopřehrávače a jejich příslušenství
 - televizní a navigační systémy určené k montáži do prostoru pracoviště řidiče
3. Automobilové koberce
4. Disky kol
 - z lehkých slitin
 - ocelové
5. Elektroinstalace vozidel
 - zástrčky a zásuvky pro spojení el. instalací tažného a přípojného vozidla (7-pól., 13-pól., 15-pól. - 12 V, 24 V)
 - elektroinstalace přípojných vozidel
6. Elektrické a elektronické příslušenství vozidel
 - cyklovače stěračů
 - elektronické záznamníky jízdy
 - palubní počítače
 - taxametry
 - tempomaty
 - vozidlové telefony
 - vozidlové ventilátory
 - vozidlové vysílačky
 - zvuková výstražná zařízení signalizující zpětnou jízdu
7. Nosiče zavazadel
 - střešní
 - jiné než střešní
 - nosiče kol
 - nosiče lyží
 - střešní boxy
8. Ochranná zařízení vozidel
 - ochranné rámy vozidel
 - boční ochrany
 - zadní ochrany proti podjetí
 - ochranné kryty motoru a jiných částí vozidla

9. Vnější plastové a pryžové doplňky vozidel
10. Pneumatiky vozidel
 - obnovené
 - příslušenství: - ventilký
 - duše
 - přípravky proti úniku vzduchu
11. Potahy sedadel vozidel a potahy volantů
 - potahy volantů
 - potahy sedadel - pro sedadla s airbagy
 - pro sedadla bez airbagů
12. Přídavná zařízení motorů vozidel
 - zařízení pro úpravu výkonů
13. Nálepky na skla vozidel
14. Sněhové řetězy vozidel
15. Spojovací tažná zařízení vozidel
16. Světelná zařízení vozidel
 - doplňková světelná označení některých druhů vozidel
17. Tažná lana, tažné tyče a upínací soupravy
18. Zabezpečovací zařízení vozidel
 - mechanické
 - elektronické
 - bezpečnostní značení skel kódem
19. Zařízení k ovládání vozidel
 - ruční ovládání pro tělesně postižené
 - druhé ovládání pro potřeby autoškol
20. Zasklení vozidel
 - střešní okna
 - plastová okna
 - technologie oprav skel
 - tónování skel
 - fólie (bezpečnostní, ztemňovací, protisluneční pásy)
21. Značkové příslušenství vozidel

Vzor oprávnění zkušební stanice k provádění technických kontrol

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Ministerstvo dopravy a spojů, podle § 72 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. a prováděcích předpisů o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, v y d á v á

zkušební stanici č.:

se sídlem:

OPRÁVNĚNÍ

stanice technické kontroly k provádění technických kontrol jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

Zkušební stanice je oprávněna provádět technické kontroly před schválením technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích u

- osobních automobilů kategorie M₁^{*)}
- nákladních automobilů kategorie N₁^{*)}
- nákladních a speciálních automobilů kategorie N₂ a N₃^{*)}
- autobusů kategorie M₂ a M₃^{*)}
- motocyklů kategorie L^{*)}
- přípojných vozidel kategorie O₁, O₂, O₃ a O₄^{*)}
- traktorů a pracovních strojů^{*)}
- přípojných vozidel kategorie O_T^{*)}

a výměnné nástavby k výše uvedeným druhům vozidel.

Oprávnění je vázáno na dodržení následujících podmínek:

1. Zkušební stanice může provádět technické kontroly vozidel, nebo výměnných nástaveb, jen v prostorech k této kontrole určených. Prostor pro provádění technických kontrol musí být oddělen od kontrolní linky stanice technické kontroly a musí být vybaven potřebným technickým vybavením.
2. Pracovník, oprávněný provádět technické kontroly vozidel před jejich schválením technické způsobilosti, musí být odborně způsobilý k provádění této činnosti a musí být držitelem platného osvědčení k provádění technických kontrol a razítka kontrolního technika typu „K“, které vydá Ministerstvo dopravy a spojů České republiky. Pracovník musí být v pracovním poměru ke zkušební stanici, ve které tuto činnost vykonává.
3. Provozovatel zkušební stanice je povinen zabezpečit pravidelné doškolování kontrolního technika a vytvořit mu odpovídající pracovní podmínky k provádění technických kontrol.
4. V případě, že pominou důvody k provádění technických kontrol nebo vzniknou překážky, pro které nemůže pověřený kontrolní technik tuto činnost vykonávat, je povinen provozovatel zkušební stanice vrátit ministerstvu toto oprávnění a osvědčení odborné způsobilosti kontrolního technika s jeho razítkem.

*) nehodící škrtněte

V Praze dne

Skl.č.: MDS

.....
otisk razítka a podpis

Vzor osvědčení k provozování zkušební stanice

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY

OSVĚDČENÍ

K PROVOZOVÁNÍ ZKUŠEBNÍ STANICE

Ministerstvo dopravy a spojů, podle § 72 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. osvědčuje

stanici technické kontroly č.:

se sídlem :

k provádění technických kontrol jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před jejich schválením technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích. Osvědčení se vydává na dobu neurčitou, jeho držitel je povinen je vrátit v případě, že pominuly důvody pro jeho vydání.

Nedílnou součástí tohoto osvědčení je Oprávnění stanice technické kontroly k provádění technických kontrol jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

V Praze dne

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 301/2001 Sb.

Vzor osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY

O S V Ě D Ě N Í

K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH KONTROL VOZIDEL PŘED SCHVÁLENÍM JEJICH TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI K PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH

Pan/paní :

Datum narození:

Pracovník zkušební stanice č.

se sídlem :

absolvoval dne základní – zdokonalovací výcvik v teoretické a praktické přípravě a je oprávněn, podle § 72 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. a prováděcích předpisů o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, provádět technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

Toto osvědčení platí za podmínky, že jeho držitel je v pracovním poměru ke zkušební stanici uvedeného čísla.

Držiteli tohoto osvědčení se současně vydává služební razítko s přiděleným číslem :

které je povinen při výkonu oprávnění vždy použít k označení dokumentů, které vydal (potvrdil)

Po skončení platnosti osvědčení musí držitel razítka toto vrátit cestou zaměstnavatele na Ministerstvo dopravy a spojů ČR.

Toto osvědčení je platné do :

V Praze dne

Předseda zkušební komise

.....
(otisk razítka , podpis)

Skl. č. MDS:

Druhá strana

Přezkoušení dne	Platnost prodloužena do	Otisk razítka a podpis
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

302

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy a spojů

ze dne 7. srpna 2001

o technických prohlídkách a měření emisí vozidel

Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle § 91 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 44 odst. 6, § 45 odst. 1, 5 a 6, § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 a 4, § 53 odst. 2, § 54 odst. 6, § 57 odst. 3, § 58 odst. 1 písm. b) a c), § 60 odst. 3, § 62 odst. 2, § 63 odst. 5, § 66 odst. 3, § 67 odst. 1 písm. b) a c), § 69 odst. 3, § 71 odst. 2, § 72 odst. 3 a § 79 odst. 5 zákona:

ČÁST PRVNÍ

MĚŘENÍ EMISÍ

(K § 44 odst. 6, § 45 odst. 6 a § 53 odst. 2 zákona)

§ 1

Rozsah a způsob měření emisí

(1) U vozidla se zážehovým motorem s neřízeným emisním systémem nebo s neřízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí

- a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí ve výfukových plynech zaměřená na úplnost a těsnost palivové, zapalovací, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; ventilový rozvod a jeho stav se kontroluje bez demontáže, v rozsahu umožněném jeho konstrukcí; plnicí hrdlo palivové nádrže se kontroluje, jen pokud je požadována jeho zvláštní úprava; kontrola ostatních zařízení určených ke snižování emisí škodlivin (odvětrání motoru, recirkulace výfukových plynů apod.) se provádí v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla,
- b) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, otáček volnoběhu, úhlu sepnutí kontaktů přerušovače u zapalovacího zařízení s kontaktním přerušovačem, úhlu předstihu zážehu, obsahu oxidu uhelnatého (CO) a uhlovodíků (HC) při volnoběžných otáčkách,
- c) kontrola stejných parametrů jako při volnoběhu při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min⁻¹, pokud výrobce nestanoví jinak,
- d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hod-

not se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

(2) U vozidla se zážehovým motorem s řízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí

- a) vizuální kontrola v rozsahu jako u vozidla s neřízeným emisním systémem, rozšířená o kontrolu stavu katalyzátoru, stavu sondy lambda, přídavných nebo doplňkových systémů ke snižování emisí a příslušné elektroinstalace,
- b) kontrola funkce řídicího systému motoru, čtení paměti závad pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla,
- c) u motoru zahřátého na provozní teplotu změření otáček volnoběhu a obsahu CO ve volnoběhu a obsahu CO a součinitele přebytku vzduchu lambda při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min⁻¹, pokud výrobce vozidla nestanoví jinak,
- d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

(3) U vozidla se vznětovým motorem se při měření emisí provádí

- a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí ve výfukových plynech zaměřená na úplnost a těsnost palivové, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; kontroluje se i neporušenost zajištění palivové soustavy proti neoprávněné manipulaci; ventilový rozvod a jeho stav se kontroluje bez demontáže, v rozsahu umožněném jeho konstrukcí; u neřízených systémů se kontroluje stav a případně i funkce přídavných zařízení ke snižování škodlivých emisí způsobem předepsaným výrobcem vozidla,
- b) u řízených systémů kontrola funkce řídicího systému motoru pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla,
- c) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, zejména volnoběžných otáček motoru,

pravidelnosti chodu motoru při volnoběžných otáčkách, maximálních otáček (kontrola regulátoru) a měření kouřivosti motoru metodou volné akcelerace,

- d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

(4) U vozidla s alternativním pohonem na plyn nebo s pohonem na dvojí palivo (motorová nafta – plyn) se při měření emisí provádí

- kontrola v rozsahu předepsaném pro základní druh motoru (tj. zážehový nebo vznětový), včetně příslušných měření popsanych v odstavcích 1 až 3, na základní druh paliva (tj. benzin, motorovou naftu),
- kontrola stavu, zástavby, těsnosti, funkce a seřízení plynového zařízení, u řízených systémů včetně kontroly řídicího systému,
- měření hodnot složek výfukového plynu v rozsahu jako pro základní druh motoru při pohonu na plynné palivo.

(5) Při měření emisí se kontroluje i soulad vozidla s technickým průkazem vozidla a osvědčením o měření emisí, bylo-li již vozidlu vystaveno. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru, štítky na vozidle a správnost údajů uvedených v osvědčení o měření emisí. Nesoulad evidenčních údajů v dokladech vozidla se skutečným stavem se zaznamená do poznámky protokolu o měření emisí.

(6) Konkrétní postupy při měření emisí se řídí předpisy výrobce vozidla nebo výrobce emisního systému. Pokud nejsou stanoveny, postupuje se podle postupů uvedených v instrukcích ministerstva oznámených ve Věstníku dopravy.

(7) U vozidel s motory, které dosud neprošly záběhem, tj. u vozidel s motory novými nebo s motory po celkové opravě, se při měření emisí měřící postupy neaplikují. V těchto případech se postupuje podle § 7.

(8) Přípustné hodnoty obsahu plynných složek emisí a kouřivosti ve výfukových plynech motoru jsou stanoveny výrobcem vozidla. Pokud výrobce tyto hodnoty nestanovil, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

§ 2

Přístroje a zařízení používané k měření emisí

(1) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:

- přístrojem na měření otáček motoru,
- přístrojem na měření teploty motoru,
- přístrojem na měření úhlu sepnutí kontaktů přerušovače,
- přístrojem na měření předstihu zážehu,
- přístrojem pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů schváleného typu,
- přístrojem pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisního systému a komunikaci s nimi (tester řídicích systémů motoru); týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(2) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná vznětovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:

- přístrojem na měření otáček motoru,
- přístrojem na měření teploty motoru,
- přístrojem k měření kouřivosti vznětových motorů (opacimetrem) schváleného typu,
- testerem řídicích systémů vznětového motoru; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem,
- přístrojem pro bezdemontážní kontrolu dynamického úhlu předvstříku paliva, případně přípravky pro nastavení statického úhlu předvstříku paliva,
- zařízením na kontrolu vstřikovacích trysek a vstřikovačů.

(3) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná motory upravenými na pohon zkapačným ropným plynem (LPG) nebo stlačeným zemním plynem (CNG) musí být v závislosti na druhu motoru (zážehový, vznětový) vybavena přístroji podle odstavce 1 nebo 2 a dále

- přístrojem na zjišťování těsnosti plynového zařízení – detektorem přítomnosti uhlovodíkového plynu,
- testerem řídicích systémů plynového pohonu; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(4) Přístroje pro měření emisí musí odpovídat základním charakteristikám podle přílohy č. 2. Typy přístrojů pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů a přístroje k měření kouřivosti vznětových motorů určené pro stanice měření emisí musí být schváleny ministerstvem. Postupy pro schvalování přístrojů jsou uvedeny v příloze č. 3.

(5) Přístroje předepsané k měření emisí musí být metrologicky navázány.¹⁾ Kalibraci těchto měřidel provádějí metrologická (servisní) střediska dodavatelů těchto přístrojů nebo firmy k této činnosti oprávněné

¹⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb.

nebo autorizované.¹⁾ Lhůty kalibrace stanoví příloha č. 2.

§ 3

Protokol o měření emisí, hodnocení výsledku měření emisí

(1) Protokol o provedeném měření emisí obsahuje

- a) logo měření emisí, číslo stanice měření emisí, název provozovatele, místo nebo sídlo podnikání a číslo telefonu stanice měření emisí,
- b) nadpis s uvedením názvu protokolu a čísla protokolu o měření emisí; číslo protokolu se skládá z pořadového čísla měření emisí provedeného v kalendářním roce lomeného posledním dvojčíslem kalendářního roku,
- c) informace o vozidle a jeho motoru; výrobní číslo motoru se uvádí jen v případě, že je vyznačeno v technickém průkazu vozidla,
- d) výsledek vizuální kontroly, u vozidel s pohonem na plyn i výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení,
- e) výsledek kontroly řídicího systému motoru, je-li součástí vozidla,
- f) parametry měřené při měření emisí, jejich předepsané i naměřené hodnoty pro základní i případné alternativní palivo, je-li tento druh pohonu na vozidle instalován,
- g) informace o použitém analyzátoru (kouřoměru) s uvedením výrobce a typu,
- h) informace o tom, že záznam z analyzátoru (kouřoměru) tvoří přílohu protokolu o měření emisí, nebo, že měřené hodnoty byly zaznamenány přímým vstupem měřicího zařízení do protokolu o měření emisí,
- i) poznámky s uvedením zjištěných závad,
- j) hodnocení výsledku měření emisí,
- k) údaj, zda vozidlu byla nebo nebyla přidělena kontrolní nálepka,
- l) číslo osvědčení o měření emisí,
- m) termín příštího pravidelného měření emisí,
- n) datum provedení měření emisí, jméno a číslo osvědčení mechanika, který měření emisí prováděl, razítko stanice měření emisí a podpis odpovědné osoby provozovatele stanice měření emisí.

(2) Motorové vozidlo z hlediska měření emisí vyhovuje, jestliže na jeho technickém stavu nebyly zjištěny závady mající vliv na zhoršení emisního chování vozidla a kontrolované parametry se nacházejí v mezích stanovených výrobcem vozidla. Pokud výrobce tyto hodnoty nestanovil, nesmí být překročeny přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů stanovené v příloze č. 1.

(3) Motorové vozidlo z hlediska měření emisí nevyhovuje, jestliže na jeho technickém stavu byly zjištěny závady mající vliv na zhoršení emisního chování vozidla nebo kontrolované parametry se nenacházejí ve stanovených mezích podle odstavce 2.

(4) Vzory protokolů o měření emisí pro vozidla se zážehovým a vznětovým motorem jsou uvedeny v příloze č. 4.

§ 4

Osvědčení o měření emisí

(1) Osvědčení o měření emisí je přílohou k technickému průkazu vozidla. Osvědčení o měření emisí obsahuje

- a) číslo technického průkazu vozidla,
- b) údaje o vozidle, jeho motoru a emisním systému,
- c) parametry základního seřízení motoru a přípustné hodnoty emisí stanovené výrobcem,
- d) dobu platnosti osvědčení o měření emisí,
- e) otisk razítka stanice měření emisí a podpis odpovědného pracovníka stanice měření emisí.

(2) Osvědčení o měření emisí vydává provozovatel vozidla stanice měření emisí, která jako první provedla na vozidle měření emisí. Při prvním měření emisí se v osvědčení o měření emisí uvedou předepsané hodnoty kontrolovaných parametrů seřízení motoru, včetně hodnoty dovolené kouřivosti u vznětového motoru.

(3) Vyhovující výsledek měření emisí se v osvědčení o měření emisí vyznačuje zápisem doby další platnosti osvědčení o měření emisí. Při nevyhovujícím výsledku měření emisí se do osvědčení o měření emisí zápis o další době platnosti osvědčení neprovádí.

(4) Osvědčení o měření emisí je platné do data uvedeného v osvědčení, které je shodné s datem příštího měření emisí uvedeným v protokolu o měření emisí.

(5) Tiskopis osvědčení o měření emisí je evidovaným úředním dokladem vybaveným ochrannými prvky a evidenčním číslem. Vzory tiskopisů osvědčení o měření emisí pro vozidla se zážehovými a vznětovými motory jsou uvedeny v příloze č. 5.

§ 5

Kontrolní nálepka

(1) Kontrolní nálepka prokazuje, že vozidlo bylo podrobeno měření emisí s vyhovujícím výsledkem. Kontrolní nálepka se umísťuje na zadní tabulku registrační značky vozidla a je na ní perforací vyznačen měsíc a rok dalšího měření emisí.

(2) Vozidlo, jehož výsledek pravidelného měření emisí byl nevyhovující, se kontrolní nálepkou neozna-

čuje; původní kontrolní nálepka se ze zadní tabulky registrační značky odstraní.

(3) Provedení kontrolní nálepky, její umístění na zadní tabulku registrační značky vozidla a způsob vyznačování termínu dalšího pravidelného měření emisí jsou uvedeny v příloze č. 6.

§ 6

Evidence vedené stanicí měření emisí

(1) Stanice měření emisí vede

- a) evidenci provedených měření emisí,
- b) evidenci tiskopisů osvědčení o měření emisí,
- c) evidenci kontrolních nálepek.

(2) Evidence měření emisí se vede formou knihy evidence měření emisí, evidence tiskopisů osvědčení o měření emisí a kontrolních nálepek se vede formou knihy evidence kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí. Instrukce k vedení evidence, vzory formulářů knih evidencí a způsob číslování protokolů o provedených měřeních emisí oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(3) Počty kontrolních nálepek a tiskopisů osvědčení o měření emisí musí být denně kontrolovány a zaznamenávány v knize evidence kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí.

(4) Provozovatel stanice měření emisí zpracovává čtvrtletní hlášení o provedených měřeních emisí a odesílá je organizaci pověřené ministerstvem k zajištění distribuce tiskopisů osvědčení a kontrolních nálepek, od které odebírá tento materiál. Vzor formuláře hlášení a instrukce k jeho sestavování oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(5) Protokoly o měření emisí, knihu evidence měření emisí a knihu evidence osvědčení a kontrolních nálepek stanice měření emisí uchovává v písemné podobě po dobu nejméně 5 let.

§ 7

Měření emisí motorů v záběhu

(1) U vozidla, které má povinnost podrobit se pravidelnému měření emisí a přitom má namontován motor, který neprošel záběhem, se měřící postupy spojené s měřením emisí neaplikují.

(2) Na základě dokladu předloženého provozovatelem vozidla o výměně nebo celkové opravě motoru vydá stanice měření emisí vozidlu protokol o měření emisí se všemi náležitostmi, ale bez výsledku diagnostických měření. Do poznámky protokolu mechanik zapíše, že se jedná o motor v záběhu. Lhůtu příštího měření emisí stanoví na 3 měsíce a na registrační značku nalepí kontrolní nálepku s vyznačenou tříměsíční lhůtou platnosti osvědčení o měření emisí.

V osvědčení o měření emisí se zapíše rovněž lhůta platnosti 3 měsíce.

(3) Následné měření emisí je měřením opakovaným, provedeným v úplném rozsahu podle § 1. V případě vyhovujícího výsledku měření emisí se však termín platnosti tohoto opakovaného měření emisí počítá k termínu platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla uvedeného v technickém průkazu vozidla.

ČÁST DRUHÁ

TECHNICKÉ PROHLÍDKY

Rozsah a způsob provádění technických prohlídek (K § 48 odst. 4 zákona)

§ 8

(1) Ve stanici technické kontroly se provádějí

- a) pravidelná technická prohlídka,
- b) opakovaná technická prohlídka,
- c) technická prohlídka před schválením technické způsobilosti vozidla,
- d) technická prohlídka ADR,
- e) evidenční kontrola,
- f) technická prohlídka na žádost zákazníka.

(2) Technická prohlídka se provádí v rozsahu plném nebo částečném. Plným rozsahem je provedení technické prohlídky v rozsahu všech kontrolních úkonů podle přílohy č. 7, které se vztahují na konstrukci a vybavení vozidla. Částečným rozsahem je provedení technické prohlídky jen v rozsahu vybraných kontrolních úkonů.

(3) Pravidelnou technickou prohlídkou je technická prohlídka provedená ve lhůtách stanovených zákonem. Pravidelná technická prohlídka se provádí v plném rozsahu; obsahuje proto i evidenční kontrolu vozidla.

(4) Opakovanou technickou prohlídkou je technická prohlídka následující po pravidelné technické prohlídce, při které byla na vozidle zjištěna vážná závada (stupně B) nebo nebezpečná závada (stupně C). Opakovaná technická prohlídka provedená do 30 kalendářních dnů po pravidelné technické prohlídce se provede v rozsahu částečném, omezeném na kontrolu ústrojí, na kterém se vážná nebo nebezpečná závada vyskytla, a na vnější vizuální kontrolu vozidla, kterou se ověří, zda od pravidelné technické prohlídky nedošlo k poškození nebo k úpravám na vozidle. Opakovaná technická prohlídka provedená za dobu delší než 30 kalendářních dnů se provede v plném rozsahu.

(5) Technická prohlídka před schválením technické způsobilosti vozidla je technická prohlídka vozidla, jehož technická způsobilost dosud nebyla schvá-

lena a které dosud nebylo registrováno v České republice. Tato technická prohlídka se provádí v plném rozsahu, při respektování zvláštností vozidla. Kontrolní nálepka při této technické prohlídce vozidlu přidělí a na registrační značku vylepí registrační orgán.

(6) Technická prohlídka ADR je technickou prohlídkou vozidla určeného k přepravě nebezpečných věcí z hlediska plnění požadavků stanovených zvláštním právním předpisem.²⁾ Tento druh technické prohlídky může provádět pouze stanice technické kontroly, která byla k této činnosti pověřena ministerstvem a jejíž pracovníci byli pro tuto činnost vyškoleni. Podmínky zabezpečení této činnosti oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(7) Evidenční kontrola je technická prohlídka vozidla v rozsahu kontrolních úkonů stanovených v příloze č. 7 ve skupině kontrolních úkonů č. 100. Tato technická prohlídka je účelově zaměřena na kontrolu souladu provedení vozidla s údaji uvedenými v technickém průkazu vozidla a v osvědčení o registraci vozidla. Evidenční kontrola je součástí každé pravidelné technické prohlídky.

(8) Technická prohlídka na žádost zákazníka je technickou prohlídkou provedenou v plném nebo částečném rozsahu podle požadavků zákazníka. Při této technické prohlídce se vozidlu nepřiděluje kontrolní nálepka a neprovádí se zápis o výsledku technické prohlídky do technického průkazu vozidla.

§ 9

(1) Žadatel o provedení technické prohlídky předloží stanici technické kontroly technický průkaz vozidla, osvědčení o registraci vozidla, osvědčení o měření emisí a protokol o měření emisí. Žadatel o provedení opakované technické prohlídky předloží stanici technické kontroly také protokol o předchozí technické prohlídce vozidla.

(2) Stanice technické kontroly provedení technické prohlídky odmítne, jestliže žadatel nepředloží doklady k vozidlu uvedené v odstavci 1, jestliže vozidlo je natolik znečištěné, že znečištění neumožňuje řádné provedení technické prohlídky, nebo z vozidla zjevně unikají provozní hmoty v takové míře, která by znečištila pracoviště nebo ohrozila bezpečnost práce.

(3) U vozidla s plynovým pohonem kontrolní technik před vjezdem vozidla na linku stanice technické kontroly zkontroluje s použitím přístroje na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu těsnost plynové soustavy a u vozidla s alternativním pohonem přepne pohon na základní druh paliva.

(4) Kontrolní technik provede technickou prohlídku v rozsahu kontrolních úkonů uvedených v příloze č. 7 příslušných druhu technické prohlídky, konstrukci a vybavení vozidla. V průběhu technické prohlídky zaznamenává všechny závady, které na vozidle zjistil.

§ 10

(1) Technický stav ústrojí a vybavy vozidla se kontroluje pomocí kontrolních úkonů. Obsahovou náplň kontrolního úkonu tvoří

- a) technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem,³⁾
- b) způsob kontroly,
- c) specifikace závad, která popisuje zjištěné závady a stanoví stupeň jejich závažnosti.

(2) Stupeň závažnosti závad se označuje písmeny A, B a C. Písmenem A se označuje lehká závada, písmenem B vážná závada a písmenem C nebezpečná závada.

(3) Pro každý kontrolní úkon se stanoví konkrétní podmínky a konkrétní technologie jeho provádění. Podrobný popis kontrolních úkonů se uvede ve Věstníku dopravy.

(4) Seznam kontrolních úkonů a stupně hodnocení závad u jednotlivých kontrolních úkonů jsou stanoveny v příloze č. 7.

§ 11

Přístroje a vybavení k provádění technické prohlídky

(K § 47 odst. 4 a § 54 odst. 6 zákona)

(1) Druhy stanic technické kontroly jsou

- a) stanice technické kontroly pro osobní automobily,
- b) stanice technické kontroly pro užitkové automobily,
- c) stanice technické kontroly pro traktory.

(2) Stanice technické kontroly pro osobní a pro užitkové automobily musí být k provádění technické prohlídky vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:

- a) přístrojem na kontrolu tlaku vzduchu v pneumatikách s možností huštění (dále jen „hustič pneumatik“),
- b) zařízením na kontrolu vůlí přední nápravy,
- c) přístrojem na kontrolu geometrie řízené nápravy,
- d) zařízením na kontrolu házivosti kol,

²⁾ Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

³⁾ Vyhláška č. 301/2001 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

- e) přístrojem na kontrolu seřízení světlometů,
- f) válcovou zkušební brzd,
- g) přístrojem na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu,
- h) zvedákem do pracovní jámy ke zdvižení nápravy vozidla,
- i) zařízením na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení,
- j) soupravou tlakoměrů pro kontrolu vzduchových soustav vozidel; jen stanice technické kontroly pro užitkové automobily a traktory,
- k) decelerometrem; jen stanice technické kontroly pro užitkové automobily a traktory.

(3) Stanice technické kontroly pouze pro traktory musí být vybavena nejméně decelerometrem, tlakoměrem a zařízením na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení.

(4) Přístroje uvedené v odstavci 1 písm. a) až i) a k) musí být schváleného typu. Základní charakteristiky přístrojů a zařízení používaných k technické prohlídce jsou uvedeny v příloze č. 8.

(5) Přístroje používané k provádění technických prohlídek vozidel jsou pracovními měřidly nestanovenými (pracovními měřidly).¹⁾ Hustiče pneumatik uvedené do provozu po 17. srpnu 2000 jsou pracovními měřidly stanovenými (stanovená měřidla).⁴⁾ Zásady práce s měřidly a lhůty jejich kalibrace nebo ověřování stanoví „Metrologický řád stanic technické kontroly“ uvedený v příloze č. 9.

(6) Metrologickou návaznost měřidel v síti stanic technické kontroly zajišťují osoby pověřené ministerstvem. Postupy používané pověřenými subjekty pro zajišťování návaznosti měřidel ve stanicích technické kontroly schvaluje ministerstvo po dohodě s Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

§ 12

Protokol o technické prohlídce (K § 53 odst. 2 zákona)

(1) Protokol o technické prohlídce obsahuje

- a) záhlaví s logem stanic technické kontroly, číslo stanice technické kontroly, název provozovatele, místo nebo sídlo podnikání a číslo telefonu stanice technické kontroly,
- b) název protokolu a evidenční číslo protokolu, které se skládá z dvojčíslí označujícího kalendářní rok, dvojčíslí označujícího kalendářní měsíc provedení technické prohlídky a z pořadového čísla protokolu v kalendářním měsíci,

- c) druh, rozsah a datum provedení technické prohlídky vozidla,
- d) značku, typ, druh a kategorii vozidla, registrační značku, číslo podvozku, typ motoru, rok výroby a datum první registrace vozidla a stav počítače ujeté vzdálenosti,
- e) jméno a adresu nebo firmu a sídlo provozovatele vozidla,
- f) číslo stanice měření emisí a datum a číslo protokolu o provedeném měření emisí,
- g) zjištěné závady ústrojí nebo funkcí vozidla uváděné v samostatných skupinách podle závažnosti závad,
- h) poznámky, ve kterých se uvádějí podstatné informace o provedené technické prohlídce a vozidlu,
- i) výsledek hodnocení technické způsobilosti vozidla k provozu,
- j) druh a termín příští technické prohlídky podle lhůty stanovené zákonem,
- k) údaj, zda byla, či nebyla vozidlu přidělena kontrolní nálepka,
- l) jméno kontrolního technika, který provedl technickou prohlídku,
- m) razítko a podpis odpovědného pracovníka stanice technické kontroly.

(2) Vzor protokolu o technické prohlídce je uveden v příloze č. 10.

§ 13

Vyznačování provedení technické prohlídky vozidla (K § 48 odst. 4 zákona)

(1) Výsledek hodnocení technické způsobilosti vozidla a dobu platnosti technické způsobilosti vozidla vyznačuje stanice technické kontroly zápisem ve starším provedení technického průkazu vozidla v části „Technická kontrola vozidla“, v novějším provedení technického průkazu vozidla v části „Záznam o technické prohlídce a platnost technické způsobilosti vozidla“. Provedení a způsob zápisu oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(2) Kladný výsledek technické prohlídky a dobu platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla k provozu vyznačuje stanice technické kontroly umístěním kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla na zadní tabulku registrační značky vozidla. Na kontrolní nálepce se perforací vyznačí rok a měsíc příští technické prohlídky vozidla.

(3) Při první registraci vozidla nebo při přidělení nové registrační značky umísťuje kontrolní nálepku technické způsobilosti vozidla na registrační značku

⁴⁾ Vyhláška č. 263/2000 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu.

okresní úřad. Na kontrolní nálepce perforací vyznačí termín příští technické prohlídky vozidla podle lhůty stanovené zákonem.

(4) Vzor provedení kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla, způsob vyznačování termínu příští technické prohlídky a umístění kontrolní nálepky na jednotlivé druhy tabulek registračních značek vozidel je uveden v příloze č. 6.

§ 14

Informační systém stanic technické kontroly

(K § 48 odst. 4 zákona)

(1) Výsledky činnosti stanic technické kontroly jsou evidovány a vyhodnocovány v automatizovaném informačním systému stanic technické kontroly (AIS STK). AIS STK je dvoustupňový informační systém.

(2) Prvním stupněm AIS STK je tvorba protokolů o technické prohlídce a sběr informací, které obsahují. Informace se vytvářejí a zpracovávají ve stanicích technické kontroly prostřednictvím uživatelského programu AIS STK schváleného ministerstvem.

(3) Druhým stupněm AIS STK je zpracování a přenos informací na místa určení, které zajišťuje správce systému. Výstupy schvaluje, místa určení a podmínky předávání informací stanoví ministerstvo.

(4) Stanice technické kontroly zasílají informace podle odstavce 2 správci systému elektronickou cestou. Stanice technické kontroly předávají informace správci systému nejpozději ve 3. pracovní den měsíce následujícího po vykazovaném měsíci.

(5) Pro zabezpečení shromažďování a přenosu informací musí být stanice technické kontroly vybavena nejméně osobním počítačem s příslušenstvím a programovým vybavením konzultovaným se správcem informačního systému, a od data vyhlášeného ministerstvem i internetovým připojením.

ČÁST TŘETÍ

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY

§ 15

Druhy stanic technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

Stanice technické kontroly se dělí na

- a) stanice technické kontroly pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií L, M₁, N₁, O₁ a O₂ (dále jen „stanice technické kontroly pro osobní automobily“),
- b) stanice technické kontroly pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií M₂, M₃, N₂, N₃, O₁, O₂, O₃ a O₄ a zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O_{T1}, O_{T2}, O_{T3} a O_{T4} (dále jen

„stanice technické kontroly pro užitkové automobily“),

- c) stanice technické kontroly pro zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O_{T1}, O_{T2}, O_{T3} a O_{T4} (dále jen „stanice technické kontroly pro traktory“).

§ 16

Základní technické vybavení a uspořádání stanice technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

(1) Kontrolní linka stanice technické kontroly pro osobní automobily musí mít tyto minimální rozměry:

- a) délka linky 33,0 m (4 kontrolní stání),
nebo 26,0 m (3 kontrolní stání),
- b) šířka linky 5,0 m,
- c) světlá výška linky
(včetně vrat) 3,0 m,
- d) světlá šířka vrat 3,0 m.

(2) Kontrolní linka stanice technické kontroly pro užitkové automobily musí mít tyto minimální rozměry:

- a) délka linky 42,0 m,
- b) šířka linky 6,0 m,
- c) světlá výška linky
(včetně vrat) 4,5 m,
- d) světlá šířka vrat 3,5 m.

(3) Kapacita kontrolní linky stanice technické kontroly pro osobní automobily v jednosměnném provozu při čtyřech kontrolních stáních je 12 500 technických prohlídek za rok a při třech kontrolních stáních 10 000 technických prohlídek za rok. Kapacita kontrolní linky pro užitkové automobily je 4 600 technických prohlídek za rok.

(4) V návaznosti na kontrolní linku podle odstavců 1 a 2 musí mít stanice technické kontroly tyto další prostory:

- a) kancelář příjmu,
- b) kancelář vedoucího,
- c) místnost pro kontrolní techniky (pro 4 kontrolní techniky min. 20 m²),
- d) čekárnu pro návštěvníky navazující na kancelář příjmu,
- e) sociální zařízení pro pracovníky a návštěvníky stanice technické kontroly,
- f) parkovací plochy pro vozidla přistavovaná k technické prohlídce a pro vozidla, která již technickou prohlídku absolvovala, (celková potřebná kapacita těchto parkovišť je pro stanici technické kontroly pro osobní automobily min. 8 vozidel a pro stanici technické kontroly pro užitkové automobily

min. 3 osmnáctimetrové soupravy a 2 dvanáctimetrová vozidla),

- g) vnitřní komunikace v areálu stanice technické kontroly, které musí umožňovat bezpečný a plynulý provoz,
- h) areál stanice technické kontroly musí mít samostatný vjezd a výjezd z veřejně přístupné pozemní komunikace.

(5) Uspořádání jednotlivých pracovišť i celého areálu stanice technické kontroly musí umožnit dodržení předepsaných technologických postupů technické prohlídky a odpovídat zvláštnímu právnímu předpisu⁵⁾ a obsahu doporučených technických norm⁶⁾ pro

- a) parkovací plochy,
- b) vnitřní komunikace,
- c) příjezdové a výjezdové prostory na kontrolní linku,
- d) pracovní jámu pro kontrolní úkony na spodku vozidla,
- e) podlahy pracovišť na kontrolu seřízení světlometů a na kontrolu geometrie přední nápravy.

(6) Podlahy na kontrolních linkách musí mít bezpečný a snadno udržovatelný povrch.

(7) Z ustanovení odstavců 1, 2, 4 a 5 lze u stanic technické kontroly uvedených do provozu před nabytím účinnosti zákona připustit v odůvodněných případech odchylku. Stavební uspořádání stanice technické kontroly však musí odpovídat vždy alespoň podmínkám uspořádání stanice technické kontroly platným v době, kdy byla takováto stanice uvedena do provozu.

(8) Stanice technické kontroly podle odstavců 1 a 2 musí být kromě přístrojů a zařízení uvedených v § 11 dále vybavena nejméně

- a) zařízením pro kontinuální odsávání výfukových plynů po celé délce linky,
- b) zdrojem stlačeného vzduchu ve stanici pro osobní automobily s tlakem nejméně 0,6 MPa a ve stanici pro užitkové automobily s tlakem nejméně 1,0 MPa,
- c) montážní lampou do pracovní jámy,
- d) osobním počítačem s hardwarovým a softwarovým vybavením splňujícím požadavky informačního systému stanic technické kontroly,

e) telefonní linkou, faxem nebo obdobným zařízením.

(9) Stanice technické kontroly, která provádí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby, nemusí splňovat podmínky uspořádání podle odstavců 1, 2, 4 a 5. Technická prohlídka uvedených vozidel nemusí být prováděna na průjezdné kontrolní lince.

§ 17

Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly

(K § 57 odst. 3 zákona)

(1) Před zahájením provozu stanice technické kontroly zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel a závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice technické kontroly vypracovanou osobou určenou ministerstvem.

(2) Protokoly o závěrečné expertíze a výsledku metrologické kontroly spolu s kopiemi profesních osvědčení kontrolních techniků provozovatel stanice technické kontroly předloží okresnímu úřadu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly. V případě nové stavby stanice technické kontroly nebo změny stavby provedené za účelem užívání stavby k provádění technických prohlídek předloží provozovatel stanice technické kontroly okresnímu úřadu i kopii kolaudačního rozhodnutí.

§ 18

Osvědčení k zahájení provozu stanice technické kontroly

(K § 57 odst. 3 zákona)

(1) Při splnění všech podmínek uvedených v § 17 vydá okresní úřad provozovateli stanice technické kontroly osvědčení k zahájení provozu, ve kterém mu stanoví také evidenční číslo stanice technické kontroly.

(2) Kopii vydaného osvědčení podle odstavce 1 zašle okresní úřad ministerstvu.

(3) Před zahájením provozu musí být stanice technické kontroly označena způsobem stanoveným v příloze č. 11.

⁵⁾ Vyhláška č. 213/1991 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel.

⁶⁾ ČSN 73 6059 Servisy a opravy motorových vozidel. Čerpací stanice pohonných hmot.

ČSN 30 0552 Zjišťování stopových a obrysových průměrů zatáčení atd.

ČSN 73 6057 Jednotlivé a řadové garáže.

ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel.

ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací.

§ 19

Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek

(K § 62 odst. 2 zákona)

(1) Rozsah odborných znalostí kontrolního technika obsahuje učební osnova základního kurzu, která je uvedena v příloze č. 12.

(2) Cílem výuky teoretické přípravy a praktického výcviku základního kurzu je seznámit kontrolní techniky

- a) s organizací technických prohlídek, sítě stanic technické kontroly a rámcově se systémem řízení této sítě,
- b) s odpovědností kontrolního technika a s právními a ekonomickými důsledky jeho činnosti,
- c) s vlivem změn technického stavu vozidla na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, na životní prostředí a ekonomiku provozu vozidla,
- d) s konstrukcí a funkcí diagnostických zařízení s cílem naučit tato zařízení používat pro ověřování funkce a zjišťování technického stavu ústrojí vozidla,
- e) s praktickým výkonem kontrolní činnosti na kontrolních linkách pro jednotlivé druhy vozidel a se správným hodnocením zjišťovaného technického stavu vozidla,
- f) s organizací metrologie v České republice a v síti stanic technické kontroly s cílem naučit činnostem, které jsou nutné pro zajištění správnosti měřidel a měření,
- g) s vedením agendy spojené s činností stanice technické kontroly.

§ 20

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkušební řád

(K § 62 odst. 2 zákona)

(1) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek se skládá z písemného testu, praktické a ústní zkoušky.

(2) Písemným testem prokazuje kontrolní technik znalosti

- a) právních předpisů upravujících činnost stanice technické kontroly, provádění technické prohlídky, kontroly a hodnocení technického stavu vozidla, podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích,
- b) základního technického názvosloví a agendy spojené s činností stanice technické kontroly,

- c) metrologického zabezpečení v České republice a ve stanici technické kontroly,
- d) konstrukce, obsluhy a údržby měřidel a technologických zařízení používaných při technické prohlídce.

(3) Praktickou a ústní zkouškou prokazuje kontrolní technik znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením na správnost vyhodnocení měření a praktického provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení technického stavu vozidla.

(4) Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek je uveden v příloze č. 13.

§ 21

Profesní osvědčení kontrolního technika

(K § 60 odst. 3 zákona)

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika k provádění technických prohlídek je uveden v příloze č. 14.

ČÁST ČTVRTÁ**STANICE MĚŘENÍ EMISÍ**

§ 22

Základní technické vybavení stanice měření emisí

(K § 63 odst. 5 zákona)

(1) Stanice měření emisí musí mít pro své provozování prostory splňující podmínky pro měření emisí odpovídající zvláštnímu právnímu předpisu,⁵⁾ doporučeným technickým normám⁶⁾ a instrukcím oznámeným ministerstvem ve Věstníku dopravy podle § 88 odst. 2 zákona. Dále musí být vybavena zařízením na odsávání výfukových plynů, větráním a vytápěním.

(2) Přístroje a zařízení používané ve stanici měření emisí musí umožňovat měření emisí podle stanovených metodik a předpisů výrobce značky vozidla, pro kterou je oprávněn provádět měření emisí. Měřicí zařízení musí být metrologicky navázané.

§ 23

Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí

(K § 66 odst. 3 zákona)

(1) Před zahájením provozu stanice měření emisí zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel a závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice měření emisí.

(2) Protokoly o závěrečné expertíze a výsledku metrologické kontroly spolu s kopiemi profesních

osvědčení mechaniků provozovatel stanice měření emisí předloží příslušnému okresnímu úřadu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí. V případě nové stavby stanice měření emisí nebo změny stavby provedené za účelem užívání stavby k provádění měření emisí předloží provozovatel stanice měření emisí okresnímu úřadu i kopii kolaudačního rozhodnutí.

(3) Stanice měření emisí, která má základní povinné technické vybavení pro měření emisí vozidel s neřízenými emisními systémy, může měřit emise všech značek a typů vozidel s neřízenými emisními systémy, pro něž má k dispozici potřebné technické podklady pro jejich seřizování a opravy.

(4) Stanici měření emisí pro měření emisí zážehových motorů vozidel s neřízenými emisními systémy a pro měření emisí vznětových motorů traktorů může provozovat i stanice technické kontroly, která splňuje podmínky pro udělení tohoto oprávnění a má potřebné technické podklady.

(5) Měření emisí u vozidel s řízenými emisními systémy může provádět jen stanice měření emisí, která je vybavena stanovenou přístrojovou technikou pro kontrolu funkce řízeného emisního systému včetně jejího propojení s vozidlem a dokumentací, která stanoví postupy komunikace s řídicí jednotkou systému a způsob vyhledávání závad.

(6) Stanice měření emisí, která je oprávněna měřit emise konkrétní značky vozidel s řízenými emisními systémy a která rozšířila své vybavení pro měření emisí i pro jiné značky vozidel nebo typy řízených emisních systémů, než které jsou uvedeny v oprávnění k provozování stanice měření emisí, může měřit emise vozidel těchto dalších značek pouze za předpokladu, že

- a) doloží expertízou příslušnému okresnímu úřadu splnění podmínek pro měření emisí i pro tyto další značky vozidla nebo typy řízených emisních systémů,
- b) příslušný okresní úřad ji udělí oprávnění k provozování stanice měření emisí i pro tyto další značky vozidel nebo typy řízených emisních systémů.

(7) Pověření výrobce vozidla nebo výrobce emisního systému, představované obchodní smlouvou o servisním zastoupení (o smluvní opravě), lze nahradit specializovaným školením mechaniků u výrobce vozidla, výrobce emisního systému nebo výrobce (dovozce) diagnostické techniky pro řízené emisní systémy vozidel nebo ve zvláštním školicím zařízení zaměřeném na diagnostiku a opravy emisních systémů vozidel. Školicí zařízení musí být pro tyto účely pověřené ministerstvem. Poskytování vzdělávacích služeb nesmí být vázáno na jiné obchodní aktivity, dokumentace musí být poskytována za přiměřenou a nediskriminační cenu.

(8) Stanici měření emisí pro měření emisí motorů vozidel s řízenými i neřízenými emisními systémy může provozovat i oprávněná zkušebna (§ 19 odst. 7 zákona).

§ 24

Osvědčení k zahájení provozu stanice měření emisí (K § 66 odst. 3 zákona)

(1) Při splnění všech podmínek uvedených v § 23 vydá okresní úřad provozovateli stanice měření emisí osvědčení k zahájení provozu, ve kterém mu stanoví také evidenční číslo stanice měření emisí.

(2) Kopii vydaného osvědčení podle odstavce 1 zašle okresní úřad ministerstvu.

(3) Před zahájením provozu musí být stanice měření emisí označena způsobem stanoveným v příloze č. 15.

§ 25

Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí

(K § 71 odst. 2 zákona)

(1) Rozsah odborných znalostí mechanika obsahuje učební osnova základního kurzu, která je uvedena v příloze č. 16.

(2) Cílem základního kurzu je seznámit mechanika

- a) s organizací měření emisí, sítě stanic měření emisí a rámcově se systémem řízení této sítě,
- b) s odpovědností mechanika a s právními a ekonomickými důsledky jeho činnosti,
- c) se zásadami schvalování vozidel a motorů z hlediska emisí výfukových plynů,
- d) s vlivem změn technického stavu motoru a jeho příslušenství na životní prostředí a ekonomiku provozu,
- e) s konstrukcí a funkcí diagnostických zařízení s cílem naučit tato zařízení používat pro ověřování funkce a zjišťování technického stavu ústrojí vozidla, motoru a jeho příslušenství,
- f) s praktickým výkonem měření emisí a se správným hodnocením zjišťovaného technického stavu motoru a jeho příslušenství,
- g) s organizací metrologie v České republice a v síti stanic měření emisí s cílem naučit činnostem, které jsou nutné pro zajištění metrologického pořádku ve stanici měření emisí,
- h) s vedením agendy spojené s činností stanice měření emisí.

§ 26

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí a zkušební řád
(K § 71 odst. 2 zákona)

(1) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k měření emisí se skládá formou písemného testu. Závěrečnou zkouškou odborné způsobilosti prokazuje mechanik znalosti odpovídající cíli základního kurzu podle § 25 odst. 2.

(2) Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí je uveden v příloze č. 17.

§ 27

Profesní osvědčení mechanika
(K § 69 odst. 3 zákona)

Vzory profesního osvědčení mechanika k provádění měření emisí jsou uvedeny v příloze č. 18.

ČÁST PÁTÁ

TECHNICKÉ PROHLÍDKY A MĚŘENÍ EMISÍ ZVLÁŠTNÍCH VOZIDEL

§ 28

Způsob provádění technické prohlídky a měření emisí traktoru a jeho přípojného vozidla
(K § 79 odst. 5 zákona)

(1) Rozsah kontrolních úkonů pro zjišťování a hodnocení technického stavu traktoru a jeho přípojného vozidla při technické prohlídce a měření emisí ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí je uveden v příloze č. 7.

(2) Technickou prohlídku traktoru a jeho přípojného vozidla je možno provést i na vhodném místě mimo kontrolní linku stanice technické kontroly. Pro jízdní zkoušku účinku brzd traktoru a jeho přípojného vozidla musí být dostatečně dlouhá a široká pozemní komunikace nebo prostranství, na kterém se traktor nebo traktor s přípojným vozidlem může bezpečně otočit. Vozovka zkušebního úseku pozemní komunikace nebo prostranství musí mít rovný, čistý a neklouzavý asfaltový, asfaltobetonový nebo cementobetonový povrch, bez výmolů nebo jiného povrchového poškození.

(3) Pokyny k výběru místa soustředění traktorů určeného k provádění technických prohlídek a měření emisí traktorů mobilním způsobem oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

(1) Osvědčení o schválení přístrojů pro stanice technické kontroly a stanice měření emisí vydaná před účinností této vyhlášky na dobu neurčitou pozbývají platnosti dnem 30. června 2002, pokud nebude jejich platnost prodloužena; o prodloužení platnosti může výrobce požádat způsobem uvedeným v příloze č. 3, nejpozději do 31. března 2002.

(2) Platnost osvědčení o odborné způsobilosti kontrolních techniků stanic technické kontroly a mechaniků stanic měření emisí vydaných před účinností zákona č. 56/2001 Sb. a platných ke dni účinnosti tohoto zákona se mění z doby určité na dobu neurčitou.

(3) Stanice technické kontroly a stanice měření emisí smí od 1. ledna 2002 vylepovat na tabulky registračních značek pouze kontrolní nálepky s hologramem podle vzoru v příloze č. 6.

(4) Tiskopisy osvědčení o měření emisí vyrobené před účinností této vyhlášky je možné používat až do vyčerpání skladových zásob.

(5) Vzory protokolů o měření emisí a technických prohlídkách používané před účinností této vyhlášky je možné používat do instalace upravených počítačových uživatelských programů, nejpozději však do 31. prosince 2001.

§ 30

Zrušují se:

1. vyhláška č. 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel, s výjimkou přílohy č. 1, kontrolní úkony pro zjišťování a hodnocení technického stavu vozidla při technické prohlídce, která se ruší k 31. prosinci 2001,
2. vyhláška č. 322/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva dopravy č. 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel.

§ 31

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Schling v. r.

Přípustné hodnoty
obsahu složek výfukových plynů motorů silničních motorových vozidel
v provozu (měření emisí, silniční kontroly)

A. Zážehové motory

1. Zážehové motory s neřízeným emisním systémem

Obsah oxidu uhelnatého (CO) ve výfukových plynech je považován za průměrný ukazatel charakterizující složení výfukových plynů vozidla. To za předpokladu, že nedochází k nadměrnému vynechávání zážehů, které nejlépe charakterizuje obsah nespálených uhlovodíků (HC) ve výfukovém plynu, měřený nedispersní infračervenou metodou a vyjadřovaný ekvivalentem n-hexanu.

Přípustné hodnoty CO při otáčkách volnoběhu a při zvýšených otáčkách stanoví výrobce vozidla. Pokud tyto hodnoty nebyly stanoveny, nesmí obsah CO (v % obj.) překročit u vozidel vyrobených:

- a) do 31.12.1972 hodnotu 6 % obj.,
- b) od 1.1.1973 do 31.12.1986 hodnotu 4,5 % obj.,
- c) od 1.1.1987 hodnotu 3,5 % obj.

Výše uvedené přípustné hodnoty se vztahují i na vozidla vybavená neřízeným emisním systémem s katalyzátorem.

Přípustné hodnoty HC (v ppm obj.) stanoví výrobce vozidla.

Přípustné hodnoty, uvedené pod body a) až c), se aplikují i při silničních kontrolách vozidel v provozu.

2. Zážehové motory s řízeným emisním systémem a katalyzátorem

U řízených emisních systémů jsou obsah CO ve volnoběhu a obsah CO a součinitel přebytku vzduchu λ při zvýšených otáčkách považovány za průměrné ukazatele charakterizující složení výfukových plynů vozidla.

Přípustné hodnoty obsahu CO při volnoběhu a obsahu CO a součinitele λ při zvýšených otáčkách stanoví výrobce vozidla. Pokud uvedené hodnoty nebyly stanoveny, pak přípustnými hodnotami jsou:

- a) 0,5 % obj. CO při volnoběžných otáčkách,
- b) 0,3 % obj. CO při zvýšených otáčkách; součinitel přebytku vzduchu λ přitom musí dosahovat hodnoty $1 \pm 0,03$.

Poznámka: Součinitel přebytku vzduchu λ vypočítává přístroj pro měření emisí zážehového motoru z obsahu složek výfukového plynu podle Brettschneiderova vzorce.

3. Zážehové motory s plynovým pohonem

Přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů pro zážehové motory vozidel s pohonem na benzin se vztahují i na plynový pohon těchto vozidel.

B. Vznětové motory

1. Vznětové naftové motory

Parametrem, popisujícím emisní chování vznětového motoru v provozu je kouřivost motoru, vyjádřená součinitelem absorpce světla (optickou hustotou - opacitou) výfukového plynu " k " (m^{-1}), zjišťovanou metodou volné akcelerace. Součinitel k je aritmetickým průměrem hodnot součinitelů absorpce změřených při čtyřech za sebou jdoucích akceleracích, které splnily podmínku, že rozpětí (pásma) jejich hodnot není větší než $0,25 \text{ m}^{-1}$. Pro traktory, vyrobené do konce roku 1980, se připouští toto rozpětí $0,5 \text{ m}^{-1}$.

Kouřivost motoru, vyjádřená součinitelem absorpce k , nesmí překročit:

- a) u vozidel vyrobených do 31.12.1980 hodnotu 4 m^{-1} ,
- b) u vozidel vyrobených po 1.1.1981 hodnotu součinitele absorpce X_p , vypočtenou jako součet hodnoty korigovaného součinitele absorpce X_L , stanoveného pro kontrolovaný typ vozidla při jeho homologační zkoušce, a hodnoty $0,5 \text{ m}^{-1}$

$$X_p = X_L + 0,5$$

$$k \leq X_p$$

Poznámka: Hodnota korigovaného součinitele absorpce X_L (m^{-1}) je uváděna na štítku vozidla, v dílenské dokumentaci k vozidlu a v technickém průkazu vozidla.

- c) u vozidel, u kterých korigovaný součinitel absorpce nebyl stanoven podle bodu b), určí hodnotu dovolené kouřivosti X_p pověřená homologační zkušebna¹⁾.

2) Vznětové motory plynové a vícepalivové

Vznětové motory upravené na pohon jiným palivem než na motorovou naftu nebo na kombinaci paliv musí splňovat také požadavky podle bodu 1 na všechny druhy a kombinace paliv.

Hodnoty, uvedené pod body 1 a) a b), se aplikují i při silničních kontrolách vozidel v provozu.

¹⁾ Ústav pro výzkum motorových vozidel s.r.o.

Základní charakteristiky přístrojů používaných k měření emisí

Přístroje a zařízení používané ve stanicích měření emisí musí umožňovat měření podle metodických postupů stanovených pro provádění měření emisí. Jejich základní charakteristiky jsou následující:

A. Přístroje pro měření emisí zážehových motorů

1. Přístroj na měření otáček motoru

Přístroj musí měřit otáčky klikového hřídele zážehového motoru v rozsahu nejméně 600 až 6000 min⁻¹, s přesností:

- a) v rozsahu 600 až 1000 min⁻¹ – max. ± 25 min⁻¹,
- b) v rozsahu nad 1000 min⁻¹ – max. ± 150 min⁻¹.

Rozlišitelnost (nejmenší odečitatelná hodnota) indikačního zařízení musí být:

- a) v rozsahu do 1000 min⁻¹ - nejvýše 10 min⁻¹,
- b) v rozsahu nad 1000 min⁻¹ - nejvýše 20 min⁻¹.

Lhůta kalibrace: 1 rok

2. Přístroj na měření teploty motoru

Přístroj musí umožňovat měření teploty oleje motoru otvorem pro měрку množství oleje v motoru. Průměr sondy musí vyhovovat pro kontrolované motory. Sonda musí být flexibilní a délka zasunutí do motoru musí být nastavitelná. Možný je i jiný srovnatelný způsob měření teploty motoru.

Teplotu musí přístroj měřit v rozsahu nejméně 50 až 100°C, s chybou max. $\pm 2,5^\circ\text{C}$.

Rozlišitelnost musí být nejvýše 2°C.

Lhůta kalibrace: 1 rok

3. Přístroj na měření úhlu sepnutí kontaktů přerušovače

Přístroj musí pracovat na principu snímání a analýzy průběhu primárního napětí zapalovací soustavy zážehového motoru.

Úhel sepnutí musí přístroj měřit v procentech nebo ve stupních otočení hřídele rozdělovače (°HR), anebo volitelně v obou jednotkách, v rozsahu 30 až 70 % nebo v odpovídajících rozsazích ve °HR podle provedení motoru.

Úhel sepnutí musí přístroj měřit ve třídě přesnosti max. 2,5.

Rozlišitelnost musí být nejméně 2 % a odpovídající ve °HR.

Lhůta kalibrace: 1 rok

4. Přístroj na měření předstihu zážehu

Přístroj musí pracovat na principu snímání zapalovacích impulzů sekundárního obvodu zapalovací soustavy z kabelu ke svíčke a stroboskopické lampy, spouštěné těmito impulzy. Může být také vybaven zařízením pro využití motorem neseného snímače horní úvrati motoru.

Úhel předstihu musí přístroj měřit v rozsahu nejméně:

0 - 60° klikového hřídele s přesností max. $\pm 2^\circ$ KH.

Rozlišitelnost musí být nejméně 1° KH.

Lhůta kalibrace: 1 rok

5. Přístroj pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů

Pro měření emisí vozidel se zážehovými motory s neřízenými emisními systémy může být používán přístroj měřící nejméně dvě složky výfukového plynu, a to oxid uhelnatý (CO) a nespálené uhlovodíky (HC) metodou nedispersní absorpce infračerveného záření výfukovými plyny. Musí splňovat požadavky nejméně na třídu II podle mezinárodního doporučení OIML R 99.

Přístroj pro měření emisí vozidel s řízenými emisními systémy zážehových motorů musí měřit nejméně čtyři složky výfukového plynu, a to oxid uhelnatý (CO), nespálené uhlovodíky (HC), oxid uhličitý (CO₂) a kyslík (O₂). Z měřených složek musí stanovovat součinitel přebytku vzduchu λ pomocí Brettschneiderova vzorce. Musí splňovat požadavky nejméně na třídu 0 nebo I podle mezinárodního doporučení OIML R 99.

Přístroje pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů musí být schváleného typu.

Lhůta kalibrace: 1/2 roku

6. Přístroj pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisních systémů a komunikaci s nimi

Přístroj musí umožňovat komunikaci s řídicí jednotkou systému řízení motoru v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla nebo emisního systému. Přístroj musí být připojitelný k řídicímu systému motoru takovým způsobem, aby při jeho použití nedošlo k samovolnému vymazání paměti závad nebo k záznamu závad z důvodu připojení přístroje.

7. Přístroj (detektor) na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu

Přenosný přístroj je určen k detekci místa úniku uhlovodíkového plynu z plynové soustavy vozidla. Jeho čidlo musí být schopno indikovat přítomnost plynu již při koncentraci nižší než 10 % dolní meze výbušnosti uhlovodíkového plynu.

Lhůta kalibrace: podle předpisu výrobce přístroje

B. Přístroj pro měření kouřivosti vznětových motorů

Přístroj musí umožňovat měření optické hustoty (opacity) výfukového plynu vznětového motoru metodou volné akcelerace, definované předpisem EHK č. 24, jednotná ustanovení pro homologaci vznětových motorů, příloha č. 8. Opacitu musí přístroj indikovat v absolutních jednotkách (m^{-1}), volitelně v procentech (%) nebo jednotkách HSU.

Kromě opacity, vyjádřené součinitelem absorpce, musí přístroj měřit otáčky motoru, dobu akcelerace motoru a teplotu motoru.

Přístroje pro měření kouřivosti vznětových motorů musí být schváleného typu.

Lhůta kalibrace: 1 rok

Schvalování přístrojů a zařízení pro stanice technické kontroly a stanice měření emisí

Stanovené měřicí přístroje a zařízení určené pro používání ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí (výrobky) podléhají schválení typu. Typ výrobku schvaluje ministerstvo, na základě výsledku posudků a zkoušek, provedených pověřenou osobou (zkušebnou). Pověření zkušeben a rozsah pověření oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

Žádost o schválení typu podává žadatel u ministerstva, prostřednictvím pověřené zkušebny. Zkušebna po provedení zkoušek předloží ministerstvu žádost o schválení typu spolu s obchodní dokumentací k výrobku a protokolem o provedených zkouškách. Zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

Aby typ přístroje nebo zařízení mohl být schválen, musí splnit požadavky, stanovené pro daný druh výrobku. Požadavky navrhuje zkušebna a schvaluje je ministerstvo. Zpracované a schválené požadavky jsou k dispozici na ministerstvu a u pověřené zkušebny.

Na základě předané dokumentace a kladného výsledku zkoušek vydá ministerstvo žadateli osvědčení o schválení typu přístroje nebo zařízení pro použití ve stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí (dále jen „osvědčení“). Dobu platnosti osvědčení ministerstvo omezí v závislosti na trendech rozvoje v oboru, nejdéle na dobu 3 let. Platnost osvědčení prodlouží na základě žádosti žadatele a posudku zkušebny, která zkontroluje soulad výrobku se schváleným typem. Přitom se postupuje obdobně jako u žádosti o schválení typu výrobku.

Zjistí-li ministerstvo nesoulad dodávek výrobků se schváleným typem, může platnost uděleného osvědčení pozastavit nebo osvědčení odejmout.

Schválení přístrojů a zařízení pro použití ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí oznamuje ministerstvo ve Věstníku dopravy.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se zážehovým motorem

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

[Sídlo/místo podnikání]

SME č.

TEL: ____/____

FAX: ____/____

____.____.____

**PROTOKOL č. ____/____
o měření emisí vozidla se zážehovým motorem**

Značka vozidla:	Druh vozidla:
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
Typ motoru:	Registrační značka:
Výrobní č. mot. *):	Rok výroby(1. registrace):
Stav počítadla ujeté vzdálenosti: km	Druh paliva:
Typ emisního systému:	

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:	
Výsledek kontroly závad řídicí jednotkou:	
Výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení **):	

Měřené parametry		Předepsané hodnoty	Naměřené hodnoty s palivem	
			základním	alternativním
Při volnoběhu	Otáčky [min ⁻¹]			
	Předstih [°] ***)			
	Úhel sep. kontaktů [°/°] ***)			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm] ***)			
Při zvýšených otáčkách	Otáčky [min ⁻¹]			
	Předstih [°] ***)			
	Úhel sep. kontaktů [°/°] ***)			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm] ***)			
	λ - lambda [1]			

Použitý analyzátor (výrobce, typ):

Záznam z analyzátoru tvoří přílohu tohoto protokolu./Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření analyzátoru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí _____, Číslo osvědčení o ME:

Příští měření emisí v termínu do _____.20____. Kontrolní nálepka _____.

Měření emisí provedl _____, osvědčení ev. č. _____.

Datum provedení měření emisí: _____.20____.

Za správnost:

razítko_____
podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

**) Pouze pro vozidla vybavená zařízením pro plynový pohon

***) Pouze pro vozidla s neřízenými katalytickými systémy

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se vznětovým motorem

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

[Sídlo/místo podnikání]

SME č.

TEL: ____/____

FAX: ____/____

____.____.____

**PROTOKOL č. ____/____
o měření emisí vozidla se vznětovým motorem**

Značka vozidla:	Druh vozidla: .
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
Typ motoru:	Registrační značka:
Výrobní č. mot. *):	Rok výroby (1. registrace):
Stav počítadla ujeté vzdálenosti: km	Druh paliva:
Typ emisního systému:	

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly (stav sací, výfukové a palivové soustavy):	
Výsledek kontroly závad řídicí jednotkou:	

Otáčky [min ⁻¹]	Předepsané	Naměřené
Volnoběžné		
Maximální		

Korigovaný součinitel absorpce (ze štítku) [m ⁻¹]		
Hodnota kouřivosti [m ⁻¹]	dovolená	
	naměřená	
Rozpětí hodnot kouřivosti čtyř po sobě jdoucích měření [m ⁻¹]:	dovolené	
	naměřené	

Použitý kouřoměr (výrobce, typ):

Záznam z kouřoměru tvoří přílohu tohoto protokolu. Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření kouřoměru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí _____. Číslo osvědčení o ME: _____ Příští měření emisí v termínu do _____.20____. Kontrolní nálepka _____ Měření emisí provedl _____, osvědčení ev. č. _____
--

Datum provedení měření emisí: _____.20____

Za správnost:

razítko

podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

Osvědčení o měření emisí

Osvědčení o měření emisí je doklad, který osvědčuje provedení měření emisí vozidla s vyznačením doby jeho platnosti.

Osvědčení o měření emisí je oranžové barvy o rozměrech 19 cm x 7 cm, které je v polovině jeho délky přeloženo. Osvědčení o měření emisí je provedeno podle vzorů A₁ a A₂.

Výroba, distribuce a evidence osvědčení o měření emisí

Výroba tiskopisů osvědčení o měření emisí je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené osoby, která zajišťuje jejich výrobu v množství potřebném pro celou síť stanic měření emisí. Prodej a distribuce tiskopisů osvědčení o měření emisí se zabezpečuje v distribučních místech na základě objednávek jednotlivých stanic měření emisí. Tiskopisy osvědčení o měření emisí stanice měření emisí objednává u distribučního místa nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Tiskopisy osvědčení o měření emisí jsou přísně zúčtovatelné tiskopisy. Centrálně jsou evidovány podle série a čísla u pověřené osoby, na distribučním místě a v každé stanici měření emisí. Tiskopisy osvědčení o měření emisí se ukládají na zabezpečených místech.

Tiskopisy osvědčení o měření emisí jsou denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících tiskopisů) podle zásad uvedených v § 6 vyhlášky. Poškozené tiskopisy osvědčení o měření emisí se uschovají do doby jejich komisionálního zrušení a zničení za přítomnosti pracovníka pověřené osoby nebo okresního úřadu. O jejich zničení se provede záznam v evidenci tiskopisů osvědčení o měření emisí stanice měření emisí. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice měření emisí a pracovník pověřené osoby nebo okresního úřadu.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence tiskopisů osvědčení o měření emisí provádějí osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru a pracovníci pověřené osoby.

Vydávání druhopisu osvědčení o měření emisí

Při poškození, zničení, ztrátě nebo odcizení osvědčení o měření emisí na žádost držitele vozidla stanice měření emisí ověří ve svých záznamech (evidencích), zda poslední měření emisí provádělo jeho pracoviště a v kladném případě za úplatu vystaví podle vlastních záznamů k vozidlu druhopis osvědčení o měření emisí. V případě, že pověřený pracovník zjistí, že poslední měření emisí vozidla prováděla jiná stanice měření emisí, odkáže žadatele k vyřízení jeho žádosti na tuto stanici měření emisí.

V případě, že provozovatel vozidla bude žádat o zápis změny čísla vyměněného motoru, stanice měření emisí mu vyhoví jen po provedení nového měření emisí.

V z o r

Osvědčení o měření emisí

A₁ - Osvědčení o měření emisí vozidla poháněného zážehovým motorem

POUČENÍ PRO DRŽITELE VOZIDLA

Tento doklad osvědčuje způsobilost vozidla k provozu z hlediska měření emisí.

Držitel vozidla je povinen předložit tento doklad při příštím měření emisí a při technické prohlídce.

Při zničení, poškození nebo ztrátě tohoto dokladu požádá držitel vozidla o vystavení duplikátu stanici měření emisí, která provedla poslední měření.

Při poškození nebo zničení kontrolní nálepky pro vyznačení měření emisí na tabulce registrační značky vydá náhradní kontrolní nálepku kterákoliv stanice měření emisí po předložení tohoto dokladu. Za vystavení duplikátu tohoto dokladu nebo náhradní kontrolní nálepky se účtuje finanční úhrada.

OSVĚDČENÍ O MĚŘENÍ EMISÍ

PŘÍLOHA TECHNICKÉHO PRŮKAZU
MOTOROVÉHO - PŘÍPOJNÉHO VOZIDLA

č.

Tovární značka a typ vozidla:

VIN (č. karosérie):

Typ motoru: výr. č.

Typ emisního systému:

Datum:

Vydala SME č.:
razítko, podpisEvidenční číslo: **EAB**

Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko
Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko
Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko

HODNOTY STANOVENÉ VÝROBCEM MOTORU

Otáčky motoru [min ⁻¹]	VOLNOBĚŽNÉ		ZVÝŠENÉ	
	BA	PLYN	BA	PLYN
Palivo				
Obsah CO [% obj.]				
Lambda [1]				
Obsah HC [ppm]				
Úhel sepnutí kontaktů [% ,°]				
Předstih [°] s podtl./bez podtl.				

A₂ - Osvědčení o měření emisí vozidla poháněného vznětovým motorem**POUČENÍ PRO DRŽITELE VOZIDLA**

Tento doklad osvědčuje způsobilost vozidla k provozu z hlediska měření emisí.

Držitel vozidla je povinen předložit tento doklad při příštím měření emisí a při technické prohlídce.

Při zničení, poškození nebo ztrátě tohoto dokladu požádá držitel vozidla o vystavení duplikátu stanici měření emisí, která provedla poslední měření.

Při poškození nebo zničení kontrolní nálepky pro vyznačení měření emisí na tabulce registrační značky vydá náhradní kontrolní nálepku kterákoliv stanice měření emisí po předložení tohoto dokladu. Za vystavení duplikátu tohoto dokladu nebo náhradní kontrolní nálepky se účtuje finanční úhrada.

OSVĚDČENÍ O MĚŘENÍ EMISÍ**PŘÍLOHA TECHNICKÉHO PRŮKAZU
MOTOROVÉHO - PŘÍPOJNÉHO VOZIDLA**

č.

Tovární značka a typ:

VIN (č. karosérie):

Typ motoru: výr. č.

Typ emisního systému:

Datum:

Vydala SME č.
razítko, podpis

Evidenční číslo: **ECD**

Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko
Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko
Platí do: podpis razítko	Platí do: podpis razítko

HODNOTY STANOVENÉ VÝROBCEM MOTORU

Volnoběžné otáčky motoru [min ⁻¹]	
Maximální otáčky motoru [min ⁻¹]	
Korigovaný součinitel absorpce [m ⁻¹]	
Otvírací tlaky vstřikovačů [MPa]	
Předvstřík [°]	

Kontrolní nálepky

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla (vzor A) se umísťuje na zadní tabulku registrační značky motorového a přípojného vozidla a slouží k označení vozidla, které úspěšně absolvovalo technickou prohlídku ve stanici technické kontroly.

Kontrolní nálepka měření emisí (vzor B) se umísťuje na zadní tabulku registrační značky motorového vozidla a slouží k označení vozidla, které úspěšně absolvovalo měření emisí ve stanici měření emisí.

Perforace kontrolních nálepek vyjadřuje měsíc a rok, kdy se má vozidlo podrobit následující technické prohlídce ve stanici technické kontroly, nebo měření emisí ve stanici měření emisí; kontrolní nálepka podle vzoru A inovuje platnost osvědčení o technické způsobilosti vozidla.

Kontrolní nálepky perforuje a vylepuje podle výsledku technické prohlídky nebo měření emisí kontrolní technik stanice technické kontroly nebo mechanik stanice měření emisí.

Popis kontrolních nálepek

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla je provedena podle vzoru A a je barvy červené.

Kontrolní nálepka měření emisí je provedena podle vzoru B a je barvy zelené.

Kontrolní nálepky jsou opatřeny transparentním lakem, který obsahuje částice odrážející UV světlo, a ve své střední části stříbrným hologramem, na kterém je černě vyznačena schvalovací značka (ATEST 8 SD 1000).

Výroba, distribuce a evidence kontrolních nálepek

Výroba kontrolní nálepky je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené právnické osoby, která zajišťuje jejich výrobu ze speciálního k tomu účelu určeného materiálu a v množství potřebném pro celou síť stanic technické kontroly a stanic měření emisí. Prodej a distribuci kontrolních nálepek zabezpečují pověřené organizace na základě objednávek jednotlivých stanic technické kontroly nebo stanic měření emisí. Kontrolní nálepky stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí objednává u pověřené právnické osoby nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Kontrolní nálepky mají charakter ceniny a jsou evidovány jako zúčtovatelné doklady jak u pověřené právnické osoby, tak v každé stanici technické kontroly a stanici měření emisí. Kontrolní nálepky se ukládají na bezpečných místech.

Kontrolní nálepky jsou denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících nálepek) a porovnány s počtem provedených kontrol a počtem vydaných náhradních nálepek. Poškozené kontrolní nálepky se uschovávají do doby jejich komisionálního nebo zrušení a zničení za přítomnosti pracovníka pověřené právnické osoby nebo

okresního úřadu. O jejich zničení se provede záznam v evidenci kontrolních nálepek stanice technické kontroly a stanice měření emisí. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí a pracovník pověřené právnické osoby nebo okresního úřadu.

Evidence kontrolních nálepek je u stanic technické kontroly vedena informačním systémem AIS-STK, stanice měření emisí se řídí podle zásad uvedených v § 6 vyhlášky.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence kontrolních nálepek provádí ministerstvo v rámci státního odborného dozoru a pracovníci pověřené právnické osoby, kontrolu evidence kontrolních nálepek provádí také okresní úřad.

Umístění kontrolních nálepek na tabulce registrační značky

Uspořádání kontrolních nálepek a jejich umístění na zadní tabulce registrační značky je znázorněno vzory C₁, C₂, C₃ a C₄ této přílohy a je následující:

- a) na obdélníkové jednořádkové tabulce začínající sérií písmen se kontrolní nálepky nalepí do mezery mezi skupinu písmen a první dvojčíslí. Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla se lepí do horní poloviny a kontrolní nálepka měření emisí do spodní poloviny této mezery, podle vzoru C₁. U starších provedení tabulek registračních značek se tyto nálepky lepí nad a pod pomlčku mezi skupinu písmen a prvního dvojčíslí,
- b) na obdélníkové jednořádkové tabulce počínající skupinou čísel (tabulka pro přívěs za osobní automobil) se lepí kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla mezi první dvojčíslí a skupinu písmen do horní poloviny výšky písmen podle vzoru C₂,
- c) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se kontrolní nálepky lepí vlevo od skupiny písmen horního řádku. Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla se lepí do horní poloviny a kontrolní nálepka měření emisí do spodní poloviny výšky písmen podle vzoru C₃,
- d) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se zkosenými horními rohy (všech rozměrů) se kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla lepí vlevo a kontrolní nálepka měření emisí vpravo od skupiny písmen horního řádku ve výšce středu písmen podle vzoru C₄.

U nových typů provedení tabulky registrační značky (reflexní) se kontrolní nálepky vylepí na vymezené místo.¹⁾

¹⁾) Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel.

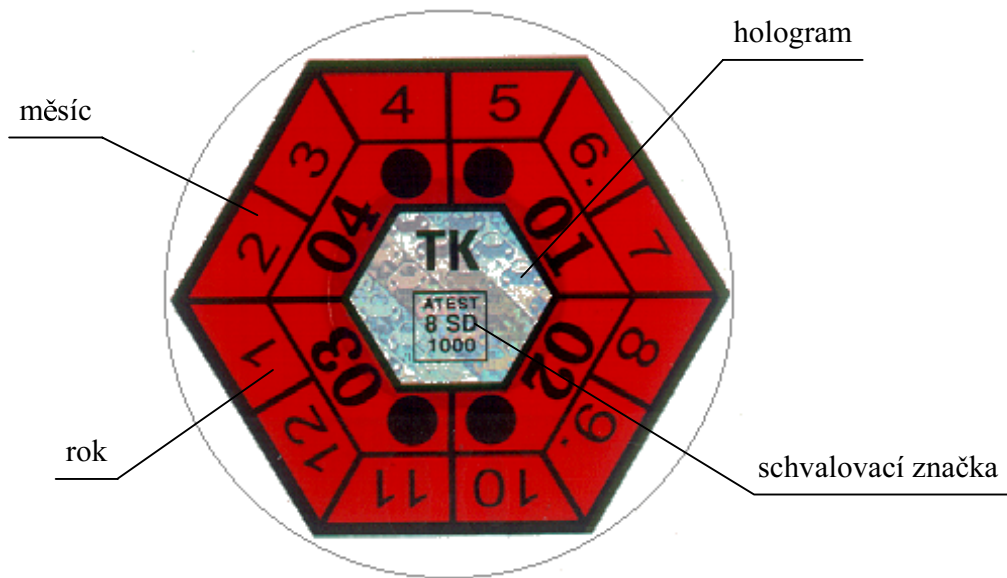
Náhradní kontrolní nálepka

Při provozu vozidla, jeho údržbě a opravách může dojít k poškození již vylepené kontrolní nálepky. V tomto případě může provozovatel vozidla požádat kteroukoliv stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí o výměnu kontrolní nálepky. Žádosti bude vyhověno za podmínky, že stanici technické kontroly předloží technický průkaz vozidla, ve kterém je poslední platná technická prohlídka zapsána a stanici měření emisí předloží platné osvědčení o měření emisí.

Pracovník stanice po kontrole platnosti technické prohlídky nebo měření emisí a ztotožnění vozidla kontrolou identifikačních znaků vozidla přidělí držiteli vozidla náhradní kontrolní nálepku a vylepí ji na tabulku registrační značky. Perforací vyznačí platnost shodně se zápisem v technickém průkazu vozidla nebo osvědčení o měření emisí.

V z o r A

Kontrolní nálepka pro vyznačení platnosti technické způsobilosti vozidla k provozu na pozemních komunikacích (červená barva)

V z o r B

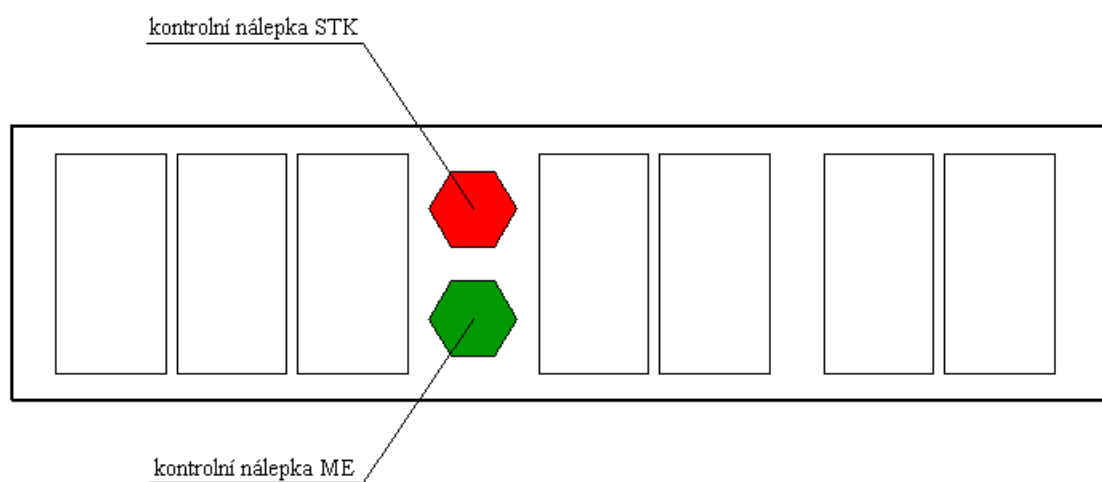
Kontrolní nálepka pro vyznačení platnosti měření emisí (zelená barva)

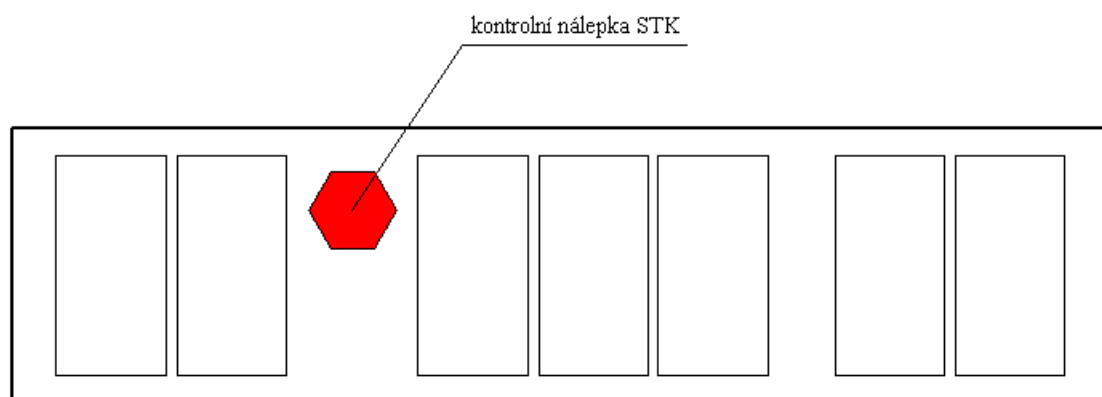
V z o r C

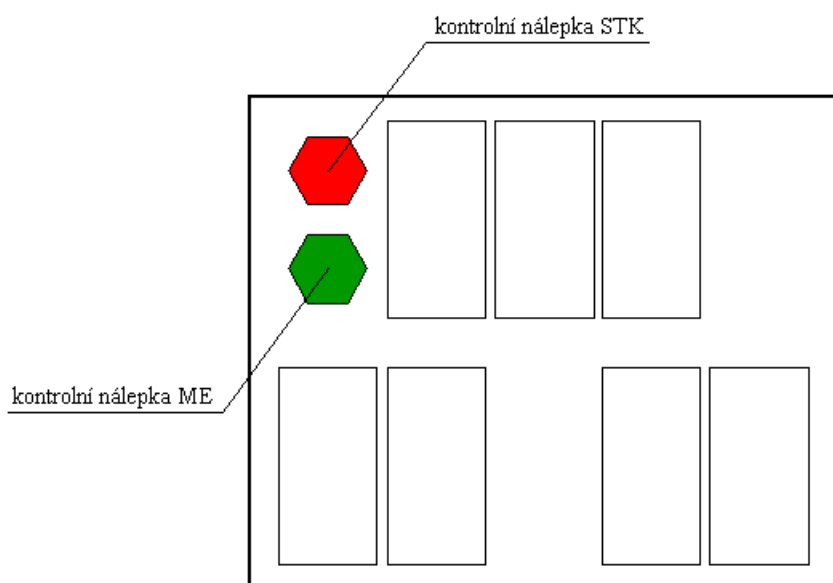
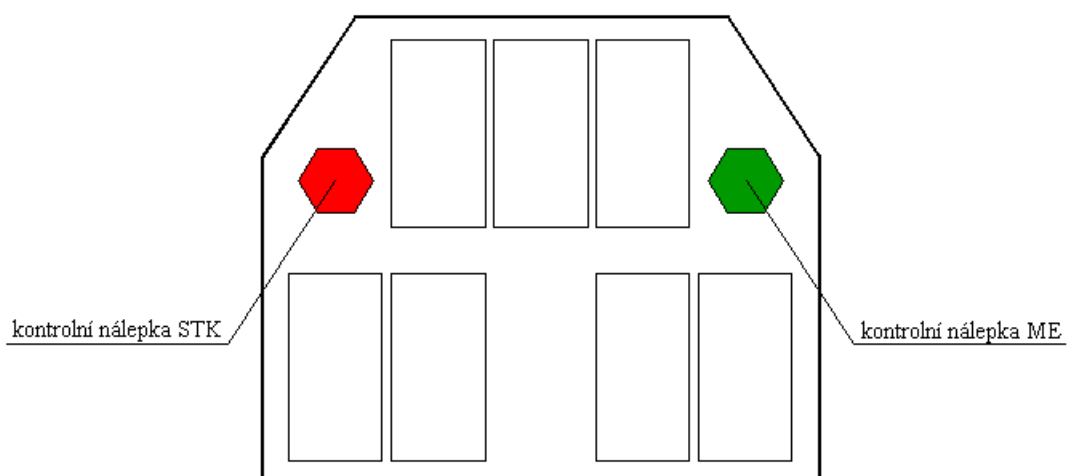
Umístění kontrolních nálepek na jednotlivé druhy tabulek
registračních značek

C₁ - obdélníková jednořádková tabulka registrační značky začínající sérií písmen

C₂ - obdélníková jednořádková tabulka registrační značky začínající skupinou čísel
(pro přívěs za osobní automobil)

C₃- obdélníková dvouřádková tabulka registrační značkyC₄ - obdélníková dvouřádková tabulka registrační značky se skosenými horními rohy (všech rozměrů)

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

SEZNAM KONTROLNÍCH ÚKONŮ
pro zjišťování a hodnocení
technického stavu vozidla při technické prohlídce
a použitelné stupně hodnocení závad

Označení stupňů závad: A - lehká závada
 B - vážná závada
 C - nebezpečná závada

Skupina č. úkonu	Název skupiny / kontrolního úkonu	Použitelné stupně hodnocení závad		
100	IDENTIFIKAČNÍ ZNAKY VOZIDLA			
101	Registrační značka, mezinárodní značka	A	B	
102	Výrobní číslo (typ) motoru		B	
103	Výrobní číslo podvozku (karosérie)		B	
104	Odchyly v provedení vozidla		B	C
105	Barva vozidla	A	B	
106	Doplňkové značky a nálepky	A	B	
200	BRZDOVÁ SOUSTAVA			
201	Provozní brzda – účinek			C
202	Provozní brzda – souměrnost působení			C
203	Provozní brzda – doba náběhu brzdění		B	
204	Provozní brzda – výstražné zařízení	A	B	C
205	Provozní brzda – odstupňovatelnost účinku		B	
206	Posilovač brzd – činnost		B	
207	Provozní brzda – stav ovládacího orgánu	A	B	C
208	Parkovací brzda – účinek			C
209	Parkovací brzda – zdvih páky		B	C
210	Odlehčovací brzda – činnost		B	
211	Samočinná brzda přípojného vozidla			C
212	Nájezdová brzda přívěsu – činnost			C
213	Převod provozní brzd	A	B	C
214	Převod parkovací brzd	A	B	C
215	Brzdové hadice, potrubí, vzduchojemy	A	B	
216	Těsnost brzdové soustavy		B	C
217	Klíče brzd – zdvih pák	A	B	
218	Brzdové válce		B	
219	Brzdové obložení		B	
220	Kotouče, bubny brzd		B	C
221	Spojkové hlavice	A	B	
222	Kontrolní přípojky	A	B	
223	Brzdová kapalina – stav		B	
224	Tlak vzduchu – provozní, ovládací, brzdový	A	B	
225	Protiblokovací systémy (ABS)		B	
226	Zátěžové regulátory, omezovače, elektronické systémy rozdělení brzdných sil		B	C

300	ŘÍZENÍ			
301	Řízení zadní nápravy – stav	A	B	C
302	Plynulost přenosu síly		B	C
303	Sloupek (čep) řízení		B	C
304	Volant (řídítka)	A	B	C
305	Převodka řízení	A	B	C
306	Klouby, páky a tyče řízení - stav	A	B	C
307	Klouby, páky a tyče řízení - vůle	A	B	
308	Sbíhavost kol řídicí nápravy		B	
309	Odklon kol řídicí nápravy		B	
310	Rozdíl rejdů		B	
311	Posilovač řízení – činnost	A	B	C
400	NÁPRAVY, KOLA, PÉROVÁNÍ, HŘÍDELE A KLOUBY			
401	Přední náprava (vidlice)	A	B	C
402	Kola – vůle v zavěšení	A	B	
403	Kola – vůle v uložení	A	B	
404	Kola – upevnění	A	B	C
405	Disky (ráfky)	A	B	C
406	Pneumatiky – konstrukce, druh dezénu, rozměr		B	
407	Pneumatiky – stav	A	B	C
408	Pneumatiky – hloubka vzorku		B	C
409	Přední kola – házivost	A		
410	Zadní náprava (vidlice)	A	B	C
411	Řetězy a kryty (moto)	A	B	
412	Pérování – přední	A	B	C
413	Pérování – zadní	A	B	C
414	Tlumiče pérování – stav	A	B	C
415	Tlumiče pérování – činnost	A		
416	Stabilizátor	A	B	C
417	Spojovací hřídele a klouby	A	B	
418	Náhradní kolo – stav		B	
419	Náhradní kolo – upevnění		B	
500	RÁM A KAROSÉRIE			
501	Rám (nosná konstrukce) – lomy, praskliny		B	C
502	Rám (nosná konstrukce) – spojení dílů, uchycení konstrukčních celků	A	B	C
503	Rám (nosná konstrukce) – koroze	A	B	C
504	Sklopný stojánek (moto)		B	
505	Nárazníky	A	B	
506	Zařízení proti vklínění malých vozidel		B	C
507	Kapota, víko zavazadlového prostoru	A	B	C
508	Kryty kol (blatníky)		B	C
509	Lapače nečistot (zástěrky)	A	B	
510	Skříň karosérie (kabina řidiče)	A	B	C
511	Schůdky (stupačky)	A	B	C

512	Dveře		B	C
513	Okna – otvírání a zavírání	A	B	
514	Okna – zasklení	A	B	C
515	Ochranné kryty (moto)	A	B	C
516	Stěrače a ostřikovače skla	A	B	C
517	Ostřikovače a stěrače světlometů	A		
518	Clona proti slunci	A	B	
519	Clona proti oslnění (autobusy)	A		
520	Zpětná zrcátka	A	B	C
521	Přidržovací tyče (autobusy)		C	B
522	Sedadla	A	B	
523	Kotevní úchyty pásů		B	
524	Bezpečnostní pásy		B	
525	Nouzové východy (autobusy)	A		
526	Podlaha	A	B	C
527	Bočnice	A	B	C
528	Ochrana kabiny řidiče		B	
529	Nebezpečné vnější a vnitřní díly		B	C
530	Nástavba (pracovní stroj)	A	B	C
600	SVĚTELNÁ ZAŘÍZENÍ A SVĚTELNÁ SIGNALIZACE			
601	Světlomety – počet umístění		B	
602	Světlomety – provedení		B	
603	Světlomety – stav	A	B	C
604	Přepínání potkávacích a dálkových světel		B	C
605	Potkávací světla – seřízení		B	C
606	Dálková světla – seřízení		B	
607	Dálková světla – svítivost		B	
608	Přední obrysové svítilny motorového vozidla		B	
609	Přední obrysové svítilny přípojného vozidla		B	C
610	Doplňkové obrysové a boční obrysové svítilny	A	B	
611	Parkovací světla	A	B	
612	Osvětlení směrových tabulek	A		
613	Světlomety se světlem do mlhy – počet a umístění		B	
614	Světlomety se světlem do mlhy – činnost, seřízení	A	B	
615	Směrové svítilny – počet a umístění		B	
616	Směrová světla – činnost	A	B	C
617	Výstražná činnost směrových světel	A	B	
618	Hledací světlomet	A		
619	Zadní obrysové svítilny		B	C
620	Brzdové svítilny – počet a umístění		B	
621	Brzdová světla – činnost	A		C
622	Zařízení pro osvětlení zadní tabulky registrační značky	A	B	
623	Světlomety se zpětným světlem	A	B	
624	Odrázky		B	C
625	Zadní svítilny se světlem do mlhy – počet a umístění		B	
626	Zadní svítilny se světlem do mlhy – činnost	A	B	
627	Pracovní světla	A		
628	Zvláštní výstražná světelná zařízení	A	B	

629	Vnitřní osvětlení	A	B	
630	Sdělovače	A	B	
631	Zásuvka (vidlice), spojovací kabel	A	B	
632	Desky zadního značení těžkých, dlouhých a pomalých vozidel		B	
700	OSTATNÍ ÚSTROJÍ A ZAŘÍZENÍ			
701	Zvuková výstražná zařízení	A	B	
702	Rychloměr, tachograf, počítač ujeté vzdálenosti	A	B	
703	Elektrická vedení	A	B	
704	Akumulátor	A	B	
705	Palivová nádrž	A	B	C
706	Palivové potrubí	A	B	C
707	Motor a převodovka – těsnost	A		C
708	Spojka, řazení	A	B	
709	Zařízení k vlečení vozidla	A	B	
710	Vytápěcí a větrací systém		B	C
711	Označení obrysu vozidla (soupravy)	A	B	
712	Zařízení ke spojování vozidel		B	
713	Pojistné spojovací zařízení		B	
714	Tažná oj přívěsu		B	C
715	Značení některých údajů na vozidle	A	B	
716	Sklápěcí zařízení	A	B	C
717	Hydraulická zařízení	A		C
718	Úpravy a doplňková výstroj, výbava	A	B	C
719	Omezovač rychlosti		B	
720	Zařízení proti neoprávněnému použití vozidla		B	
721	Plynový pohon		B	C
800	HLUK, ODRUŠENÍ, EMISE			
801	Výfukové potrubí – vyústění		B	
802	Výfukové potrubí – stav	A	B	C
803	Hladina vnějšího hluku		B	C
804	Odrůšení			C
805	Emise výfukových plynů			C
900	PŘEDEPSANÁ A ZVLÁŠTNÍ VÝBAVA			
901	Lékárnička	A	B	
902	Předepsaná výbava		B	
903	Výstražný trojúhelník	A	B	
904	Hasicí přístroje	A	B	
905	Zakládací klíny	A	B	
906	Nádoby na záložní palivo a jejich držáky		B	C
907	Plachta a oblouky		B	
908	Naviják	A	B	C
909	Hydraulická ruka, nosiče výměnných nástaveb	A	B	
910	Zvedací čelo	A	B	C

Základní charakteristiky přístrojů a zařízení používaných k technickým prohlídkám vozidel

Přístroje a zařízení používané ve stanici technické kontroly (STK) musí umožňovat provádět měření dle metodik schválených pro provádění technických prohlídek. Jejich základní charakteristiky jsou následující:

1. Přístroj kontrolu tlaku vzduchu v pneumatikách s možností huštění (hustič pneumatik)

Zařízení umožňuje měření tlaku vzduchu v pneumatikách, dohušťování a snižování tlak vzduchu v nich.

Hustič pneumatik musí být připojitelný na rozvod tlakového vzduchu se jmenovitým tlakem pro osobní automobily alespoň 0,6 MPa, pro užitkové automobily alespoň 1,0 MPa.

Pro osobní automobily musí mít rozsah měření tlaku alespoň 400 kPa, pro užitkové automobily nejméně 1 MPa. Vlastnosti měřicího přístroje na měření tlaku vzduchu, uvedeného do provozu po 17.8.2000, musí odpovídat vyhlášce..../2000 Sb. (ČSN EN)

2. Zařízení na kontrolu vůlí nápravy

Zařízení je určeno k instalaci na pracovní jámu. Dotykové desky zařízení umožňují podélný nebo příčný pohyb, který je přenášen na kola kontrolované nápravy vozidla. Zařízení musí být vybaveno svítlnou k osvětlení kontrolovaného místa a ovládacími prvky pohybu dotykových desek.

Zařízení v součinnosti se zvedákem do pracovní jámy umožňuje vizuální kontrolu vůlí v zavěšení a uložení kol nápravy.

Pro STK jsou používána zařízení ve dvou velikostních provedeních, pro osobní a pro užitkové automobily.

3. Přístroj na kontrolu geometrie řízené nápravy

Přístroj pracuje na mechanickém nebo mechanicko-optickém principu. Naměřené hodnoty se odečítají na úhloměrové stupnici nebo na displeji optoelektronické vyhodnocovací části přístroje.

Zařízení musí umožnit měření nejméně úhlu sbíhavosti kol, úhlu odklonu kol a úhlu rejdu.

4. Zařízení na kontrolu házivosti kol

Zařízení je určeno k měření radiální a axiální házivosti kol vozidla. Je délkový měřidlem umožňujícím svými doteky, přímým a úhlovým, snímat odchylky rovinnosti nebo kruhovitosti ráfku kola nebo jeho pneumatiky.

5. Přístroj na kontrolu seřízení světlometů

Přístroj na kontrolu seřízení světlometů (regloskop) je opticko-mechanické zařízení, pracující na principu přímé projekce obrazu světla vyzařovaného světlometem a umožňujícím kontrolu a seřízení světlometů motorových vozidel jejichž výška nad vozovkou je v rozmezí nejméně 200-1300 mm.

V STK se používá pouze provedení regloskopu vázané na pevnou pojezdovou dráhu a stání vozidla.

6. Válcová zkušebna brzd

Válcová zkušebna brzd je zařízení, na kterém se ve stanicích technické kontroly provádějí kontroly brzdových soustav vozidel.

Provedení válcových zkušeben brzd používaných ve stanici technické kontroly musí umožňovat:

1. měření brzdných sil na obvodech kol jedné nápravy vozidla v závislosti na ovládací síle na pedál brzdy u kapalinových nebo smíšených brzdových soustav, u vzduchových brzdových soustav v závislosti na tlaku vzduchu v brzdové soustavě.
2. indikaci měřených veličin takovým způsobem, aby měřené hodnoty mohly být sledovány z místa řidiče zkoušeného automobilu nebo jízdní soupravy,
3. provedení grafického zápisu závislosti brzdných sil na ovládací síle působící na pedál brzdy nebo na tlaku vzduchu, a to při brždění i odbrzdování,
4. ruční dálkové ovládání všech hlavních funkcí z místa řidiče, zejména spouštění a vypínání pohonných jednotek, a to i jednotlivě,
5. zřetelnou signalizací dosažení bloku kteréhokoliv z kol nápravy.

Ve STK se používají dva velikostní typy válcových zkušeben brzd, pro osobní a pro užitkové automobily.

7. Decelerometr

Decelerometr je přenosný přístroj, který umožňuje za pomoci jízdní zkoušky vozidla nebo souprav vozidel kontrolovat účinek brzd. Slouží k měření brzdného zpomalení v závislosti na čase, při současném měření ovládací síly na pedál nebo tlaku vzduchu u vzduchových brzdových soustav.

Zařízení musí umožnit grafický záznam měřených veličin a vyhodnocení plného brzdného zpomalení.

8. Přístroj (detektor) na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu

Přenosný přístroj je určen k detekci místa úniku uhlovodíkového plynu z plynové soustavy vozidla. Jeho čidlo musí být schopno indikovat přítomnost plynu již při koncentraci nižší než 10 % dolní meze výbušnosti uhlovodíkového plynu.

9. Zvedák do pracovní jámy

Konstrukce zvedáku musí umožňovat jeho zabudování do pracovní jámy a možnost pojezdu v podélném a příčném směru k ose pracovní jámy. Výhodný je strojní pohon zvedáku.

Nosnost zvedáku musí být min. 1 250 kg pro osobní automobily a 8 000 kg pro užitkové automobily.

10. Zařízení na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení

Zařízení je pracovní pomůckou, umožňující kontrolu zapojení a funkce elektrické zásuvky motorového vozidla k napájení a ovládání světelných zařízení přípojného vozidla.

Zařízení musí být vybaveno autokontrolou vlastních signalizačních prvků (kontrolních svítilen).

11. Kontrolní tlakoměr

Deformační tlakoměr (souprava tlakoměrů) slouží ke kontrole vzduchové soustavy vozidel s přetlakovými vzduchovými soustavami. Musí mít měřicí rozsahu nejméně 1,0 MPa a třídu přesnosti alespoň 1,5.

METROLOGICKÝ ŘÁD

stanic technické kontroly

Stanice technické kontroly jsou specializovaná pracoviště, určená k provádění dozoru nad technickým stavem silničních motorových a jejich přípojných vozidel. Dozor je zajišťován formou kontrol, realizovaných za pomoci diagnostických měřících zařízení (dále jen "měřidlo"). Z výsledků měření jsou vyvozovány závěry o způsobilosti vozidel k dalšímu provozu. U měření tohoto charakteru je nezbytné zajišťovat jednotnost a správnost měření tak, aby chybným měřením nebyly poškozeny oprávněné zájmy provozovatelů vozidel. Jednotnost a správnost měření a měřidel je zabezpečována jednotnými technologickými postupy pro činnost stanic technické kontroly, jednotným systémem metrologického zajištění a školením pracovníků. Zásady metrologického zajištění sítě stanic technické kontroly přitom důsledně vycházejí ze zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb. a jeho prováděcích předpisů.

Návaznost měřidel v síti stanic technické kontroly zajišťují osoby pověřené ministerstvem.

1. Provozovatel stanice technické kontroly (STK)

- a) zabezpečuje řádnou údržbu, opravy a obnovu měřidel,
- b) vede metrologickou evidenci o měřidlech STK a provozní deníky měřidel,
- c) odpovídá za jednotnost a správnost měření prováděných v STK,
- d) odpovídá za řádné zaškolení kontrolních techniků na práci s měřidly,
- e) odpovídá za včasné uplatnění požadavků na kalibraci (ověření) měřidel,
- f) odpovídá za vytvoření podmínek k provedení kalibrace (ověření) měřidel STK, spočívající ve vyloučení provozu na lince a zajištění stálé teploty vzduchu na lince alespoň 15 °C.

2. Povinnosti pracovníků stanice technické kontroly

2.1 Kontrolní technik

- a) zodpovídá za správnost obsluhy měřidel, dodržování podmínek a postupů měření,
- b) zodpovídá za správné vyhodnocení výsledků měření, která provedl,
- c) u měřidla, které má v materiální péči, zodpovídá za jeho údržbu a řádný technický stav; vede o něm předepsanou evidenci (provozní deník),
- d) dodržuje zásady tohoto řádu a na úseku metrologického zajištění plní úkoly, uložené mu vedoucím stanice technické kontroly.

2.2 Vedoucí stanice technické kontroly

- a) zodpovídá za dodržování metrologického pořádku v STK a za včasné předkládání požadavků na metrologickou kontrolu měřidel,
- b) vede metrologickou evidenci (soupis měřidel),
- c) organizuje periodickou péči o měřidla STK, včetně vedení provozních deníků. Zodpovídá za technický stav měřidel STK,
- d) zodpovídá za provádění periodické provozní údržby a kontroly měřidel,
- e) kontroluje vedení provozních deníků měřidel.

Pozn.: Pracovníci pověřené osoby provádějí pouze kalibraci (ověřování) měřidel. Údržbu a opravy měřidel zabezpečuje jejich provozovatel.

3. Metrologická evidence

STK vedou evidenci o měřidlech, kterou tvoří:

- a) soupis měřidel,
- b) provozní deníky měřidel.

Soupis měřidel je tabulkově uspořádaná samostatně vedená evidence pro každou kategorii měřidel. Obsahuje:

- a) kategorii měřidla (PM - pracovní měřidlo, SM - stanovené měřidlo, HE - hlavní etalon, PE - pracovní etalon),
- b) název a typ měřidla, případně další identifikační znaky,
- c) výrobní číslo, pokud je na měřidle uvedeno,
- d) evidenční číslo,
- e) lhůtu kontroly (ověření, kalibrace),
- f) skutečný termín provedení kontroly (měsíc, rok),
- g) další plánovaný termín kontroly (měsíc a rok).

Provozní deníky měřidel slouží k vedení volnou formou průběžných záznamů o stavu měřidla, jeho kontrole, údržbě, poruchách a opravách.

4. Pověřená osoba

- a) zpracovává metrologické postupy kalibrace (ověřování) měřidel určených ke kalibraci (ověřování) tímto metrologickým řádem. Postupy předkládá ministerstvu k odsouhlasení,
- b) zabezpečuje výkon metrologických služeb pro STK. Kalibraci (ověřování) měřidel provádí technologiemi, stanovenými metrologickými postupy, přímo v jednotlivých STK,
- c) zabezpečuje metrologickou návaznost etalonů, které používá při kalibraci (ověřování) měřidel STK,
- d) vede a uchovává záznamy o kalibrovaných (ověřovaných měřidlech), včetně zjištěných hodnot,

- e) vystavuje STK osvědčení o tom, zda měřidla STK plní (neplní) metrologické požadavky na měřidla STK a způsobilá měřidla označuje kalibrační (ověřovací) značkou. Nezpůsobilá měřidla pak štítkem, upozorňujícím na nesprávnost měřidla. Osvědčení se vztahuje na skupinu měřidel technologického vybavení STK. Na jednotlivé měřidlo mohou pracovníci pověřené osoby vystavit kalibrační (ověřovací) list nebo osvědčení,
- f) přístupné seřizovací prvky měřidel, jejichž neodbornou manipulací by mohlo dojít ke změně metrologických vlastností měřidla zajišťuje přelepku nebo plombou,
- g) pracovníci pověřené osoby kontrolují dodržování metrologického pořádku ve stanici technické kontroly, vedení příslušné evidence a provádění řádné údržby měřidel. O zásadních nedostacích informuje ministerstvo nebo příslušný okresní úřad.

5. Poruchy, opravy, následná kalibrace (ověření)

Stanice technické kontroly nesmí používat měřidlo s poruchou, která může ovlivnit správnost měření. Vzniklou poruchu musí urychleně odstranit nebo dát odstranit odborným opravcem.

Opravce po provedené opravě zajistí kalibraci nebo ověření měřidla a vystaví příslušný doklad (kalibrační nebo ověřovací list) nebo přístroj opatří kalibrační (ověřovací) značkou. Doklad vystavený opravcem nahrazuje doklad vystavený pověřenou osobou do doby následné periodické kontroly měřidel. Provedl-li opravce opravu měřidla bez následné kalibrace (ověření), stanice technické kontroly si vyžádá následnou kalibraci (ověření) u pověřené osoby.

PŘÍLOHY

- A. Přehled měřidel stanice technické kontroly, jejich kategorizace a lhůty kalibrace (ověření)
- B. Osvědčení o kalibraci (ověření) měřidel
- C. Vzor provozního deníku měřidla
- D. Provádění provozní údržby a kontroly měřidel stanice technické kontroly a požadavky na přesnost měřidel

Příloha A k metrologickému řádu STK

**Přehled měřidel stanice technické kontroly,
jejich kategorizace a lhůty kalibrace (ověření)**

Poř. č.	Název měřidla	Kategorie měřidla *)	Lhůta kalibrace ověření), /měsíce/
1	Tlakoměr deformační	PM	6
2	Hustič pneumatik	PM (SM **)	6
3	Válcová zkušebna brzd	PM	6
4	Zařízení na kontrolu geometrie řízení	PM	6
5	Přístroj na kontrolu seřízení světlometů	PM	6
6	Indikátor házivosti kol	PM	12
7	Decelerometr	PM	6
8	Detektor uhlovodíkových plynů	PM	12

*) PM - pracovní měřidlo nestanovené (pracovní měřidlo)

SM – pracovní měřidlo stanovené (stanovené měřidlo)

**) hustiče pneumatik uvedené do provozu po 17.8.2000

Příloha B metrologického řádu STK

OSVĚDČENÍ
O KALIBRACI (OVĚŘENÍ) MĚŘIDEL STK

Tímto osvědčením metrologické středisko pověřené osoby deklaruje, že měřidla stanice technické kontroly (STK) vyhovují (nevyhovují) požadavkům na měřidla pro STK.

Poř. č.	Název měřidla typ, výrobní (evidenční) číslo	Hodnocení	Platnost osvědčení do

Protokoly o kalibraci (ověření) měřidel jsou uloženy u
.....(název a adresa pracoviště metrologického střediska)

Kontrolu měřidel STK provedli:

.....

Dne:

.....

/razítko, podpis/

Příloha C metrologického řádu STK

VZOR PROVOZNÍHO DENÍKU MĚŘIDLA

Vzor titulní stránky provozního deníku

Vzor stránky provozního deníku

PROVOZNÍ DENÍK MĚŘIDLA	Datum	Údržba, kontrola, opravy	Kontroloval (podpis)
Název měřidla:			
Typ měřidla:			
Výrobce měřidla:			
Výr. č. měřidla:			
Ev. č. měřidla:			
Datum uvedení do provozu:			
Zápisy provádí:			
Kontroluje:			

Příloha D k metrologickému řádu STK

**Provádění provozní údržby a kontroly měřidel stanice technické kontroly,
požadavky na přesnost měřidel**

Údržba měřidel používaných ve stanici technické kontroly se provádí podle pokynů výrobců těchto měřidel, uváděných v návodech na obsluhu. V této příloze jsou popisovány pouze specifické požadavky, zejména požadavky na kontrolu funkce a správnosti měřidel, které je nutno zabezpečit vzhledem k charakteru a četnosti použití těchto měřidel ve stanici technické kontroly.

O údržbě, provozní kontrole přesnosti a opravách měřidla se provádí zápis do deníku měřidla. Údržbu, kontrolu měřidla a zápis do deníku provádí pověřený pracovník stanice technické kontroly. Provádění stanoveného rozsahu prací a vedení deníků kontroluje vedoucí stanice technické kontroly.

Pokud interval údržby nebo kontroly měřidla je kratší než 1 týden, záznam do deníku se provádí souhrnně jednou za týden.

1. Zařízení na kontrolu tlaku a huštění pneumatik**1.1 Zařízení na kontrolu tlaku (deformační tlakoměr)**

- a) Samostatná kontrola funkce se neprovádí.
- b) Kontrola přesnosti se provádí pouze v případech odůvodněné pochybnosti o správnosti změřeného údaje.

Pozn.: Orientační kontrolu lze provést srovnáním s jinými přístroji známé přesnosti, připojením na vhodný tlakový zdroj (např. pneumatiku).

- c) Dovolená chyba je dána třídou přesnosti přístroje. Vypočte se podle vztahu:

$$\text{dovolená chyba} = \pm \frac{\text{třída přesnosti} \times \text{hor. hranice měřicího rozsahu}}{100}$$

Pozn.: Pro kontrolu vzduchových brzdových soustav vozidel jsou v STK požadovány tlakoměry s třídou přesnosti 1,5 a méně.

1.2 Hustič pneumatik

- a) Správná funkce hustiče se kontroluje subjektivně před zahájením denního provozu.

Pozn.: U zařízení Pneumax nesmí sloupec kapaliny po zapojení na stálý tlak vzduchu stoupat. Musí indikovat stálou hodnotu tlaku.

b) Kontrola správnosti se provádí pouze v případě pochybnosti o správnosti změřeného údaje. Provádí se zapojením zařízení na vhodný (co do rozsahu) deformační tlakoměr o známé přesnosti.

c) Dovolená chyba měření tlaku Δp pro jmenovité hodnoty tlaku p je:

Pro hustiče pneu uvedené do provozu před 17.8.2000

$$\Delta p = \pm (0,02 p + 10) \text{ [kPa]}$$

Pro hustiče pneu uvedené do provozu po 17.8.2000 v rozsahu teplot 15 až 25 °C

$$\Delta p = \pm 8 \text{ kPa} \dots \dots \text{ v rozsahu do 400 kPa}$$

$$\Delta p = \pm 16 \text{ kPa} \dots \dots \text{ v rozsahu nad 400 kPa}$$

2. Zařízení na kontrolu seřízení světlometů (regloskop)

a) Zvláštní provozní kontrola funkce se neprovádí.

b) Provozní kontrola se provádí pouze v případě pochybnosti o správnosti měřeného údaje.

Pozn: Orientační kontrolu lze provést pomocí hadicové libely, vozidla a přenosné stěny, umístěné 10 m, popř. 5 m před vozidlem. Střed světlometů se přenesou na kontrolní stěnu pomocí hadicové libely a průmětu středů předního a zadního okna vozidla.

c) Dovolená chyba měření sklonu světla způsobená chybou rovinnosti stání vozidla je 2 cm/10 m. Dovolená chyba způsobená chybou rovinnosti pojezdu regloskopu je 1,5 cm/10 m. Dovolená chyba optické soustavy vlastního regloskopu je 1,5 cm/10 m, pro stranové posunutí ± 10 cm/10 m. Chyba natočení rozhraní nesmí být větší než $+1,5^\circ$ a $-0,5^\circ$.

3. Mechanické zařízení na měření geometrie řízení

a) Kontrola funkce a vizuální kontrola mechanického stavu zařízení se provádí denně, před zahájením provozu.

b) Provozní kontrola správnosti se provádí minimálně jednou týdně. Provádí se tímto způsobem:

Nastavíme nulu na úhломěrné stupnici stojanu. Měřicí doteky ustavíme do svislé roviny (jako při měření odklonu kola) a zkontrolujeme, zda leží v rovině kolmé k rovině stání vozidla (úhломěrem, olovnicí). Doteky otočíme o 180° a měření opakujeme. Při správném nastavení přístroje musí měřicí doteky ležet v obou polohách v jedné rovině, kolmé k rovině stání vozidla a na ukazateli musí být nula. Největší dovolená odchylka je 15 úhlových minut. Stejným způsobem zkontrolujeme druhý stojan.

Při nastavení nuly na úhломěrné stupnici stojanu ustavíme doteky obou stojanů ve vodorovné poloze, co nejblíže ke konci vodících tyčí. Spojnice doteků by měla být rovnoběžná s naváděcí čarou pro vozidlo.

Pomocí kontrolní tyče zkontrolujeme vzdálenost (rozchod) mezi příslušnými doteky obou stojanů. Rozdíl hodnot naměřených mezi doteky nesmí přesáhnout 1 mm (vůle mezi tyčkou a dotekem).

Nejsou-li splněny uvedené podmínky, seřídíme stojan dle návodu výrobce.

c) Požadovaná přesnost měření úhlů je 15 úhlových minut.

4. Válcová zkušebna brzd

a) Zvláštní provozní kontrola funkce zkušebny se neprovádí.

b) Kontrola správnosti měření brzdných a ovládací síly a tlaku se provádí jedenkrát za měsíc. Kontrola brzdných sil se provádí pomocí přípravků (rameno a závaží), patřících k příslušenství válcové zkušebny brzd. Postupuje se podle návodu výrobce válcové zkušebny brzd.

Kontrola pedometru se provádí podle návodu výrobce, minimálně ve dvou bodech rozsahu (jeden z nich může být nula) zatěžováním závažími, případně pomocí přípravku a závaží. Kontrola měření tlaku se provádí připojením na zdroj o známém tlaku vzduchu.

c) Požadovaná přesnost měření:

c1) Brzdných sil

- větší z chyb $\pm 3 \%$ z konečné hodnoty rozsahu nebo $\pm 10 \%$ z měřené hodnoty.

Pro samotný měřicí řetězec válcové zkušebny brzd (měření pomocí přípravku) platí chyby poloviční, tj. $1,5 \%$ a 5%

- rozdíl indikací pro pravou a levou stranu nesmí přesáhnout větší z chyb $\pm 1,5 \%$ z konečné hodnoty rozsahu nebo $\pm 5 \%$ z měřené hodnoty. Pro samotný měřicí řetězec zkušebny platí chyby poloviční, tj. $\pm 0,75 \%$ a $\pm 2,5 \%$.

c2) Ovládací síly

$\pm 35 \text{ N}$ v rozsahu $0 - 700 \text{ N}$

c3) Tlaku

$\pm 25 \text{ kPa}$ v rozsahu $0 - 100 \text{ kPa}$

5. Indikátor házivosti kol

a) Jednou za týden se provede kontrola pohyblivosti jednotlivých částí měřidla, činnosti aretace a kontrola funkce.

b) Kontrola správnosti se provádí pouze v případech pochybnosti o správnosti měřených hodnot.

Pozn.: Provozní kontrolu lze provést vkládáním podložek o známé tloušťce mezi měřící dotek a pevnou podložku (např. stěnu) nebo pomocí číselníkového úchylkoměru, mikrometrického šroubu, případně posuvného měřidla.

c) Přípustná chyba v celém měřícím rozsahu je $\pm 0,25 \text{ mm}$.

6. Decelerometr

a) Nejméně jednou měsíčně se provede:

- statická kontrola přesnosti přístrojem indikovaných hodnot brzdného zpomalení. Kontrola se provádí pomocí kalibračního přípravku, dodávaného výrobcem decelerometru. Přitom se postupuje podle návodu výrobce.

- kontrola přesnosti pedometru. Provádí se stejně jako u válcových zkušeben brzd (bod 4).

Kontrola tlakoměru se neprovádí. Provádí ji metrologická služba ve stanovených lhůtách. Orientačně ji lze provést připojením na zdroj o známém tlaku vzduchu.

b) Údržba a kontrola dalších funkcí přístroje se provádí podle návodu výrobce.

Požadovaná přesnost měření:

- brzdného zpomalení: $\pm 3 \%$ z hodnoty rozsahu,
- pedometru: $\pm 35 \text{ N}$,
- tlaku: $\pm 25 \text{ kPa}$.

7. Detektor uhlovodíkových plynů

Jednou měsíčně se zkontroluje stav nabití zdroje a funkce detektoru pomocí vhodného zdroje uhlovodíkového plynu (např. plynu ze zapalovače).

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor protokolu o technické prohlídce

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

STK č. ____

TEL: ____/____
FAX: ____/____IČO: ____
DIČ: ____-____

[Sídlo/místo podnikání]

**PROTOKOL č.
o technické prohlídce**

Druh TP:

Rozsah TP:

Dne: __. __. 20__

Značka vozidla:

Typ vozidla:

VIN (č. karosérie):

Typ motoru:

Stav počítáče ujeté vzdálenosti: km

Druh vozidla:

Kategorie vozidla:

Registrační značka:

Rok výroby:

Datum první registrace:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Měření emisí provedla SME č. __. __. __ dne __. __. 20__, č. prot. __/__.

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

lehké (A)	vážné (B)	nebezpečné (C)

Poznámky:

Vozidlo je pro další provoz .

Příští pravidelná/opakovaná technická prohlídka v termínu **do** . **20** .

Kontrolní nálepka .

Technickou prohlídku provedl technik , osvědčení ev. č. .

Za správnost:

razítko

podpis

Vzor protokolu o evidenční kontrole

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

STK č. ____

TEL: ____/____
FAX: ____/____IČO: ____
DIČ: ____-____

[Sídlo/místo podnikání]

**PROTOKOL č.
o technické prohlídce**

Druh TP: evidenční kontrola

Rozsah TP:

Dne: __.__.20__

Značka vozidla:

Typ vozidla:

VIN (č. karosérie):

Typ motoru:

Stav počítáče ujeté vzdálenosti: km

Druh vozidla:

Kategorie vozidla:

Registrační značka:

Rok výroby:

Datum první registrace:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

Poznámky:

Vozidlo z hlediska evidenční kontroly .

Evidenční kontrolu provedl technik , osvědčení ev. č. .

Za správnost:

razítko

podpis

Vnější označení stanice technické kontroly

Provedení:

a) Barvy:

- podklad označení bílý,
- znak kontrolní nálepky červený,
- popis označení černý,

b) Rozměry:

- délky stran obdélníku: šířka 600 mm, výška 620 mm,
- délka strany šestiúhelníku: 265 mm

Učební osnova

výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly

(k § 62 odst. 2 zákona)

Pracovníci stanice technické kontroly splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci kontrolního technika až po absolvování stanovené teoretické přípravy a praktického výcviku, úspěšném ověření znalostí a dovedností a vydání profesního osvědčení kontrolního technika. Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního kurzu pro kontrolní techniky.

Výuka kontrolních techniků je rozdělena na teoretickou přípravu formou přednášek, cvičení a odborných konzultací a na praktický výcvik na kontrolních linkách. Základní kurz trvá tři týdny a je tematicky rozdělen do 120 vyučovacích hodin, z toho 62 hodiny pro teoretickou přípravu, 10 hodin pro odborné konzultace, 32 hodiny pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 16 hodin pro ověření teoretických znalostí a praktických dovedností.

	Počet hodin
I. <u>Teoretická výuka</u>	62
1. Význam silniční dopravy. Technické prohlídky vozidel. Předpisy o technických podmínkách a schvalování technické způsobilosti vozidel	
2. Zřizování, organizace a řízení stanic technické kontroly	
3. Bezpečnostní předpisy	
4. Základní technické názvosloví	
5. Činnost stanice technické kontroly	
6. Automatizovaný informační systém stanic technické kontroly	
7. Metrologie ve stanici technické kontroly	
8. Brzdová soustava (skup. kontrol. úkonů 200)	
9. Řízení (skup. kontrol. úkonů 300)	
10. Nápravy, kola (skup. kontrol. úkonů 400)	
11. Rám a karoserie (skup. kontrol. úkonů 500)	
12. Osvětlení a světelná signalizace (skup. kontrol. úkonů 600)	
13. Ostatní ústrojí (skup. kontrol. úkonů 700)	
14. Výfukový systém, hluk (skup. kontrol. úkonů 800)	
15. Technický stav vozidel a bezpečnost silničního provozu	
16. Právní problematika stanice technické kontroly	
II. <u>Praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince stanice technické kontroly</u>	32
III. <u>Odborné konzultace</u>	10
IV. <u>Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika (závěrečná zkouška)</u>	16

Zkušební řád
závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek
ve stanici technické kontroly
(k § 62 odst. 2 zákona)

Na závěr základního kurzu pro kontrolní techniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických i praktických znalostí a dovedností před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí vztahujících se k provádění technických prohlídek, kontrole a hodnocení technického stavu vozidla a metrologického zabezpečení ve stanici technické kontroly, jakož i schopnost jejich uplatnění při technické prohlídce.

Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro kontrolní techniky.

Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo. Obsahem závěrečné zkoušky je dále formou praktické a ústní zkoušky prověřit technické znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením zejména na správnost a vyhodnocení měření a praktické provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení zjišťovaného technického stavu vozidla.

Hodnocení písemné zkoušky se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:

- a) prospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 80% dosažitelného bodového ohodnocení,
- b) neprospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky méně než 80% dosažitelného bodového ohodnocení.

Hodnocení ústní a praktické zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

O průběhu závěrečné zkoušky vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků základního kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

Absolvent základního kurzu, který při závěrečné zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečné zkoušky základního kurzu. Tuto žádost může podat nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do šesti měsíců po ukončení základního kurzu. Další opakování závěrečné zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu.

Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení kontrolního technika podle provedení uvedeného v příloze č. 14 vyhlášky.

Příloha č. 14 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY	
OSVĚDČENÍ	
O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH PROHLÍDEK VOZIDEL	
Pan	narozen:
absolvoval v době od do	
základní kurz pro kontrolní techniky stanic technické kontroly v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a spojů České republiky a je odborně způsobilý k provádění technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly na území České republiky.	
Číslo zkušebního protokolu	
V Praze dne	Předseda zkušební komise:
(razítko, podpis)	
MDS №	

Vnější označení stanice měření emisí

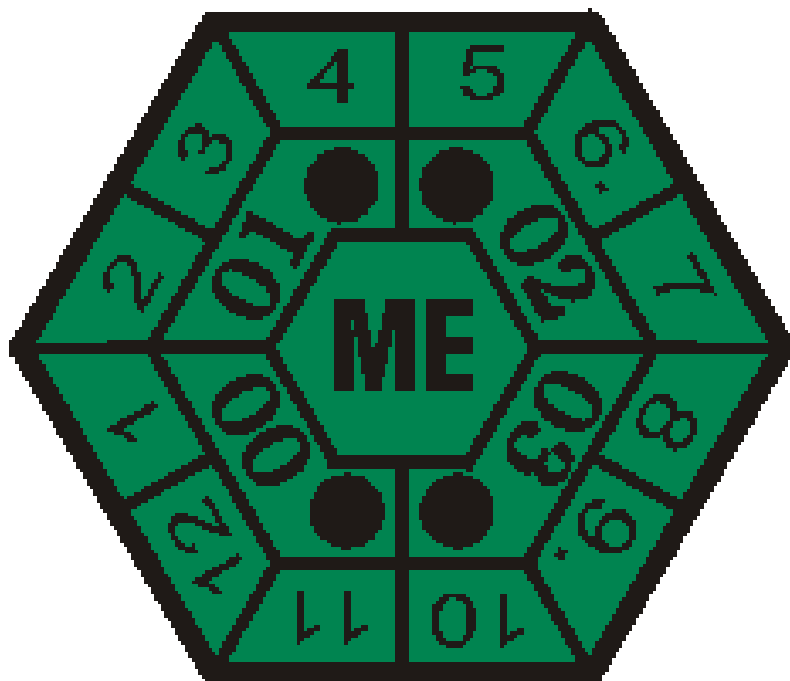
Provedení:

a) Barvy:

- podklad označení bílý,
- znak kontrolní nálepky zelený,
- popis označení černý,

b) Rozměry:

- délky stran obdélníku: šířka 600 mm, výška 620 mm,
- délka strany šestiúhelníku: 265 mm

MĚŘENÍ EMISÍ

Učební osnova
výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti
k měření emisí ve stanici měření emisí
(k § 71 odst. 2 zákona)

Pracovníci stanice měření emisí splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci mechanika až po absolvování stanovené teoretické přípravy, úspěšném ověření znalostí a vydání profesního osvědčení mechanika. Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního kurzu pro mechaniky.

Školení v základním kurzu pro mechaniky je zpravidla jednodenní, provádí se samostatně pro měření emisí vozidel poháněných zážehovými motory, vozidel poháněných vznětovými motory a vozidel poháněných motory na pohon zkapalněným ropným plynem (LPG) nebo stlačeným zemním plynem (CNG). Základní kurz trvá nejméně 8 hodin.

Pro získání odborné způsobilosti k měření emisí vozidel na pohon plynem, musí mechanik, který má profesní osvědčení k měření emisí vozidel poháněných zážehovým motorem, absolvovat základní kurz pro mechaniky k měření emisí vozidel na pohon plynem v rozsahu odborných znalostí uvedených v učební osnově tohoto základního kurzu.

Učební osnova základního kurzu pro mechaniky stanic měření emisí

	Počet hodin
1. Emisní chování motorů, homologační předpisy, právní předpisy upravující měření emisí vozidel v provozu, měření emisí ve stanicích měření emisí a jejich technické vybavení	1
2. Metodický postup měření emisí, limity kontrolovaných parametrů, hodnocení zjištěných skutečností a výsledků měření, protokol a osvědčení o měření emisí, vyznačování měření emisí, kontrolní nálepka	1
3. Praktická ukázka měření emisí, předepsaný postup pro různé druhy a provedení motoru, bezpečnost práce na pracovišti	1
4. Vedení evidence o provedených měřeních, kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí, informační systém a systém řízení jakosti	1
5. Konstrukce a vlastnosti přístrojů pro měření emisí, jejich obsluha a údržba, zásady metrologického zajištění	1
6. Konstrukce motorů z hlediska tvorby, řízení a snižování emisí	1
7. Opakování hlavních zásad měření emisí	1
8. Závěrečná zkouška	1
C e l k e m	8

Zkušební řád

závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí

(k § 71 odst. 2 zákona)

Na závěr základního kurzu pro mechaniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických znalostí před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí a dovedností vztahujících se k měření emisí, kontrole, seřízení a hodnocení technického stavu motoru a jeho příslušenství, metrologického zabezpečení a vedení agendy ve stanici měření emisí, jakož i schopnost jejich uplatnění při měření emisí.

Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru, případně osvědčením o absolvování specializované výuky k problematice emisí vozidel, a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro mechaniky.

Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost mechanika k měření emisí. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

Podmínky a postupy hodnocení testu, vyhotovení zkušebního protokolu a opakování zkoušky jsou obdobné podmínkám a postupům uvedených v příloze č. 13 vyhlášky.

Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení mechanika podle provedení uvedeného v příloze č. 18 vyhlášky.

Příloha č. 18 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor profesního osvědčení mechanika měření emisí

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY	
	
OSVĚDČENÍ	
O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM - VZNĚTOVÝM MOTOREM	
Pan	narozen:
absolvoval v době od do základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a spojů České republiky a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým - vznětovým motorem ve stanici měření emisí na území České republiky.	
Číslo zkušebního protokolu	
V Praze dne	Předseda zkušební komise:
(razítko, podpis)	
MDS	

MINISTERSTVO DOPRAVY A SPOJŮ ČESKÉ REPUBLIKY

OSVĚDČENÍ

**O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ
VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM MOTOREM UPRAVENÝM
NA POHON ZKAPALNĚNÝM ROPNÝM PLYNEM (LPG)
- STLAČENÝM ZEMNÍM PLYNEM (CNG)**

Pan

narozen:

absolvoval v době od _____ do _____
základní kurz pro _____ mechaniky _____ stanic měření emisí v České
republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební
komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a spojů České republiky
a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým
motorem upraveným na pohon zkapalněným ropným plynem
(LPG) - stlačeným zemním plynem (CNG) ve stanici měření emisí
na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu: _____

V Praze dne: _____

Předseda zkušební komise: _____

.....
(tiskotv. podpis)

MDS № _____

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**31****OPATŘENÍ****Ministerstva financí**

ze dne 6. srpna 2001,

kterým se stanoví částky pro určení výše příspěvku na dopravu podle zákona o státní sociální podpoře

Ministerstvo financí v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů a Ministerstvem práce a sociálních věcí stanoví podle § 29 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 242/1997 Sb.:

Čl. I

Částky odpovídající čtyřicetinasobku jednosměrného plného jízdného v pravidelné autobusové dopravě na běžně uplatňované tarifní vzdálenosti činí:

Tarifní pásmo (km)	Čtyřicetinasobek průměrného jedsměrného jízdného	Tarifní pásmo (km)	Čtyřicetinasobek průměrného jedsměrného jízdného
1 – 2	166,-	151 – 160	4 968,-
3 – 4	252,-	161 – 170	5 262,-
5 – 7	352,-	171 – 180	5 575,-
8 – 10	468,-	181 – 190	5 879,-
11 – 13	590,-	191 – 200	6 213,-
14 – 17	697,-	201 – 210	6 496,-
18 – 20	823,-	211 – 220	6 866,-
21 – 25	972,-	221 – 230	7 192,-
26 – 30	1 138,-	231 – 240	7 520,-
31 – 35	1 298,-	241 – 250	7 890,-
36 – 40	1 459,-	251 – 260	8 273,-
41 – 45	1 610,-	261 – 270	8 595,-
46 – 50	1 756,-	271 – 280	8 814,-
51 – 55	1 926,-	281 – 290	9 214,-
56 – 60	2 087,-	291 – 300	9 532,-
61 – 70	2 314,-	301 – 320	10 075,-
71 – 80	2 571,-	321 – 340	10 778,-
81 – 90	2 835,-	341 – 360	11 437,-
91 – 100	3 150,-	361 – 380	12 554,-
101 – 110	3 462,-	381 – 400	13 144,-
111 – 120	3 810,-	401 – 420	13 099,-
121 – 130	4 109,-	421 – 440	13 722,-
131 – 140	4 388,-	za každých dalších 20 km	643,-
141 – 150	4 684,-		

Čl. II

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. září 2001.

Ministr:

v z. Ing. Janota v. r.
1. náměstek

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2001 činila 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2001 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbicková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžicková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kuččík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.